

MAGYARORSZÁG HIVATALOS LAPJA
2014. február 12., szerda

Tartalomjegyzék

2014. évi IX. törvény	A víz alatti kulturális örökség védelméről szóló UNESCO egyezmény kihirdetéséről	2258
2014. évi X. törvény	A Magyar Művészeti Akadémiáról szóló 2011. évi CIX. törvény módosításáról	2282
31/2014. (II. 12.) Korm. rendelet	Az egyes sajátos ipari építményekre vonatkozó építésügyi hatósági eljárások szabályairól	2289
8/2014. (II. 12.) KIM rendelet	A kormányablakok személyi és technikai feltételeiről szóló 39/2013. (XII. 30.) KIM rendelet és a kormányablakok eljárásához kapcsolódó igazgatási szolgáltatási díjakról szóló 41/2013. (XII. 31.) KIM rendelet módosításáról	2308
9/2014. (II. 12.) KIM rendelet	A fejezeti kezelésű előirányzatok kezelésének és felhasználásának szabályairól szóló 2/2013. (III. 6.) KIM rendelet módosításáról	2309
6/2014. (II. 12.) NGM rendelet	Az egyes pénzügyi tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról	2312
6/2014. (II. 12.) NFM rendelet	Az utügyi hatósági eljárások díjairól szóló 26/1997. (XII. 12.) KHVM rendelet módosításáról	2315
7/2014. (II. 12.) NFM rendelet	A fejezeti kezelésű előirányzatok kezelésének és felhasználásának szabályairól szóló 27/2013. (VI. 12.) NFM rendelet ivóvízellátással, valamint egyéb rendelkezésekkel összefüggő módosításáról	2316

II. Törvények

2014. évi IX. törvény

a víz alatti kulturális örökség védelméről szóló UNESCO egyezmény kihirdetéséről*

- 1. §** Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a víz alatti kulturális örökség védelméről szóló egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.
- 2. §** Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.
- 3. §** Az Egyezmény hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Convention on the Protection of the Underwater Cultural Heritage

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, meeting in Paris from 15 October to 3 November 2001, at its 31st session,

Acknowledging the importance of underwater cultural heritage as an integral part of the cultural heritage of humanity and a particularly important element in the history of peoples, nations, and their relations with each other concerning their common heritage,

Realizing the importance of protecting and preserving the underwater cultural heritage and that responsibility therefor rests with all States,

Noting growing public interest in and public appreciation of underwater cultural heritage,

Convinced of the importance of research, information and education to the protection and preservation of underwater cultural heritage,

Convinced of the public's right to enjoy the educational and recreational benefits of responsible non-intrusive access to in situ underwater cultural heritage, and of the value of public education to contribute to awareness, appreciation and protection of that heritage,

Aware of the fact that underwater cultural heritage is threatened by unauthorized activities directed at it, and of the need for stronger measures to prevent such activities,

Conscious of the need to respond appropriately to the possible negative impact on underwater cultural heritage of legitimate activities that may incidentally affect it,

Deeply concerned by the increasing commercial exploitation of underwater cultural heritage, and in particular by certain activities aimed at the sale, acquisition or barter of underwater cultural heritage,

Aware of the availability of advanced technology that enhances discovery of and access to underwater cultural heritage,

Believing that cooperation among States, international organizations, scientific institutions, professional organizations, archaeologists, divers, other interested parties and the public at large is essential for the protection of underwater cultural heritage,

Considering that survey, excavation and protection of underwater cultural heritage necessitate the availability and application of special scientific methods and the use of suitable techniques and equipment as well as a high degree of professional specialization, all of which indicate a need for uniform governing criteria,

Realizing the need to codify and progressively develop rules relating to the protection and preservation of underwater cultural heritage in conformity with international law and practice, including the UNESCO Convention on the Means of Prohibiting and Preventing the Illicit Import, Export and Transfer of Ownership of Cultural Property of 14 November 1970, the UNESCO Convention for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage of 16 November 1972 and the United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982,

* A törvényt az Országgyűlés a 2014. február 6-i ülésnapján fogadta el.

Committed to improving the effectiveness of measures at international, regional and national levels for the preservation in situ or, if necessary for scientific or protective purposes, the careful recovery of underwater cultural heritage,

Having decided at its twenty-ninth session that this question should be made the subject of an international convention,

Adopts this second day of November 2001 this Convention.

Article 1 – Definitions

For the purposes of this Convention:

1. (a) “Underwater cultural heritage” means all traces of human existence having a cultural, historical or archaeological character which have been partially or totally under water, periodically or continuously, for at least 100 years such as:
 - (i) sites, structures, buildings, artefacts and human remains, together with their archaeological and natural context;
 - (ii) vessels, aircraft, other vehicles or any part thereof, their cargo or other contents, together with their archaeological and natural context; and
 - (iii) objects of prehistoric character.
- (b) Pipelines and cables placed on the seabed shall not be considered as underwater cultural heritage.
- (c) Installations other than pipelines and cables, placed on the seabed and still in use, shall not be considered as underwater cultural heritage.
2. (a) “States Parties” means States which have consented to be bound by this Convention and for which this Convention is in force.
- (b) This Convention applies *mutatis mutandis* to those territories referred to in Article 26, paragraph 2(b), which become Parties to this Convention in accordance with the conditions set out in that paragraph, and to that extent “States Parties” refers to those territories.
3. “UNESCO” means the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.
4. “Director-General” means the Director-General of UNESCO.
5. “Area” means the seabed and ocean floor and subsoil thereof, beyond the limits of national jurisdiction.
6. “Activities directed at underwater cultural heritage” means activities having underwater cultural heritage as their primary object and which may, directly or indirectly, physically disturb or otherwise damage underwater cultural heritage.
7. “Activities incidentally affecting underwater cultural heritage” means activities which, despite not having underwater cultural heritage as their primary object or one of their objects, may physically disturb or otherwise damage underwater cultural heritage.
8. “State vessels and aircraft” means warships, and other vessels or aircraft that were owned or operated by a State and used, at the time of sinking, only for government non-commercial purposes, that are identified as such and that meet the definition of underwater cultural heritage.
9. “Rules” means the Rules concerning activities directed at underwater cultural heritage, as referred to in Article 33 of this Convention.

Article 2 – Objectives and general principles

1. This Convention aims to ensure and strengthen the protection of underwater cultural heritage.
2. States Parties shall cooperate in the protection of underwater cultural heritage.
3. States Parties shall preserve underwater cultural heritage for the benefit of humanity in conformity with the provisions of this Convention.
4. States Parties shall, individually or jointly as appropriate, take all appropriate measures in conformity with this Convention and with international law that are necessary to protect underwater cultural heritage, using for this purpose the best practicable means at their disposal and in accordance with their capabilities.
5. The preservation in situ of underwater cultural heritage shall be considered as the first option before allowing or engaging in any activities directed at this heritage.
6. Recovered underwater cultural heritage shall be deposited, conserved and managed in a manner that ensures its long-term preservation.
7. Underwater cultural heritage shall not be commercially exploited.

8. Consistent with State practice and international law, including the United Nations Convention on the Law of the Sea, nothing in this Convention shall be interpreted as modifying the rules of international law and State practice pertaining to sovereign immunities, nor any State's rights with respect to its State vessels and aircraft.
9. States Parties shall ensure that proper respect is given to all human remains located in maritime waters.
10. Responsible non-intrusive access to observe or document in situ underwater cultural heritage shall be encouraged to create public awareness, appreciation, and protection of the heritage except where such access is incompatible with its protection and management.
11. No act or activity undertaken on the basis of this Convention shall constitute grounds for claiming, contending or disputing any claim to national sovereignty or jurisdiction.

Article 3 – Relationship between this Convention and the United Nations Convention on the Law of the Sea

Nothing in this Convention shall prejudice the rights, jurisdiction and duties of States under international law, including the United Nations Convention on the Law of the Sea. This Convention shall be interpreted and applied in the context of and in a manner consistent with international law, including the United Nations Convention on the Law of the Sea.

Article 4 – Relationship to law of salvage and law of finds

Any activity relating to underwater cultural heritage to which this Convention applies shall not be subject to the law of salvage or law of finds, unless it:

- (a) is authorized by the competent authorities, and
- (b) is in full conformity with this Convention, and
- (c) ensures that any recovery of the underwater cultural heritage achieves its maximum protection.

Article 5 – Activities incidentally affecting underwater cultural heritage

Each State Party shall use the best practicable means at its disposal to prevent or mitigate any adverse effects that might arise from activities under its jurisdiction incidentally affecting underwater cultural heritage.

Article 6 – Bilateral, regional or other multilateral agreements

1. States Parties are encouraged to enter into bilateral, regional or other multilateral agreements or develop existing agreements, for the preservation of underwater cultural heritage. All such agreements shall be in full conformity with the provisions of this Convention and shall not dilute its universal character. States may, in such agreements, adopt rules and regulations which would ensure better protection of underwater cultural heritage than those adopted in this Convention.
2. The Parties to such bilateral, regional or other multilateral agreements may invite States with a verifiable link, especially a cultural, historical or archaeological link, to the underwater cultural heritage concerned to join such agreements.
3. This Convention shall not alter the rights and obligations of States Parties regarding the protection of sunken vessels, arising from other bilateral, regional or other multilateral agreements concluded before its adoption, and, in particular, those that are in conformity with the purposes of this Convention.

Article 7 – Underwater cultural heritage in internal waters, archipelagic waters and territorial sea

1. States Parties, in the exercise of their sovereignty, have the exclusive right to regulate and authorize activities directed at underwater cultural heritage in their internal waters, archipelagic waters and territorial sea.
2. Without prejudice to other international agreements and rules of international law regarding the protection of underwater cultural heritage, States Parties shall require that the Rules be applied to activities directed at underwater cultural heritage in their internal waters, archipelagic waters and territorial sea.
3. Within their archipelagic waters and territorial sea, in the exercise of their sovereignty and in recognition of general practice among States, States Parties, with a view to cooperating on the best methods of protecting State vessels and aircraft, should inform the flag State Party to this Convention and, if applicable, other States with a verifiable link, especially a cultural, historical or archaeological link, with respect to the discovery of such identifiable State vessels and aircraft.

Article 8 – Underwater cultural heritage in the contiguous zone

Without prejudice to and in addition to Articles 9 and 10, and in accordance with Article 303, paragraph 2, of the United Nations Convention on the Law of the Sea, States Parties may regulate and authorize activities directed at underwater cultural heritage within their contiguous zone. In so doing, they shall require that the Rules be applied.

Article 9 – Reporting and notification in the exclusive economic zone and on the continental shelf

1. All States Parties have a responsibility to protect underwater cultural heritage in the exclusive economic zone and on the continental shelf in conformity with this Convention.

Accordingly:

- (a) a State Party shall require that when its national, or a vessel flying its flag, discovers or intends to engage in activities directed at underwater cultural heritage located in its exclusive economic zone or on its continental shelf, the national or the master of the vessel shall report such discovery or activity to it;
 - (b) in the exclusive economic zone or on the continental shelf of another State Party:
 - (i) States Parties shall require the national or the master of the vessel to report such discovery or activity to them and to that other State Party;
 - (ii) alternatively, a State Party shall require the national or master of the vessel to report such discovery or activity to it and shall ensure the rapid and effective transmission of such reports to all other States Parties.
2. On depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State Party shall declare the manner in which reports will be transmitted under paragraph 1(b) of this Article.
 3. A State Party shall notify the Director-General of discoveries or activities reported to it under paragraph 1 of this Article.
 4. The Director-General shall promptly make available to all States Parties any information notified to him under paragraph 3 of this Article.
 5. Any State Party may declare to the State Party in whose exclusive economic zone or on whose continental shelf the underwater cultural heritage is located its interest in being consulted on how to ensure the effective protection of that underwater cultural heritage. Such declaration shall be based on a verifiable link, especially a cultural, historical or archaeological link, to the underwater cultural heritage concerned.

Article 10 – Protection of underwater cultural heritage in the exclusive economic zone and on the continental shelf

1. No authorization shall be granted for an activity directed at underwater cultural heritage located in the exclusive economic zone or on the continental shelf except in conformity with the provisions of this Article.
2. A State Party in whose exclusive economic zone or on whose continental shelf underwater cultural heritage is located has the right to prohibit or authorize any activity directed at such heritage to prevent interference with its sovereign rights or jurisdiction as provided for by international law including the United Nations Convention on the Law of the Sea.
3. Where there is a discovery of underwater cultural heritage or it is intended that activity shall be directed at underwater cultural heritage in a State Party's exclusive economic zone or on its continental shelf, that State Party shall:
 - (a) consult all other States Parties which have declared an interest under Article 9, paragraph 5, on how best to protect the underwater cultural heritage;
 - (b) coordinate such consultations as "Coordinating State", unless it expressly declares that it does not wish to do so, in which case the States Parties which have declared an interest under Article 9, paragraph 5, shall appoint a Coordinating State.
4. Without prejudice to the duty of all States Parties to protect underwater cultural heritage by way of all practicable measures taken in accordance with international law to prevent immediate danger to the underwater cultural heritage, including looting, the Coordinating State may take all practicable measures, and/or issue any necessary authorizations in conformity with this Convention and, if necessary prior to consultations, to prevent any immediate danger to the underwater cultural heritage, whether arising from human activities or any other cause, including looting. In taking such measures assistance may be requested from other States Parties.

5. The Coordinating State:
 - (a) shall implement measures of protection which have been agreed by the consulting States, which include the Coordinating State, unless the consulting States, which include the Coordinating State, agree that another State Party shall implement those measures;
 - (b) shall issue all necessary authorizations for such agreed measures in conformity with the Rules, unless the consulting States, which include the Coordinating State, agree that another State Party shall issue those authorizations;
 - (c) may conduct any necessary preliminary research on the underwater cultural heritage and shall issue all necessary authorizations therefore, and shall promptly inform the Director-General of the results, who in turn will make such information promptly available to other States Parties.
6. In coordinating consultations, taking measures, conducting preliminary research and/or issuing authorizations pursuant to this Article, the Coordinating State shall act on behalf of the States Parties as a whole and not in its own interest. Any such action shall not in itself constitute a basis for the assertion of any preferential or jurisdictional rights not provided for in international law, including the United Nations Convention on the Law of the Sea.
7. Subject to the provisions of paragraphs 2 and 4 of this Article, no activity directed at State vessels and aircraft shall be conducted without the agreement of the flag State and the collaboration of the Coordinating State.

Article 11 – Reporting and notification in the Area

1. States Parties have a responsibility to protect underwater cultural heritage in the Area in conformity with this Convention and Article 149 of the United Nations Convention on the Law of the Sea. Accordingly when a national, or a vessel flying the flag of a State Party, discovers or intends to engage in activities directed at underwater cultural heritage located in the Area, that State Party shall require its national, or the master of the vessel, to report such discovery or activity to it.
2. States Parties shall notify the Director-General and the Secretary-General of the International Seabed Authority of such discoveries or activities reported to them.
3. The Director-General shall promptly make available to all States Parties any such information supplied by States Parties.
4. Any State Party may declare to the Director-General its interest in being consulted on how to ensure the effective protection of that underwater cultural heritage. Such declaration shall be based on a verifiable link to the underwater cultural heritage concerned, particular regard being paid to the preferential rights of States of cultural, historical or archaeological origin.

Article 12 – Protection of underwater cultural heritage in the Area

1. No authorization shall be granted for any activity directed at underwater cultural heritage located in the Area except in conformity with the provisions of this Article.
2. The Director-General shall invite all States Parties which have declared an interest under Article 11, paragraph 4, to consult on how best to protect the underwater cultural heritage, and to appoint a State Party to coordinate such consultations as the “Coordinating State”. The Director-General shall also invite the International Seabed Authority to participate in such consultations.
3. All States Parties may take all practicable measures in conformity with this Convention, if necessary prior to consultations, to prevent any immediate danger to the underwater cultural heritage, whether arising from human activity or any other cause including looting.
4. The Coordinating State shall:
 - (a) implement measures of protection which have been agreed by the consulting States, which include the Coordinating State, unless the consulting States, which include the Coordinating State, agree that another State Party shall implement those measures; and
 - (b) issue all necessary authorizations for such agreed measures, in conformity with this Convention, unless the consulting States, which include the Coordinating State, agree that another State Party shall issue those authorizations.
5. The Coordinating State may conduct any necessary preliminary research on the underwater cultural heritage and shall issue all necessary authorizations therefor, and shall promptly inform the Director-General of the results, who in turn shall make such information available to other States Parties.

6. In coordinating consultations, taking measures, conducting preliminary research, and/or issuing authorizations pursuant to this Article, the Coordinating State shall act for the benefit of humanity as a whole, on behalf of all States Parties. Particular regard shall be paid to the preferential rights of States of cultural, historical or archaeological origin in respect of the underwater cultural heritage concerned.
7. No State Party shall undertake or authorize activities directed at State vessels and aircraft in the Area without the consent of the flag State.

Article 13 – Sovereign immunity

Warships and other government ships or military aircraft with sovereign immunity, operated for non-commercial purposes, undertaking their normal mode of operations, and not engaged in activities directed at underwater cultural heritage, shall not be obliged to report discoveries of underwater cultural heritage under Articles 9, 10, 11 and 12 of this Convention. However States Parties shall ensure, by the adoption of appropriate measures not impairing the operations or operational capabilities of their warships or other government ships or military aircraft with sovereign immunity operated for non-commercial purposes, that they comply, as far as is reasonable and practicable, with Articles 9, 10, 11 and 12 of this Convention.

Article 14 – Control of entry into the territory, dealing and possession

States Parties shall take measures to prevent the entry into their territory, the dealing in, or the possession of, underwater cultural heritage illicitly exported and/or recovered, where recovery was contrary to this Convention.

Article 15 – Non-use of areas under the jurisdiction of States Parties

States Parties shall take measures to prohibit the use of their territory, including their maritime ports, as well as artificial islands, installations and structures under their exclusive jurisdiction or control, in support of any activity directed at underwater cultural heritage which is not in conformity with this Convention.

Article 16 – Measures relating to nationals and vessels

States Parties shall take all practicable measures to ensure that their nationals and vessels flying their flag do not engage in any activity directed at underwater cultural heritage in a manner not in conformity with this Convention.

Article 17 – Sanctions

1. Each State Party shall impose sanctions for violations of measures it has taken to implement this Convention.
2. Sanctions applicable in respect of violations shall be adequate in severity to be effective in securing compliance with this Convention and to discourage violations wherever they occur and shall deprive offenders of the benefit deriving from their illegal activities.
3. States Parties shall cooperate to ensure enforcement of sanctions imposed under this Article.

Article 18 – Seizure and disposition of underwater cultural heritage

1. Each State Party shall take measures providing for the seizure of underwater cultural heritage in its territory that has been recovered in a manner not in conformity with this Convention.
2. Each State Party shall record, protect and take all reasonable measures to stabilize underwater cultural heritage seized under this Convention.
3. Each State Party shall notify the Director-General and any other State with a verifiable link, especially a cultural, historical or archaeological link, to the underwater cultural heritage concerned of any seizure of underwater cultural heritage that it has made under this Convention.
4. A State Party which has seized underwater cultural heritage shall ensure that its disposition be for the public benefit, taking into account the need for conservation and research; the need for reassembly of a dispersed collection; the need for public access, exhibition and education; and the interests of any State with a verifiable link, especially a cultural, historical or archaeological link, in respect of the underwater cultural heritage concerned.

Article 19 – Cooperation and information-sharing

1. States Parties shall cooperate and assist each other in the protection and management of underwater cultural heritage under this Convention, including, where practicable, collaborating in the investigation, excavation, documentation, conservation, study and presentation of such heritage.

2. To the extent compatible with the purposes of this Convention, each State Party undertakes to share information with other States Parties concerning underwater cultural heritage, including discovery of heritage, location of heritage, heritage excavated or recovered contrary to this Convention or otherwise in violation of international law, pertinent scientific methodology and technology, and legal developments relating to such heritage.
3. Information shared between States Parties, or between UNESCO and States Parties, regarding the discovery or location of underwater cultural heritage shall, to the extent compatible with their national legislation, be kept confidential and reserved to competent authorities of States Parties as long as the disclosure of such information might endanger or otherwise put at risk the preservation of such underwater cultural heritage.
4. Each State Party shall take all practicable measures to disseminate information, including where feasible through appropriate international databases, about underwater cultural heritage excavated or recovered contrary to this Convention or otherwise in violation of international law.

Article 20 – Public awareness

Each State Party shall take all practicable measures to raise public awareness regarding the value and significance of underwater cultural heritage and the importance of protecting it under this Convention.

Article 21 – Training in underwater archaeology

States Parties shall cooperate in the provision of training in underwater archaeology, in techniques for the conservation of underwater cultural heritage and, on agreed terms, in the transfer of technology relating to underwater cultural heritage.

Article 22 – Competent authorities

1. In order to ensure the proper implementation of this Convention, States Parties shall establish competent authorities or reinforce the existing ones where appropriate, with the aim of providing for the establishment, maintenance and updating of an inventory of underwater cultural heritage, the effective protection, conservation, presentation and management of underwater cultural heritage, as well as research and education.
2. States Parties shall communicate to the Director-General the names and addresses of their competent authorities relating to underwater cultural heritage.

Article 23 – Meetings of States Parties

1. The Director-General shall convene a Meeting of States Parties within one year of the entry into force of this Convention and thereafter at least once every two years. At the request of a majority of States Parties, the Director-General shall convene an Extraordinary Meeting of States Parties.
2. The Meeting of States Parties shall decide on its functions and responsibilities.
3. The Meeting of States Parties shall adopt its own Rules of Procedure.
4. The Meeting of States Parties may establish a Scientific and Technical Advisory Body composed of experts nominated by the States Parties with due regard to the principle of equitable geographical distribution and the desirability of a gender balance.
5. The Scientific and Technical Advisory Body shall appropriately assist the Meeting of States Parties in questions of a scientific or technical nature regarding the implementation of the Rules.

Article 24 – Secretariat for this Convention

1. The Director-General shall be responsible for the functions of the Secretariat for this Convention.
2. The duties of the Secretariat shall include:
 - (a) organizing Meetings of States Parties as provided for in Article 23, paragraph 1; and
 - (b) assisting States Parties in implementing the decisions of the Meetings of States Parties.

Article 25 – Peaceful settlement of disputes

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention shall be subject to negotiations in good faith or other peaceful means of settlement of their own choice.
2. If those negotiations do not settle the dispute within a reasonable period of time, it may be submitted to UNESCO for mediation, by agreement between the States Parties concerned.
3. If mediation is not undertaken or if there is no settlement by mediation, the provisions relating to the settlement of disputes set out in Part XV of the United Nations Convention on the Law of the Sea apply *mutatis mutandis* to any

dispute between States Parties to this Convention concerning the interpretation or application of this Convention, whether or not they are also Parties to the United Nations Convention on the Law of the Sea.

4. Any procedure chosen by a State Party to this Convention and to the United Nations Convention on the Law of the Sea pursuant to Article 287 of the latter shall apply to the settlement of disputes under this Article, unless that State Party, when ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, chooses another procedure pursuant to Article 287 for the purpose of the settlement of disputes arising out of this Convention.
5. A State Party to this Convention which is not a Party to the United Nations Convention on the Law of the Sea, when ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention or at any time thereafter shall be free to choose, by means of a written declaration, one or more of the means set out in Article 287, paragraph 1, of the United Nations Convention on the Law of the Sea for the purpose of settlement of disputes under this Article. Article 287 shall apply to such a declaration, as well as to any dispute to which such State is party, which is not covered by a declaration in force. For the purpose of conciliation and arbitration, in accordance with Annexes V and VII of the United Nations Convention on the Law of the Sea, such State shall be entitled to nominate conciliators and arbitrators to be included in the lists referred to in Annex V, Article 2, and Annex VII, Article 2, for the settlement of disputes arising out of this Convention.

Article 26 – Ratification, acceptance, approval or accession

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by Member States of UNESCO.
2. This Convention shall be subject to accession:
 - (a) by States that are not members of UNESCO but are members of the United Nations or of a specialized agency within the United Nations system or of the International Atomic Energy Agency, as well as by States Parties to the Statute of the International Court of Justice and any other State invited to accede to this Convention by the General Conference of UNESCO;
 - (b) by territories which enjoy full internal self-government, recognized as such by the United Nations, but have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV) and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of those matters.
3. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Director-General.

Article 27 – Entry into force

This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the twentieth instrument referred to in Article 26, but solely with respect to the twenty States or territories that have so deposited their instruments. It shall enter into force for each other State or territory three months after the date on which that State or territory has deposited its instrument.

Article 28 – Declaration as to inland waters

When ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention or at any time thereafter, any State or territory may declare that the Rules shall apply to inland waters not of a maritime character.

Article 29 – Limitations to geographical scope

At the time of ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, a State or territory may make a declaration to the depositary that this Convention shall not be applicable to specific parts of its territory, internal waters, archipelagic waters or territorial sea, and shall identify therein the reasons for such declaration. Such State shall, to the extent practicable and as quickly as possible, promote conditions under which this Convention will apply to the areas specified in its declaration, and to that end shall also withdraw its declaration in whole or in part as soon as that has been achieved.

Article 30 – Reservations

With the exception of Article 29, no reservations may be made to this Convention.

Article 31 – Amendments

1. A State Party may, by written communication addressed to the Director-General, propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all States Parties. If, within six months from

the date of the circulation of the communication, not less than one half of the States Parties reply favourably to the request, the Director-General shall present such proposal to the next Meeting of States Parties for discussion and possible adoption.

2. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of States Parties present and voting.
3. Once adopted, amendments to this Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by the States Parties.
4. Amendments shall enter into force, but solely with respect to the States Parties that have ratified, accepted, approved or acceded to them, three months after the deposit of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article by two thirds of the States Parties. Thereafter, for each State or territory that ratifies, accepts, approves or accedes to it, the amendment shall enter into force three months after the date of deposit by that Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
5. A State or territory which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amendments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention by that State or territory, be considered:
 - (a) as a Party to this Convention as so amended; and
 - (b) as a Party to the unamended Convention in relation to any State Party not bound by the amendment.

Article 32 – Denunciation

1. A State Party may, by written notification addressed to the Director-General, denounce this Convention.
2. The denunciation shall take effect twelve months after the date of receipt of the notification, unless the notification specifies a later date.
3. The denunciation shall not in any way affect the duty of any State Party to fulfil any obligation embodied in this Convention to which it would be subject under international law independently of this Convention.

Article 33 – The Rules

The Rules annexed to this Convention form an integral part of it and, unless expressly provided otherwise, a reference to this Convention includes a reference to the Rules.

Article 34 – Registration with the United Nations

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General.

Article 35 – Authoritative texts

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish, the six texts being equally authoritative.

Annex

Rules concerning activities directed at underwater cultural heritage

I. General principles

Rule 1. The protection of underwater cultural heritage through in situ preservation shall be considered as the first option. Accordingly, activities directed at underwater cultural heritage shall be authorized in a manner consistent with the protection of that heritage, and subject to that requirement may be authorized for the purpose of making a significant contribution to protection or knowledge or enhancement of underwater cultural heritage.

Rule 2. The commercial exploitation of underwater cultural heritage for trade or speculation or its irretrievable dispersal is fundamentally incompatible with the protection and proper management of underwater cultural heritage. Underwater cultural heritage shall not be traded, sold, bought or bartered as commercial goods.

This Rule cannot be interpreted as preventing:

- (a) the provision of professional archaeological services or necessary services incidental thereto whose nature and purpose are in full conformity with this Convention and are subject to the authorization of the competent authorities;
- (b) the deposition of underwater cultural heritage, recovered in the course of a research project in conformity with this Convention, provided such deposition does not prejudice the scientific or cultural interest or integrity of the recovered material or result in its irretrievable dispersal; is in accordance with the provisions of Rules 33 and 34; and is subject to the authorization of the competent authorities.

Rule 3. Activities directed at underwater cultural heritage shall not adversely affect the underwater cultural heritage more than is necessary for the objectives of the project.

Rule 4. Activities directed at underwater cultural heritage must use nondestructive techniques and survey methods in preference to recovery of objects. If excavation or recovery is necessary for the purpose of scientific studies or for the ultimate protection of the underwater cultural heritage, the methods and techniques used must be as non-destructive as possible and contribute to the preservation of the remains.

Rule 5. Activities directed at underwater cultural heritage shall avoid the unnecessary disturbance of human remains or venerated sites.

Rule 6. Activities directed at underwater cultural heritage shall be strictly regulated to ensure proper recording of cultural, historical and archaeological information.

Rule 7. Public access to in situ underwater cultural heritage shall be promoted, except where such access is incompatible with protection and management.

Rule 8. International cooperation in the conduct of activities directed at underwater cultural heritage shall be encouraged in order to further the effective exchange or use of archaeologists and other relevant professionals.

II. Project design

Rule 9. Prior to any activity directed at underwater cultural heritage, a project design for the activity shall be developed and submitted to the competent authorities for authorization and appropriate peer review.

Rule 10. The project design shall include:

- (a) an evaluation of previous or preliminary studies;
- (b) the project statement and objectives;
- (c) the methodology to be used and the techniques to be employed;
- (d) the anticipated funding;
- (e) an expected timetable for completion of the project;
- (f) the composition of the team and the qualifications, responsibilities and experience of each team member;
- (g) plans for post-fieldwork analysis and other activities;
- (h) a conservation programme for artefacts and the site in close cooperation with the competent authorities;
- (i) a site management and maintenance policy for the whole duration of the project;
- (j) a documentation programme;
- (k) a safety policy;
- (l) an environmental policy;
- (m) arrangements for collaboration with museums and other institutions, in particular scientific institutions;
- (n) report preparation;
- (o) deposition of archives, including underwater cultural heritage removed; and
- (p) a programme for publication.

Rule 11. Activities directed at underwater cultural heritage shall be carried out in accordance with the project design approved by the competent authorities.

Rule 12. Where unexpected discoveries are made or circumstances change, the project design shall be reviewed and amended with the approval of the competent authorities.

Rule 13. In cases of urgency or chance discoveries, activities directed at the underwater cultural heritage, including conservation measures or activities for a period of short duration, in particular site stabilization, may be authorized in the absence of a project design in order to protect the underwater cultural heritage.

III. Preliminary work

Rule 14. The preliminary work referred to in Rule 10 (a) shall include an assessment that evaluates the significance and vulnerability of the underwater cultural heritage and the surrounding natural environment to damage by the proposed project, and the potential to obtain data that would meet the project objectives.

Rule 15. The assessment shall also include background studies of available historical and archaeological evidence, the archaeological and environmental characteristics of the site, and the consequences of any potential intrusion for the long-term stability of the underwater cultural heritage affected by the activities.

IV. Project objective, methodology and techniques

Rule 16. The methodology shall comply with the project objectives, and the techniques employed shall be as non-intrusive as possible.

V. Funding

Rule 17. Except in cases of emergency to protect underwater cultural heritage, an adequate funding base shall be assured in advance of any activity, sufficient to complete all stages of the project design, including conservation, documentation and curation of recovered artefacts, and report preparation and dissemination.

Rule 18. The project design shall demonstrate an ability, such as by securing a bond, to fund the project through to completion.

Rule 19. The project design shall include a contingency plan that will ensure conservation of underwater cultural heritage and supporting documentation in the event of any interruption of anticipated funding.

VI. Project duration – timetable

Rule 20. An adequate timetable shall be developed to assure in advance of any activity directed at underwater cultural heritage the completion of all stages of the project design, including conservation, documentation and curation of recovered underwater cultural heritage, as well as report preparation and dissemination.

Rule 21. The project design shall include a contingency plan that will ensure conservation of underwater cultural heritage and supporting documentation in the event of any interruption or termination of the project.

VII. Competence and qualifications

Rule 22. Activities directed at underwater cultural heritage shall only be undertaken under the direction and control of, and in the regular presence of, a qualified underwater archaeologist with scientific competence appropriate to the project.

Rule 23. All persons on the project team shall be qualified and have demonstrated competence appropriate to their roles in the project.

VIII. Conservation and site management

Rule 24. The conservation programme shall provide for the treatment of the archaeological remains during the activities directed at underwater cultural heritage, during transit and in the long term. Conservation shall be carried out in accordance with current professional standards.

Rule 25. The site management programme shall provide for the protection and management in situ of underwater cultural heritage, in the course of and upon termination of fieldwork. The programme shall include public information, reasonable provision for site stabilization, monitoring, and protection against interference.

IX. Documentation

Rule 26. The documentation programme shall set out thorough documentation including a progress report of activities directed at underwater cultural heritage, in accordance with current professional standards of archaeological documentation.

Rule 27. Documentation shall include, at a minimum, a comprehensive record of the site, including the provenance of underwater cultural heritage moved or removed in the course of the activities directed at underwater cultural heritage, field notes, plans, drawings, sections, and photographs or recording in other media.

X. Safety

Rule 28. A safety policy shall be prepared that is adequate to ensure the safety and health of the project team and third parties and that is in conformity with any applicable statutory and professional requirements.

XI. Environment

Rule 29. An environmental policy shall be prepared that is adequate to ensure that the seabed and marine life are not unduly disturbed.

XII. Reporting

Rule 30. Interim and final reports shall be made available according to the timetable set out in the project design, and deposited in relevant public records.

Rule 31. Reports shall include:

- (a) an account of the objectives;
- (b) an account of the methods and techniques employed;
- (c) an account of the results achieved;

- (d) basic graphic and photographic documentation on all phases of the activity;
- (e) recommendations concerning conservation and curation of the site and of any underwater cultural heritage removed; and
- (f) recommendations for future activities.

XIII. Curation of project archives

Rule 32. Arrangements for curation of the project archives shall be agreed to before any activity commences, and shall be set out in the project design.

Rule 33. The project archives, including any underwater cultural heritage removed and a copy of all supporting documentation shall, as far as possible, be kept together and intact as a collection in a manner that is available for professional and public access as well as for the curation of the archives. This should be done as rapidly as possible and in any case not later than ten years from the completion of the project, in so far as may be compatible with conservation of the underwater cultural heritage.

Rule 34. The project archives shall be managed according to international professional standards, and subject to the authorization of the competent authorities.

XIV. Dissemination

Rule 35. Projects shall provide for public education and popular presentation of the project results where appropriate.

Rule 36. A final synthesis of a project shall be:

- (a) made public as soon as possible, having regard to the complexity of the project and the confidential or sensitive nature of the information; and
- (b) deposited in relevant public records.

Done in Paris this 6th day of November 2001 in two authentic copies bearing the signature of the President of the thirty-first session of the General Conference and of the Director-General of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, which shall be deposited in the archives of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization and certified true copies of which shall be delivered to all the States and territories referred to in Article 26 as well as to the United Nations.

Egyezmény a víz alatti kulturális örökség védelméről

Az Egyesült Nemzetek Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezetének Általános Konferenciája a Párizsban, 2001. október 15. és november 3. között megrendezett 31. ülészakán

elismerve az emberiség kulturális örökségének elválaszthatatlan részét, valamint a népek, nemzetek történelmében és a közös örökség kapcsán egymással fenntartott kapcsolataikban különösen fontos tényezőt képező víz alatti kulturális örökség jelentőségét;

felismerve a víz alatti kulturális örökség védelmének és megőrzésének fontosságát, továbbá azt, hogy ez minden állam felelőssége;

megállapítva, hogy a víz alatti kulturális örökség iránti közérdeklődés és közmegebecsülés egyre nő;

meggyőződve a víz alatti kulturális örökség védelmével és megőrzésével kapcsolatos kutatások, információk és oktatás fontosságáról;

meggyőződve arról, hogy a nagyközönségnek joga van a víz alatti kulturális örökség helyben történő, felelős és roncsolásmentes feltárásából adódó oktatási és szabadidős lehetőségek igénybevételére, továbbá arról, hogy a közoktatás értékes módon járul hozzá az örökség megismeréséhez, megbecsüléséhez és megóvásához;

tudatában annak, hogy a víz alatti kulturális örökség ki van téve a vele kapcsolatos jogtalan tevékenységek fenyegetésének, és ezért az ilyen tevékenységek megelőzése céljából szigorúbb intézkedéseket kell bevezetni;

annak tudatában, hogy megfelelően kell reagálni azokra az esetlegesen negatív hatásokra, amelyek a víz alatti kulturális örökséget valamilyen jogszerű tevékenység kapcsán mellékesen érhetik;

mély aggodalommal szemlélve a víz alatti kulturális örökség fokozódó mértékű kereskedelmi célú kiaknázását és különösképpen a víz alatti kulturális örökséghez tartozó értékek értékesítésére, megvásárlására, illetve cseréjére irányuló egyes tevékenységeket;

tudatában annak, hogy a rendelkezésre álló fejlett technológia megkönnyíti a víz alatti kulturális örökség felkutatását és feltárását;

abban a meggyőződésben, hogy az államok, a nemzetközi szervezetek, a tudományos intézmények, a szakmai szervezetek, az archeológusok, a bűvárok, más érdekeltek, valamint a nagyközönség széles körének együttműködése nélkülözhetetlenül fontos a víz alatti kulturális örökség megóvása szempontjából;

figyelembe véve, hogy a víz alatti kulturális örökség felkutatása, feltárása és védelme szükségessé teszi speciális tudományos módszerek alkalmazását, megfelelő technika és felszerelés használatát, valamint a magas szintű szakmai specializációt, amelyek mind egységes irányadó kritériumok szükségességére utalnak;

felismerve a víz alatti kulturális örökség védelmére és megóvására irányuló és a nemzetközi joggal és gyakorlattal – ezen belül a kulturális javak jogtalan behozatalának, kivételének és tulajdona jogtalan átruházásának megakadályozását és megelőzését szolgáló eszközökről szóló, 1970. november 14-i UNESCO-egyezménnyel, a világ kulturális és természeti örökségének védelméről szóló, 1972. november 16-i UNESCO-egyezménnyel, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezete 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezményével – összhangban álló jogszabályok egységes szerkezetbe foglalásának és fokozatos fejlesztésének szükségességét;

azzal az elkötelezettséggel, hogy a víz alatti kulturális örökség értékeinek helyben történő megőrzésére, illetve szükség esetén tudományos vagy állagmegóvási célból azok körülményeként felszínre hozására irányuló intézkedések hatékonysága nemzetközi, regionális és nemzeti szinten egyaránt javuljon;

úgy határozván 29. ülészakán, hogy ezt a kérdést nemzetközi egyezmény tárgyává kell tenni,

2001. november 2-án elfogadta ezt az Egyezményt.

1. cikk – Fogalommeghatározások

A jelen Egyezmény alkalmazásában:

1. (a) A „víz alatti kulturális örökség” fogalmába beletartozik minden olyan emberi jelenletre utaló kulturális, történelmi vagy régészeti jellegű maradvány, amely részben vagy egészében, időszakosan vagy folyamatosan legalább 100 éven át víz alatt volt, például:
 - (i) helyszínek, építmények, épületek, tárgyi leletek és emberi maradványok, azok archeológiai és természeti környezetével együtt;
 - (ii) vízi, légi és egyéb járművek, illetve azok valamilyen része, rakománya vagy egyéb tartozéka, azok archeológiai és természeti környezetével együtt; és
 - (iii) történelem előtti korok tárgyi emlékei.
- (b) A tengerfenéken lefektetett csővezetékek és kábelek nem tekintendők a víz alatti kulturális örökség részének.
- (c) A csővezetékeken és kábeleken kívül a tenger mélyén telepített egyéb, még használatban lévő berendezések nem tekintendők a víz alatti kulturális örökség részének.
2. (a) A „részben államok” kifejezés azokra az államokra vonatkozik, amelyek elfogadták a jelen Egyezmény jogilag kötelező hatályát, és amelyek vonatkozásában az érvényben és hatályban van.
- (b) A jelen Egyezmény értelemszerűen alkalmazandó azokra a 26. cikk 2. bekezdés b) pontjában említett területekre, amelyek az ugyanezen bekezdésben részletezett feltételek szerint válnak a jelen Egyezmény részeseivé, és ennyiben a „részben államok” kifejezés ezekre a területekre is vonatkozik.
3. Az „UNESCO” az Egyesült Nemzetek Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezete angol nevének rövidítése.
4. A „főigazgató” alatt az UNESCO főigazgatója értendő.
5. A „Terület” a nemzeti felségterületeken túli tengerfeneket és óceáni talapzatot, valamint ezek altalaját jelenti.
6. A „víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységek” alatt olyan tevékenységek értendők, amelyek elsődleges tárgyát a víz alatti kulturális örökség képezi, és amelyek közvetve vagy közvetlenül, fizikailag megbolygathatják, vagy más módon károsíthatják a víz alatti kulturális örökség értékeit.
7. A „víz alatti kulturális örökségre mellékesen kiható tevékenységek” alatt olyan tevékenységek értendők, amelyek – annak ellenére, hogy nem a víz alatti kulturális örökség az egyetlen vagy az egyik elsődleges tárgyuk – megbolygathatják, vagy más módon károsíthatják a víz alatti kulturális örökség értékeit.
8. Az „állami tulajdonú vízi és légi járművek” kifejezés azokra a hadihajókra és egyéb vízi, illetve légi járművekre vonatkozik, amelyek az elsüllyedés időpontjában az állam tulajdonában vagy üzemeltetésében álltak, amelyeket kizárólag nem kereskedelmi célokra használtak, továbbá amelyeket ekként azonosítottak, és amelyek egyebekben megfelelnek a víz alatti kulturális örökség meghatározásában foglaltaknak.
9. A „Szabályok” kifejezés alatt a víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységekkel kapcsolatos, és a jelen Egyezmény 33. cikkében említett szabályok értendők.

2. cikk – Célkitűzések és általános alapelvek

1. A jelen Egyezmény célja a víz alatti kulturális örökség védelmének biztosítása és megszilárdítása.
2. A részes államok együttműködnek a víz alatti kulturális örökség védelmében.
3. A részes államok a jelen Egyezmény rendelkezéseinek megfelelően az emberiség javára megőrzik a víz alatti kulturális örökséget.
4. A víz alatti kulturális örökség védelmében a részes államok külön-külön, vagy a körülményektől függően együttesen megtesznek a jelen Egyezménynek és a nemzetközi jognak megfelelő minden szükséges intézkedést, és e cél elérése érdekében a lehetőségeikkel összhangban rendelkezésükre álló legcélszerűbb eszközöket veszik igénybe.
5. A víz alatti kulturális örökség értékeinek helyben történő megőrzése elsőbbséget élvez az érintett örökségre irányuló bármilyen tevékenység engedélyezésével, illetve végzésével szemben.
6. A felszínre hozott víz alatti kulturális örökséget az értékek hosszú távú megóvásának szempontjait figyelembe véve kell elhelyezni, konzerválni és kezelni.
7. A víz alatti kulturális örökség értékei kereskedelmi célból nem hasznosíthatók.
8. Az érintett államok gyakorlatával és a nemzetközi joggal – ezen belül az Egyesült Nemzetek Szervezete Tengerjogi Egyezményével – összhangban a jelen Egyezményben foglaltak nem értelmezhetők azoknak a szabályoknak a módosításaként, amelyek a nemzetközi jog és az állami gyakorlat szuverén mentességeire vagy az egyes államokat saját állami tulajdonú vízi és légi járműveik kapcsán megillető jogokra vonatkoznak.
9. A részes államok biztosítják a tengeri vizekben fellelt emberi maradványok kellő tiszteletét.
10. A víz alatti kulturális örökség megfigyelését, illetve dokumentálását biztosító felelős és roncsolásmentes feltárást ösztönözni kell annak érdekében, hogy a nagyközönség megismerje, megbecsülje és óvja az örökséget, kivéve, ha az ilyen feltárást nem egyeztethető össze az értékek védelmének és kezelésének szempontjaival.
11. A jelen Egyezmény alapján végrehajtott egyetlen jogi aktus vagy tevékenység sem ad alapot a nemzeti szuverenitással vagy joghatósággal kapcsolatos követelésekre, illetve azok megtámadására vagy vitatására.

3. cikk – Összefüggések a jelen Egyezmény és az Egyesült Nemzetek Szervezete Tengerjogi Egyezménye között

A jelen Egyezményben foglaltak nem érintik a nemzetközi jog – ezen belül az Egyesült Nemzetek Szervezete Tengerjogi Egyezménye – alapján az államokat megillető jogokat és terhelő kötelezettségeket, valamint azok joghatóságát. A jelen Egyezményt a nemzetközi joggal – ezen belül az Egyesült Nemzetek Szervezete Tengerjogi Egyezményével – kapcsolatban és azzal összeegyeztethető módon kell értelmezni és alkalmazni.

4. cikk – Az Egyezmény összefüggése a roncsok mentésére és a leletekre vonatkozó joggal

Azok a víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységek, amelyekre a jelen Egyezmény vonatkozik, nem esnek a roncsok mentésére és a leletekre vonatkozó jog hatálya alá, hacsak:

- (a) azt az illetékes hatóságok nem engedélyezik,
- (b) az nem áll teljes összhangban a jelen Egyezményben foglaltakkal, és
- (c) az nem biztosítja, hogy a felszínre hozott víz alatti kulturális örökség maximális védelemben részesüljön.

5. cikk – A víz alatti kulturális örökségre mellékesen kiható tevékenységek

Minden részes állam a rendelkezésére álló legcélszerűbb eszközöket veszi igénybe azoknak a kedvezőtlen hatásoknak a megelőzése, illetve enyhítése céljából, amelyek a joghatósága alá tartozó tevékenységek miatt a víz alatti kulturális örökséget mellékesen esetleg érhetik.

6. cikk – Kétoldalú, regionális, illetve egyéb többoldalú megállapodások

1. A részes államokat ez az Egyezmény arra ösztönzi, hogy a víz alatti kulturális örökség megóvása érdekében kössenek kétoldalú, regionális vagy egyéb többoldalú megállapodásokat, illetve a már meglévő megállapodásaikat fejlesszék tovább. Minden ilyen megállapodásnak tökéletes összhangban kell állnia a jelen Egyezmény rendelkezéseivel, és nem gyengítheti annak egyetemes jellegét. Ezekben a megállapodásokban az államok olyan szabályokat és szabályozásokat fogadhatnak el, amelyek a jelen Egyezményben foglaltaknál magasabb szintű védelmet biztosítanak a víz alatti kulturális örökségnek.
2. Az ilyen kétoldalú, regionális, illetve egyéb többoldalú megállapodásban részes felek felhívhatják az érintett víz alatti kulturális örökséggel igazolhatóan – mindenekelőtt kulturális, történelmi vagy archeológiai – kapcsolatban álló államokat arra, hogy csatlakozzanak az ilyen megállapodásokhoz.

3. A jelen Egyezmény nem változtatja meg az elsüllyedt vízi járművek védelmével kapcsolatban a részes államok azon jogait és kötelezettségeit, amelyek az Egyezmény elfogadása előtt megkötött kétoldalú, regionális, illetve egyéb többoldalú megállapodásaikból fakadnak, és különösen azokat a jogokat és kötelezettségeket nem változtatja meg, amelyek összhangban állnak a jelen Egyezmény céljaival.

7. cikk – Belső tengeri vízterületekben, szigetek közötti vizekben és felségvizekben fellelhető víz alatti kulturális örökség

1. A részes államok szuverenitásuk gyakorlása során kizárólagos jogosultsággal rendelkeznek a belső tengeri vízterületeikben, szigetek közötti vizeikben és felségvizeikben fellelhető víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységek szabályozása és engedélyezése terén.
2. A víz alatti kulturális örökség védelmére vonatkozó egyéb nemzetközi megállapodások és nemzetközi jogi szabályok sérelme nélkül a részes államok a belső tengeri vízterületeikben, szigetek közötti vizeikben és felségvizeikben fellelhető víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységek vonatkozásában megkövetelik a Szabályok alkalmazását.
3. Szuverenitásuk gyakorlása során és az államok egymás közötti általános gyakorlatának elfogadása mellett a részes államoknak a szigetek közötti vizeikben és felségvizeikben fellelhető állami tulajdonú vízi és légi járművek megóvásának legjobb módszereire vonatkozó együttműködés kialakítása céljából tájékoztatniuk kell a jelen Egyezményről azt az államot, amelynek zászlója alatt a járművek közlekedtek és adott esetben a felfedezett azonosítható állami tulajdonú vízi és légi járművekkel igazolhatóan – mindenekelőtt kulturális, történelmi vagy archeológiai – kapcsolatban álló többi államot.

8. cikk – Víz alatti kulturális értékek a csatlakozó övezetben

Csatlakozó övezeteiken belül a részes államok az Egyesült Nemzetek Szervezete Tengerjogi Egyezményében foglalt 9. és 10. cikk sérelme nélkül és azt kiegészítve, továbbá a Tengerjogi Egyezmény 303. cikk 2. bekezdésével összhangban szabályozhatják és engedélyezhetik a víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységeket. Ennek során megkövetelik a Szabályok alkalmazását.

9. cikk – Jelentéstételi és értesítési kötelezettség a kizárólagos gazdasági övezetben és a kontinentális talapzaton

1. Minden részes államnak feladata, hogy a jelen Egyezménnyel összhangban óvja a kizárólagos gazdasági övezetében és kontinentális talapzatán fellelhető víz alatti kulturális örökséget. Ennek megfelelően:
 - (a) minden részes állam megköveteli, hogy amennyiben az állampolgára vagy lobogója alatt közlekedő hajó parancsnoka vagy vízijármű vezetője az adott állam kizárólagos gazdasági övezetében, illetve kontinentális talapzatán víz alatti kulturális örökséget fedez fel, vagy víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységet kíván végezni, jelentse be a felfedezett leletet, illetve a tevékenységet;
 - (b) valamely másik részes állam kizárólagos gazdasági övezetében, illetve kontinentális talapzatán:
 - (i) a részes állam megköveteli, hogy az állampolgár, a hajó parancsnoka vagy a vízijármű vezetője neki és a másik részes államnak egyaránt jelentse be a felfedezett leletet, illetve a tevékenységet;
 - (ii) vagy a részes állam megköveteli, hogy az állampolgár, a hajó parancsnoka vagy a vízijármű vezetője jelentse be neki a felfedezett leletet, illetve a tevékenységet, majd saját maga gondoskodik arról, hogy a bejelentés az összes többi részes államhoz is gyorsan és hatékonyan eljusson.
2. A részes államok a megerősítő, elfogadási, jóváhagyási, illetve csatlakozási okirataik letétbe helyezésekor nyilatkoznak arról, hogy a jelen cikk 1. bekezdés (b) pontjában foglaltak alapján milyen módon kívánják továbbítani a bejelentéseket.
3. A részes államok értesítik a főigazgatót a jelen cikk 1. bekezdésében foglaltak alapján nekik bejelentett leletekről, illetve tevékenységekről.
4. A főigazgató haladéktalanul tájékoztatja az összes részes államot a jelen cikk 3. bekezdésében foglaltak alapján neki küldött értesítés tartalmáról.
5. Bármely részes állam bejelentheti igényét annak a részes államnak, amelynek kizárólagos gazdasági övezetében vagy kontinentális talapzatán a víz alatti kulturális örökség található, hogy konzultálni kíván vele az adott víz alatti kulturális örökség hatékony védelmének módjáról. Az ilyen igénybejelentés jogalapját az adott államnak a feltárt víz alatti kulturális örökséghez fűződő igazolható – mindenekelőtt kulturális, történelmi vagy archeológiai – kapcsolata képezi.

10. cikk – A víz alatti kulturális örökség védelme a kizárólagos gazdasági övezetben és a kontinentális talapzaton

1. A kizárólagos gazdasági övezetben, illetve a kontinentális talapzaton fellelt víz alatti kulturális örökségre irányuló bármely tevékenység csak akkor engedélyezhető, ha összhangban áll a jelen cikk rendelkezéseivel.
2. Az a részes állam, amelynek kizárólagos gazdasági övezetében, illetve kontinentális talapzatán víz alatti kulturális örökség található, jogosult megtiltani, illetve engedélyezni az ilyen örökségre irányuló tevékenységet, hogy ezzel a nemzetközi jogban, ezen belül az Egyesült Nemzetek Szervezete Tengerjogi Egyezményében foglaltaknak megfelelően megakadályozza a szuverén jogaiba, illetve joghatóságába való beavatkozást.
3. Ha valamely részes állam kizárólagos gazdasági övezetében, illetve kontinentális talapzatán víz alatti kulturális örökséget fedeznek fel vagy víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységet akarnak folytatni, akkor a részes állam:
 - (a) értesíti az összes olyan részes államot, amelyek a 9. cikk 5. bekezdésében foglaltak alapján igénybejelentéssel éltek, és konzultál velük arról, hogyan lehetne az örökséget a leghatékonyabban megóvni;
 - (b) „koordináló államként” koordinálja ezeket a konzultációkat, hacsak kifejezetten ki nem jelenti, hogy nem kívánja ezt a funkciót ellátni, mely esetben azok a részes államok, amelyek a 9. cikk 5. bekezdésében foglaltak alapján igénybejelentéssel éltek, kijelölnek egy koordináló államot.
4. A koordináló állam – nem érintve a részes államok azon kötelezettségét, hogy a nemzetközi joggal összhangban minden lehetséges intézkedést megtegyenek a víz alatti kulturális örökség védelmében, és ezzel megóvják azt a közvetlenül fenyegető veszélyektől, többek között a fosztogatástól – a jelen Egyezményben foglaltak szerint minden célszerű intézkedést megtehet és/vagy minden szükséges engedélyt megadhat – akár a konzultációk előtt is – annak érdekében, hogy elhárítsa a víz alatti kulturális örökséget akár emberi tevékenység, többek között fosztogatás, akár más ok miatt közvetlenül fenyegető veszélyeket. A koordináló állam az ilyen intézkedések megtételéhez más részes államok segítségét kérheti.
5. A koordináló állam:
 - (a) olyan védelmi intézkedéseket fogyanatosít, amelyeket egyeztetett a konzultáló államokkal – ideértve a koordináló államot is –, hacsak a konzultáló államok, köztük a koordináló állammal, nem állapodnak meg abban, hogy az intézkedéseket egy másik részes állam fogyanatosítsa;
 - (b) a Szabályoknak megfelelően minden szükséges engedélyt megad az ilyen egyeztetett intézkedések végrehajtásához, hacsak a konzultáló államok, köztük a koordináló állammal, nem állapodnak meg abban, hogy az engedélyeket egy másik részes állam adja meg;
 - (c) minden szükséges előzetes kutatást elvégezhet a víz alatti kulturális örökségen, és ehhez minden szükséges engedélyt megadhat. Ezen kívül az eredményekről haladéktalanul tájékoztatja a főigazgatót, aki a kapott információkat azonnal továbbadva hozzáférhetővé teszi azokat a többi részes állam számára.
6. A koordináló állam a jelen cikk szerinti egyeztető konzultációkon, továbbá az intézkedések fogyanatosítása, az előzetes kutatások végrehajtása és/vagy a szükséges engedélyek megadása során nem saját érdekeit képviseli, hanem az összes részes állam nevében jár el. Az ilyen fellépés önmagában nem teremt alapot olyan elsőbbségi, illetve joghatósági jogok érvényesítésére, amelyekről a nemzetközi jog – ezen belül az Egyesült Nemzetek Szervezetének Tengerjogi Egyezménye – nem rendelkezik.
7. A jelen cikk 2. és 4. bekezdésében foglaltakra figyelemmel semmilyen, az állami tulajdonú vízi és légi járművekre irányuló tevékenység nem végezhető a lobogó szerinti állam hozzájárulása és a koordináló állam együttműködése nélkül.

11. cikk – Bejelentés és értesítés a Területen

1. A részes államok felelőssége, hogy a jelen Egyezményben, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezete Tengerjogi Egyezményének 149. cikkében foglaltaknak megfelelően megóvják a Területen található víz alatti kulturális örökséget. Következésképpen, ha egy részes állam valamely állampolgára vagy a zászlaja alatt hajózó valamely vízi jármű a Területen víz alatti kulturális örökséget fedez fel, vagy arra irányuló tevékenységet kíván végezni, akkor a részes állam megköveteli, hogy az állampolgár, illetve a vízi jármű kapitánya bejelentse a felfedezett leletet, illetve a tevékenységet.
2. A részes államok értesítik a főigazgatót és a Nemzetközi Tengerfenék Hatóság főtítkárát a bejelentett felfedezésről, illetve tevékenységről.
3. A főigazgató a részes államok által közölt információkat haladéktalanul hozzáférhetővé teszi a többi részes állam számára.

4. Bármely részes állam bejelentheti a főigazgatónak konzultációs igényét arra vonatkozólag, hogyan lehetne az adott víz alatti kulturális örökség hatékony védelméről gondoskodni. Az ilyen bejelentésre az adhat alapot, ha a bejelentő részes államnak igazolhatóan valamilyen köze van az érintett víz alatti kulturális örökséghez, miközben külön figyelmet kell szentelni az államokat kulturális, történelmi, illetve archeológiai alapon megillető elsőbbségi jogok érvényesülésének.

12. cikk – A Területen fellelhető víz alatti kulturális örökség védelme

1. A Területen fellelt víz alatti kulturális örökségre irányuló bármely tevékenység csak akkor engedélyezhető, ha összhangban áll a jelen cikk rendelkezéseivel.
2. A főigazgató felhívja azokat a részes államokat, amelyek a 11. cikk 4. bekezdésében foglaltak szerint igénybejelentéssel éltek, hogy konzultáljanak arról, hogyan lehetne a víz alatti kulturális örökséget a leghatékonyabban megóvni, és a konzultációk koordinálására jelöljenek ki maguk közül egy „koordináló államot”. A főigazgató a Nemzetközi Tengerfenék Hatóságot is felkéri a konzultációkon való részvételre.
3. A részes államok a jelen Egyezményben foglaltak szerint minden célszerű intézkedést megtehetnek – szükség esetén akár a konzultációk előtt is – annak érdekében, hogy elhárítsák a víz alatti kulturális örökséget akár emberi tevékenység, többek között fosztogatás, akár más ok miatt közvetlenül fenyegető veszélyeket.
4. A koordináló állam:
 - (a) olyan védelmi intézkedéseket fogantatosít, amelyeket egyeztetett a konzultáló államokkal – ideértve a koordináló államot is –, hacsak a konzultáló államok, köztük a koordináló állammal, nem állapodnak meg abban, hogy az intézkedéseket egy másik részes állam fogantatosítsa; és
 - (b) a jelen Egyezményben foglaltaknak megfelelően minden szükséges engedélyt megad az ilyen egyeztetett intézkedések végrehajtásához, hacsak a konzultáló államok, köztük a koordináló állammal, nem állapodnak meg abban, hogy az engedélyeket egy másik részes állam adja meg.
5. A koordináló állam minden szükséges előzetes kutatást elvégezhet a víz alatti kulturális örökségen, és ehhez minden szükséges engedélyt megadhat. Ezenkívül az eredményekről haladéktalanul tájékoztatja a főigazgatót, aki a kapott információkat azonnal továbbadva hozzáférhetővé teszi azokat a többi részes állam számára.
6. A koordináló állam a jelen cikk szerinti egyeztető konzultációkon, továbbá az intézkedések fogantatosítása, az előzetes kutatások végrehajtása és/vagy a szükséges engedélyk megadása során az emberiség egészének érdekében, az összes részes állam nevében jár el. Az érintett víz alatti kulturális örökség vonatkozásában külön figyelmet kell szentelni az államokat kulturális, történelmi, illetve archeológiai alapon megillető elsőbbségi jogok érvényesülésének.
7. A lobogó szerinti állam hozzájárulása nélkül egyik részes állam sem végezhet vagy engedélyezhet a Területen fellelhető állami tulajdonú vízi és légi járművekre irányuló tevékenységet.

13. cikk – Szuverén mentesség

Azok a nem kereskedelmi céllal üzemeltetett hadihajók és szuverén mentességet élvező más állami tulajdonú vízi járművek vagy katonai légi járművek, amelyek rendeltetésüknek megfelelően szokásos üzemmódban működnek és nem végeznek víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységet, nem kötelezhetők a víz alatti kulturális örökség részét képező leleteknek a jelen Egyezmény 9., 10., 11. és 12. cikkében foglaltak szerinti bejelentésére. Ugyanakkor a részes államok a nem kereskedelmi céllal üzemeltetett hadihajóik és szuverén mentességet élvező más állami tulajdonú vízi járműveik vagy katonai légi járműveik működését nem zavaró, illetve hadműveleti képességeit nem gyengítő célszerű intézkedések fogantatosításával biztosítják – az ésszerűség és a kivitelezhetőség határain belül – a jelen Egyezmény 9., 10., 11. és 12. cikkében foglaltaknak való megfelelést.

14. cikk – A területre való belépésnek, továbbá a víz alatti kulturális örökség kereskedelmének és birtoklásának ellenőrzése

A részes államok intézkedéseket hoznak a jogellenes módon kivitt és/vagy felszínre hozott víz alatti kulturális örökség területükre való belépésének, kereskedelmének, illetve birtoklásának megakadályozására, amennyiben az értékek felszínre hozatala ellentétben áll a jelen Egyezményben foglaltakkal.

15. cikk – A részes államok fennhatósága alatt álló területek használatának tilalma

A részes államok területeik – ezen belül tengeri kikötőik, valamint a kizárólagos fennhatóságuk, illetve ellenőrzésük alá tartozó mesterséges szigetek, létesítmények és építmények – használatát tiltó intézkedéseket hoznak a víz alatti

kulturális örökségre irányuló minden olyan tevékenység megakadályozására, amely nincs összhangban a jelen Egyezményrel.

16. cikk – Állampolgárokra és vízi járművekre vonatkozó intézkedések

A részes államok minden célszerű intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy állampolgáraik és a zászlajuk alatt hajózó vízi járművek ne végezzenek víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységet a jelen Egyezményrel össze nem egyeztethető módon.

17. cikk – Szankciók

1. Minden részes állam szankciókkal sújtja a jelen Egyezmény végrehajtására hozott intézkedések be nem tartását.
2. A szabálysértések vonatkozásában alkalmazandó szankciók szigorának hatékonyan kell biztosítania a jelen Egyezmény betartását, továbbá megfelelő visszatartó erővel kell rendelkezniük, bárhol legyen is a tett helyszíne, továbbá meg kell fosztania az elkövetőket az illegális tevékenységből nyert javaktól.
3. A részes államok együttműködnek a jelen cikk alapján alkalmazott szankcióik érvényesítése érdekében.

18. cikk – A víz alatti kulturális örökség lefoglalása és rendelkezés az értékek felett

1. Minden részes állam intézkedéseket hoz a területén fellelt és a jelen Egyezményrel össze nem egyeztethető módon felszínre hozott víz alatti kulturális örökség lefoglalására.
2. Minden részes állam nyilvántartást vezet a jelen Egyezmény alapján lefoglalt víz alatti kulturális örökségről, továbbá minden ésszerű intézkedést megtesz az értékek állagának megóvása érdekében.
3. Minden részes állam értesíti a főigazgatót, valamint azokat az államokat, amelyek az érintett víz alatti kulturális örökséggel igazolhatóan – mindenekelőtt kulturális, történelmi vagy archeológiai – kapcsolatban állnak, a jelen Egyezmény alapján foganatosított foglaltsokról.
4. A víz alatti kulturális örökséget lefoglaló részes állam a leletek konzerválásának és vizsgálatának, valamint a szóródott leletegyüttes ismételt összeállításának szükségességét, a nyilvános bemutatás igényét, továbbá az egyéb kiállítási és oktatási szempontokat figyelembe véve, ezenkívül az érintett víz alatti kulturális örökséggel igazolhatóan – mindenekelőtt kulturális, történelmi vagy archeológiai – kapcsolatban álló államok érdekeit szem előtt tartva gondoskodik arról, hogy a lefoglalt örökség a köz javát szolgálja.

19. cikk – Együttműködés és az információk megosztása

1. A részes államok együttműködnek és segítik egymást a víz alatti kulturális örökség jelen Egyezmény alapján történő megóvásában és kezelésében, ezen belül – amennyiben megvalósítható – az örökség leletanyagának vizsgálatában, feltárásában, dokumentálásában, állagmegóvásában, tanulmányozásában és bemutatásában.
2. A részes államok a jelen Egyezmény céljaival összeegyeztethető mértékben vállalják, hogy a víz alatti kulturális örökségre, ezen belül annak feltárására, a megtalálás helyére, a jelen Egyezményrel ellentétben, illetve a nemzetközi jog megsértésével feltárt vagy felszínre hozott örökségre, az alkalmazott tudományos módszerekre és technológiákra, valamint az érintett örökséggel összefüggő jogi fejleményekre vonatkozó információikat megosztják a többi részes állammal.
3. A víz alatti kulturális örökség felfedezésével, illetve helyével kapcsolatban a részes államok között, illetve az UNESCO és a részes államok között megosztott információkat az egyes államok nemzeti jogszabályaival összeegyeztethető mértékig titokban kell tartani, és azokat mindaddig csak a részes államok illetékes hatóságai ismerhetik, amíg az információk feloldása az érintett víz alatti kulturális örökség megőrzése szempontjából nem jelent veszélyt, illetve semmilyen egyéb kockázatot nem hordoz.
4. A részes államok minden célszerű intézkedést megtesznek a jelen Egyezményrel ellentétben, illetve a nemzetközi jog megsértésével feltárt vagy felszínre hozott víz alatti kulturális örökségre vonatkozó információk terjesztése, ezen belül – hacsak lehetséges – megfelelő nemzetközi adatbázisokon keresztül történő átadása érdekében.

20. cikk – A nyilvánosság tájékoztatása

A részes államok minden célszerű intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy a nyilvánosság jobban megismerje a víz alatti kulturális örökség értékét és jelentőségét, továbbá a jelen Egyezmény alapján történő védelmének fontosságát.

21. cikk – A víz alatti régészet oktatása

A részes államok együttműködnek a víz alatti régészsképzés és a víz alatti kulturális örökség megóvását szolgáló technikák oktatása terén, valamint – kölcsönösen elfogadott feltételekkel – a víz alatti kulturális örökséggel kapcsolatos technológiák átadásában.

22. cikk – Illetékes hatóságok

1. A részes államok a jelen Egyezmény megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében azzal a céllal állítják fel, vagy adott esetben erősítik meg már létező illetékes hatóságaikat, hogy ezzel is gondoskodjanak a víz alatti kulturális örökség nyilvántartásának létrehozásáról, karbantartásáról és frissítéséről, a víz alatti kulturális örökség hatékony védelméről, állagmegóvásáról, bemutatásáról és gondozásáról, továbbá a vele kapcsolatos kutatásokról és oktatásról.
2. A részes államok közlik a főigazgatóval a víz alatti kulturális örökség ügyében illetékes hatóságaik nevét és címét.

23. cikk – A részes államok értekezletei

1. A főigazgató a jelen Egyezmény hatálybalépését követő egy éven belül, majd ezután két évente legalább egyszer összehívja a részes államok értekezletét. A főigazgató a részes államok többségének kérésére összehívja a részes államok rendkívüli értekezletét.
2. A részes államok értekezlete határoz saját funkcióiról és feladatairól.
3. A részes államok értekezlete elfogadja saját eljárásrendjét.
4. A részes államok értekezlete a részes államok által jelölt szakértőkből – a földrajzilag indokolt mértékű szerepvállalás és a nemek közötti egyensúly biztosításának kellő figyelembevételével – tudományos és technikai tanácsadó testületet állíthat fel.
5. A tudományos és technikai tanácsadó testület megfelelő módon segíti a részes államok értekezletének munkáját a Szabályok végrehajtására vonatkozó tudományos, illetve technikai jellegű kérdésekben.

24. cikk – Az Egyezmény titkársága

1. A főigazgató felel a jelen Egyezmény titkárságának munkájáért.
2. A titkárság feladatköre az alábbiakat foglalja magában:
 - (a) a részes államok értekezleteinek megszervezését a 23. cikk 1. bekezdésében foglaltak szerint; és
 - (b) segítségnyújtást a részes államoknak a részes államok értekezletei által elfogadott határozatok végrehajtásában.

25. cikk – A viták békés rendezése

1. A jelen Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos, két vagy több részes állam közötti vitákat jóhiszemű tárgyalások útján vagy az általuk megválasztott egyéb békés eszközökkel kell rendezni.
2. Amennyiben ezek a tárgyalások ésszerű időn belül nem vezetnek el a vita lezárásához, úgy azt az érintett részes államok közös megegyezéssel az UNESCO elé vihetik békéltető eljárás lefolytatása céljából.
3. Ha a békéltető eljárásra nem kerül sor, vagy a békéltetés nem képes rendezni a vitát, akkor a vitás kérdések rendezése vonatkozásában az Egyesült Nemzetek Szervezete Tengerjogi Egyezményének XV. Részében rögzített rendelkezések értelemszerűen alkalmazandók a jelen Egyezményben részes államok között az Egyezmény értelmezésével vagy végrehajtásával kapcsolatban felmerült bármely vita esetén, attól függetlenül, hogy az érintett államok az Egyesült Nemzetek Szervezete Tengerjogi Egyezményéhez csatlakoztak-e vagy sem.
4. A jelen Egyezményben és az Egyesült Nemzetek Szervezete Tengerjogi Egyezményében részes valamely állam által az utóbbi Egyezmény 287. cikke szerint megválasztott eljárás a jelen cikk alapján érvényes a viták rendezésére, hacsak ez a részes állam a jelen Egyezmény megerősítésének, elfogadásának, illetve jóváhagyásának, vagy a hozzá való csatlakozásnak az időpontjában, illetve bármely későbbi időpontban nem választ a jelen Egyezménnyel összefüggésben felmerülő viták rendezése céljából a 287. cikknek megfelelő más eljárást.
5. A jelen Egyezményben részes, de az Egyesült Nemzetek Szervezete Tengerjogi Egyezményében nem részes állam – a jelen Egyezmény megerősítésének, elfogadásának, illetve jóváhagyásának, vagy a hozzá való csatlakozásnak az időpontjában, illetve bármely későbbi időpontban – írásos nyilatkozattal szabadon választhat az Egyesült Nemzetek Szervezetének Tengerjogi Egyezménye 287. cikk 1. bekezdésében részletezett egy vagy több eszköz közül a jelen cikk alapján felmerülő viták rendezése céljából. Az ilyen nyilatkozatra a 287. cikk vonatkozik, csakúgy, mint azokra a vitákra, amelyekben az állam érintett, de amelyekre nem vonatkozik érvényes nyilatkozat. Az ilyen állam a békéltető, illetve a választottbírói eljárás lebonyolításához – az Egyesült Nemzetek Szervezetének Tengerjogi

Egyezménye V. és VII. Mellékletében foglaltaknak megfelelően – jogosult békéltetőket, illetve választott bírakat jelölni az V. Melléklet 2. cikkében, illetve a VII. Melléklet 2. cikkében említett jegyzékekre, a jelen Egyezménnyel kapcsolatban felmerülő viták rendezése céljából.

26. cikk – Megerősítés, elfogadás, jóváhagyás, illetve csatlakozás

1. Ezt az Egyezményt az UNESCO tagállamai erősítik meg, fogadják el, illetve hagyják jóvá.
2. Ehhez az Egyezményhez csatlakozhatnak:
 - (a) azok az államok, amelyek nem tagjai az UNESCO-nak, de tagjai az ENSZ-nek, az Egyesült Nemzetek rendszerén belül működő valamely szakosított szervnek, vagy a Nemzetközi Atomenergia-ügynökségnek, továbbá azok, amelyek a Nemzetközi Bíróság Alapszabályában részes államok, illetve minden más olyan állam, amelyet az UNESCO Általános Konferenciája a jelen Egyezményhez való csatlakozásra kért fel;
 - (b) azok a területek, amelyek teljes belső autonómiával rendelkeznek, és ezt az ENSZ is elismeri, ugyanakkor az ENSZ Közgyűlés 1514. számú határozata értelmében nem nyerték el teljes függetlenségüket, továbbá amelyek illetékességgel rendelkeznek a jelen Egyezménnyel szabályozott kérdésekben, ezen belül jogosultak azokkal összefüggésben nemzetközi szerződések megkötésére.
3. A részes államok a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó, illetve a csatlakozási okiratokat a főigazgatónál helyezik letétbe.

27. cikk – Hatálybalépés

Ez az Egyezmény a 26. cikkben említett huszadik okirat letétbe helyezésének időpontját követő három hónap elteltével lép hatályba, de csak annak a húsz államnak, illetve területnek a vonatkozásában, amelyek megfelelő okirataikat letétbe helyezték. Az Egyezmény a többi államra, illetve területre vonatkozólag az adott állam, illetve terület okirata letétbe helyezésének időpontját követő három hónap elteltével lép hatályba.

28. cikk – A belvízi vízterületeket érintő nyilatkozat

A jelen Egyezmény megerősítésének, elfogadásának, illetve jóváhagyásának, vagy a hozzá való csatlakozásnak az időpontjában, illetve bármely későbbi időpontban bármely állam vagy terület nyilatkozhat arról, hogy a Szabályokat a belvízi vízterületekre is alkalmazza.

29. cikk – A földrajzi hatály korlátozása

A jelen Egyezmény megerősítésének, elfogadásának, illetve jóváhagyásának, vagy a hozzá való csatlakozásnak az időpontjában bármely állam vagy terület nyilatkozhat a letéteményesnek arról, hogy ezt az Egyezményt területének meghatározott részeire, belső tengeri vízterületeire, szigetek közötti vizeire, illetve felségvizeire nem alkalmazza, de ez esetben meg kell indokolnia nyilatkozatát. Az ilyen állam a lehetséges mértékben és a lehető legrövidebb időn belül olyan feltételeket teremt, amelyek mellett az Egyezmény már a nyilatkozatában megjelölt területekre is alkalmazható. Amint ez bekövetkezik, részben vagy teljes egészében visszavonja korábbi nyilatkozatát.

30. cikk – Fenntartások

A részes államok a jelen Egyezménnyel kapcsolatban semmiféle fenntartással nem élhetnek. Ez alól csak a 29. cikk kivétel.

31. cikk – Módosítások

1. A főigazgatónak címzett írásos közlemény útján bármelyik részes állam javasolhatja ennek az Egyezménynek a módosítását. A közleményről a főigazgató körlevélben értesíti az összes részes államot. Amennyiben a közleményt tartalmazó körlevél feladásának időpontjától számított hat hónapon belül a részes államoknak legalább a fele kedvezően reagál a felvetésre, úgy a főigazgató a javaslatot vitára és esetleg elfogadásra a részes államok soron következő értekezlete elé terjeszti.
2. A jelenlévő és szavazó részes államok kétharmados szavazattöbbséggel fogadhatnak el módosításokat.
3. Miután a jelen Egyezmény módosítását a jelenlévők megszavazták, azt a részes államok megerősítik, elfogadják, jóváhagyják, illetve csatlakoznak hozzá.
4. A módosítás három hónappal azután lép hatályba – de csak az azt megerősítő, elfogadó, jóváhagyó, illetve ahhoz csatlakozó részes államok vonatkozásában –, hogy a részes államok kétharmada letétbe helyezte a jelen cikk 3. bekezdésében említett okiratokat. A módosítás a később csatlakozó államokra, illetve területekre vonatkozólag a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó, illetve a csatlakozási okirat letétbe helyezésének időpontját követő három hónap elteltével lép hatályba.

5. Az az állam vagy terület, amelyik a jelen cikk 4. bekezdésében foglaltak szerint végrehajtott módosítás után csatlakozik ehhez az Egyezményhez az érintett állam vagy terület eltérő szándékát jelző nyilatkozat hiányában:
- a már módosított Egyezmény részes felének; míg
 - az olyan részes államok vonatkozásában, amelyekre a módosítás nem érvényes, a még nem módosított Egyezmény részes felének tekintendő.

32. cikk – Felmondás

- A főigazgatónak címzett írásos nyilatkozattal bármelyik részes állam felmondhatja ezt az Egyezményt.
- A felmondás az értesítés kézhezvételének időpontját követő tizenkét hónap elteltével lép hatályba, hacsak az értesítés egy ennél későbbi időpontot nem jelöl meg.
- A felmondás semmilyen módon nem befolyásolja azt, hogy a részes államnak teljesítenie kell a jelen Egyezményben foglalt azon kötelezettségeit, amelyek a nemzetközi jog alapján ettől az Egyezménytől függetlenül is hatályosak rá nézve.

33. cikk – A Szabályok

A jelen Egyezményhez csatolt Szabályok az Egyezmény elválaszthatatlan részét képezik és – hacsak a szöveg kifejezetten másként nem rendelkezik – a jelen Egyezményre való minden hivatkozás a Szabályokra való hivatkozást is magában foglalja.

34. cikk – ENSZ-regisztráció

Az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikkével összhangban ezt az Egyezményt a főigazgató kérésére az ENSZ Titkársága veszi nyilvántartásba.

35. cikk – Hiteles szövegek

A jelen Egyezmény arab, kínai, angol, francia, orosz és spanyol nyelven készült, mely hat szöveg mindegyike egyformán hitelesnek tekintendő.

Melléklet

A víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységek Szabályai

I. Alapelvek

- Szabály:** A víz alatti kulturális örökség helyi (in situ) állagmegóvással történő védelmét kell az első számú lehetőségnek tekinteni. Ennek megfelelően minden víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységet a kulturális örökség védelmével összhangban kell engedélyezni, továbbá a követelmény betartása mellett az engedélyezés abból a célból is történhet, hogy ezzel jelentős mértékben hozzájáruljanak az érintett víz alatti örökség védelméhez, illetve megismeréséhez vagy értékének emeléséhez.
- Szabály:** A víz alatti kulturális örökség kereskedelmi vagy spekulációs célú kiaknázása, illetve annak jövőtehetetlen megbolygatása gyökeres ellentétben áll a víz alatti kulturális örökség védelmének és helyes kezelésének alapelveivel. A víz alatti kulturális örökség értékeit tilos árucikk gyanánt kereskedelmi forgalomba hozni, adni-venni, illetve cserélni.

Ez a szabály nem értelmezhető az alábbiak megakadályozásaként:

- professzionális archeológiai szolgáltató tevékenységek, illetve az esetleg hozzájuk kapcsolódó egyéb olyan szükséges szolgáltatások ellátása, amelyek jellege és célja teljes összhangban áll ezzel az Egyezménnyel, és amelyekre csak az illetékes hatóságok adhatnak engedélyt;
- kutatási projekt keretében, a jelen Egyezménnyel összhangban felszínre hozott víz alatti kulturális örökség visszahelyezése, amennyiben az nem sért tudományos vagy kulturális érdekeket, illetve nem veszélyezteti a felszínre hozott anyag épségét, vagy nem jár annak jövőtehetetlen megbolygatásával, ha összhangban áll a 33. és 34. szabályban foglaltakkal, továbbá ha az illetékes hatóságok engedélyt adnak rá.
- Szabály:** A víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységek csak annyi kárt tehetnek az örökségi leletekben, amennyi az adott projekt célkitűzései szempontjából feltétlenül szükséges.
- Szabály:** A víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységek során a tárgyak felszínre hozatala érdekében csak roncsolásmentes kutatási és feltárási technikák, illetve módszerek alkalmazhatók. Amennyiben a tudományos tanulmányozás vagy a víz alatti kulturális örökség alapvető védelme céljából a leleteket fel kell tárni vagy felszínre

kell hozni, úgy az alkalmazott módszereknek és technikáknak – amennyire csak lehetséges – roncsolásmentesnek kell lenniük, és hozzá kell járulniuk a maradványok megóvásához.

5. Szabály: A víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységek során kerülni kell az emberi maradványok vagy a szakrális helyek szükségtelen megzavarását.

6. Szabály: A víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységeket szigorúan szabályozni kell a kulturális, történelmi és archeológiai adatok megfelelő rögzítése érdekében.

7. Szabály: A víz alatti kulturális örökség helyben történő megtekintését kell szorgalmazni, hacsak ez nem áll ellentétben a leletek védelmének és kezelésének szempontjaival.

8. Szabály: Ösztönözni kell a víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységek nemzetközi együttműködésben történő folytatását annak érdekében, hogy a régészek és a többi érintett szakember igénybevétele, illetve cseréje még hatékonyabb legyen.

II. Projektterv

9. Szabály: A víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenység megkezdése előtt el kell készíteni a tevékenység projekttervét, és azt jóváhagyásra, valamint megfelelő szakmai felülvizsgálatra be kell nyújtani az illetékes hatóságnak.

10. Szabály: A projektterv az alábbiakat tartalmazza:

- (a) korábbi vagy előtanulmányok értékelése;
- (b) a projekt ismertetése és célkitűzései;
- (c) alkalmazandó módszerek és technikák;
- (d) előre látható költségvetés;
- (e) a projekt végrehajtásának várható ütemezése;
- (f) a csapat személyi összetétele, az egyes tagok képzései, feladatköre és tapasztalatai;
- (g) a terepmunkát követő elemzések és egyéb tevékenységek terve;
- (h) a tárgyi leletek és a helyszín konzerválásának programja az illetékes hatóságokkal szoros együttműködésben;
- (i) helyszíngondozási és -fenntartási programterv a projekt teljes időtartamára;
- (j) a program dokumentációja;
- (k) biztonsági terv;
- (l) környezetvédelmi terv;
- (m) intézkedési terv múzeumokkal és más – különösen tudományos – intézetekkel folytatott együttműködés kialakítására;
- (n) jelentéskészítés;
- (o) az anyag, ezen belül az elmozdított víz alatti kulturális örökség elhelyezése; és
- (p) a nyilvánosságra hozatal programja.

11. Szabály: A víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységet az illetékes hatóságok által jóváhagyott projektterv szerint kell végezni.

12. Szabály: Amennyiben váratlan leletek kerülnek elő vagy megváltoznak a körülmények, úgy a projekttervet felül kell vizsgálni, és az illetékes hatóságok jóváhagyásával át kell dolgozni.

13. Szabály: Sürgős esetben, vagy ha jó eséllyel lehet számítani új felfedezésre, a víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységek – ezen belül a konzerválás teendői vagy a gyors munkát igénylő tevékenységek, különösképpen a helyszín stabilizálása – projektterv hiányában is engedélyezhetők a víz alatti kulturális örökség megóvása érdekében.

III. Elő kutatás

14. Szabály: A 10. szabály (a) pontjában említett korábbi, illetve előzetes kutatási tevékenységnek tartalmaznia kell a víz alatti kulturális örökség és az azt övező természeti környezet jelentőségének, illetve a tervezett projekttel szembeni sérülékenységének értékelő felmérését, továbbá a projekt célkitűzéseinek megfelelő adatok megszerzésének lehetőségét.

15. Szabály: Az értékelésnek tartalmaznia kell a fellelhető történelmi és régészeti bizonyítékokon alapuló háttér tanulmányokat, ismertetnie kell a helyszín archeológiai és környezeti sajátosságait, és a tevékenységgel megbolygatott víz alatti kulturális örökség hosszú távú stabilitását befolyásoló lehetséges tényezőket.

IV. A projekt célja, módszertana és technikái

16. Szabály: A módszertannak meg kell felelnie a projekt célkitűzéseinek, és az alkalmazott technikák lehetőség szerint roncsolásmentesek legyenek.

V. Finanszírozás

17. Szabály: Vészhelyzet kivételével a víz alatti kulturális örökség védelmében előre biztosítani kell minden tevékenység megfelelő finanszírozását, amely elégséges a projektterv valamennyi fázisának kivitelezésére, beleértve a konzerválást, a dokumentálást, a felszínre hozott leletek gondozását, a jelentés elkészítését és közzétételét.

18. Szabály: A projekttervnek igazolnia kell – például kötelezvényel –, hogy a megfelelő finanszírozás a projekt elejétől a végéig rendelkezésre áll.

19. Szabály: A projekttervnek tartalmaznia kell egy készenléti tervet, amely biztosítja a víz alatti kulturális örökség konzerválását és dokumentálását arra az esetre, ha a várható finanszírozás bármilyen okból megszakad.

VI. A projekt időtartama és ütemezése

20. Szabály: Össze kell állítani egy megfelelő ütemtervet, amely előre biztosítja a víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységre vonatkozó projektterv valamennyi fázisának kivitelezését, beleértve a konzerválást, a dokumentálást és a felszínre hozott víz alatti kulturális örökség gondozását csakúgy, mint a jelentéskészítést és a jelentések közzétételét.

21. Szabály: A projekttervnek tartalmaznia kell egy olyan készenléti tervet, amelyik abban az esetben is biztosítja a víz alatti kulturális örökség konzerválását és a dokumentáció megőrzését, ha a projekt valamilyen okból félbeszakad vagy teljesen leáll.

VII. Hozzáértés és szakképzettség

22. Szabály: Víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységet kizárólag a projekt céljának megfelelő tudományos felkészültségű, képzett víz alatti régész irányítása és ellenőrzése alatt, valamint rendszeres személyes jelenléte mellett lehet végezni.

23. Szabály: A projektcsapat valamennyi tagja rendelkezzen megfelelő szakképzettséggel és a projektben betöltendő szerepének megfelelő kompetenciákkal.

VIII. Konzerválás és a helyszín gondozása

24. Szabály: A konzerválási program a víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységek folyamán biztosítsa a régészeti maradványok megfelelő kezelését, úgy a szállítás alatt, mint hosszabb távon. A konzerválást a mindenkor magas szakmai elvárásoknak megfelelően kell végezni.

25. Szabály: A helyszíngondozási program a terepmunka folyamán és annak befejezése után is biztosítsa a víz alatti kulturális örökség helyben történő védelmét és kezelését. A program tartalmazza a nagyközönség tájékoztatását, a helyszín megfelelő stabilizálását, a folyamatos megfigyelést és az illetéktelen behatolás elleni védelmet.

IX. Dokumentáció

26. Szabály: A részletes dokumentációs programot a régészeti dokumentációra vonatkozó mindenkor szakmai standardoknak megfelelően kell kidolgozni, a víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységről szóló időközi jelentéseket is beleértve.

27. Szabály: A dokumentációnak minimálisan tartalmaznia kell a helyszín átfogó nyilvántartását, a víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenység során elmozdított, illetve visszahelyezett leletek származási helyének megjelölését, valamint a helyszíni jegyzeteket, terveket, rajzokat, metszeteket és fotókat, vagy más eszközzel rögzített felvételeket is beleértve.

X. Biztonság

28. Szabály: Olyan biztonsági tervet kell készíteni, amelyik megfelelő módon biztosítani tudja a projektcsapat-tagok és a kívülállók egészségét és testi épségét, ezenkívül összhangban áll a vonatkozó jogszabályi és szakmai követelményekkel.

XI. Környezetvédelem

29. Szabály: Olyan környezetvédelmi tervet kell készíteni, amelyik megfelelő módon biztosítani tudja, hogy a tengerfeneket és a tenger élővilágát szükségtelenül ne bolygassák meg.

XII. Jelentések

30. Szabály: Az időközi és a zárójelentéseket a projekttervben megadott ütemezés szerint hozzáférhetővé kell tenni, illetve a megfelelő levéltárakban el kell helyezni.

31. Szabály: A jelentések kötelező tartalma:

- (a) a célkitűzések részletezése;
- (b) az alkalmazott módszerek és technikák ismertetése;
- (c) az elért eredmények felsorolása;
- (d) a tevékenység minden szakaszának alapvető grafikus és fényképes dokumentációja;
- (e) a helyszín és a visszahelyezett víz alatti kulturális örökség konzerválására és kezelésére vonatkozó ajánlások; és
- (f) a további tevékenységekre vonatkozó ajánlások.

XIII. A projekt leletanyagának gondozása

32. Szabály: A projekt leletanyagának gondozása érdekében még a tevékenység megkezdése előtt intézkedni kell, amit a projekttervben részletesen ki kell fejteni.

33. Szabály: A projekt leletanyagát – ezen belül az elmozdított víz alatti kulturális örökséget – és a teljes kiegészítő dokumentációt egyetlen kollektióként úgy kell érintetlenül együtt tartani, hogy az a szakma és a nagyközönség számára egyaránt hozzáférhető legyen és lehetővé tegye a leletek gondozását. Ezt a lehető leggyorsabban, de legkésőbb a projekt lezárásától számított tíz éven belül el kell végezni, amennyiben ez a víz alatti kulturális örökség konzerválása szempontjából lehetséges.

34. Szabály: A projekt leletanyagát a nemzetközi szakmai követelményeknek megfelelően, és az illetékes hatóságok által kiadott engedélyeknek megfelelően kell kezelni.

XIV. Ismeretterjesztés

35. Szabály: A projekt keretén belül adott esetben gondoskodni kell a projekt eredményeinek általános megismertetéséről, valamint nyilvános bemutatásáról.

36. Szabály: A projekt végső összefoglalását:

- (a) a lehető legrövidebb időn belül közzé kell tenni, de mindezt a projekt összetett jellegének és az információk esetlegesen bizalmas jellegének, illetve titkosságának figyelembevételével; és
- (b) el kell helyezni az arra illetékes levéltárakban.

Készült Párizsban, 2001. november 6-án, két hiteles példányban, az Általános Konferencia 31. ülészakát levezető elnök, valamint az Egyesült Nemzetek Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezete főigazgatójának aláírásával. A két eredeti példányt az Egyesült Nemzetek Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezete levéltárában kell elhelyezni, és a hitelesített másolatokat el kell juttatni a 26. cikkben említett összes állam és terület részére, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezetének.”

- 4. §**
- (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.
 - (2) A 2. §, a 3. § és az 5. § az Egyezmény 27. cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.
 - (3) Az Egyezmény, illetve a 2. §, a 3. § és az 5. § hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett közleményével állapítja meg.
 - (4) Az e törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a régészeti örökség és műemléki érték védelméért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) gondoskodik.
- 5. §**
- (1) Ha magyar állampolgár vagy Magyarország zászlaja alatt hajózó vízi jármű kapitánya az Egyezmény 1. cikk 2. bekezdés (a) pontjában meghatározott részes állam (a továbbiakban: részes állam) kizárólagos gazdasági övezetében vagy kontinentális talapzatán víz alatti kulturális örökséget fedez fel, vagy víz alatti kulturális örökségre irányuló tevékenységet kíván végezni, köteles a felfedezett leletet, illetve a tevékenységet bejelenteni a miniszternek.
 - (2) Az (1) bekezdés szerinti bejelentés elmulasztása esetén a miniszter a kulturális örökség védelméről szóló törvényben meghatározott örökségvédelmi bírságot szabhat ki.
 - (3) Az (1) bekezdés szerinti bejelentésről a miniszter 30 napon belül tájékoztatja az érintett részes állam illetékes hatóságát.

**2014. évi X. törvény
a Magyar Művészeti Akadémiáról szóló 2011. évi CIX. törvény módosításáról***

- 1. §** A Magyar Művészeti Akadémiáról szóló 2011. évi CIX. törvény (a továbbiakban: MMA tv.) 1. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Az MMA-t a rendes tagok, a levelező tagok, a nem akadémikus tagok, valamint a pártoló és a tiszteletbeli tagok alkotják, akik e törvényben meghatározott köztestületi jogaikat közvetlen részvétel vagy képviselő útján – e törvényben meghatározott módon – gyakorolják.”
- 2. §** Az MMA tv. 4. § (2) bekezdés q) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(Az MMA közfeladatai a következők:)
„q) a különböző művészeti ágak művelése és korszerű művészetelméleti álláspontok kialakítása érdekében tagozatokat hoz létre és működtet.”
- 3. §** Az MMA tv. I. Fejezete az 5. §-t követően a következő 2/A. alcímmel egészül ki:
„2/A. Az MMA együttműködése egyéb szervezetekkel
5/A. § (1) Az MMA elősegíti a művészeket, művészetelméleti szakembereket összefogó hazai, határon túli magyar, külföldi és nemzetközi civil szervezetek szakmai és közéleti tevékenységének fenntartását és fejlesztését, valamint nyitott a külföldi hasonló rendeltetésű intézményekkel való együttműködésre.
(2) Az MMA az (1) bekezdésben meghatározott szervezetekkel stratégiai együttműködési megállapodást köthet.”
- 4. §** Az MMA tv. 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„6. § Az MMA köztestületi tagjai a rendes tagok, a levelező tagok, a nem akadémikus tagok, a tiszteletbeli tagok és a pártoló tagok. Az MMA tagjait – a 7. § (2) bekezdésében és a 8/A. § (1) bekezdésében meghatározott kivétellel – a közgyűlés választja közvetlen és titkos szavazás útján.”
- 5. §** (1) Az MMA tv. 7. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:
„(1a) Rendes taggá választható – az (1) bekezdésben foglaltakon túl – az a személy, aki a művészeti tevékenységgel kapcsolatos korszerű elméleti álláspontok megismertetésével és közvetítésével, tendenciák megfigyelésével, garanciarendszerek kidolgozásával kimagasló eredményeket és széles körű társadalmi elismertséget ért el.”
(2) Az MMA tv. 7. §-a a következő (1b) bekezdéssel egészül ki:
„(1b) Rendes taggá a levelező tag választható, legkorábban a levelező taggá választása napját követő két év elteltével.”
(3) Az MMA tv. 7. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) Ha valamely művész vagy művészetelméleti szakember az MMA rendes tagjára vonatkozó, e törvényben támasztott feltételeknek megfelel és rendelkezik az MMA legalább négy rendes vagy levelező tagjának ajánlásával, úgy rendes tagként való jelöléséről az MMA 20. § (1) és (2) bekezdése szerinti tagozata dönt. A tagozat támogatása esetén a művész vagy művészetelméleti szakember regisztrált tagjelöltté válik. Rendes tagot a közgyűlés a regisztrált tagjelöltek közül választ.”
- 6. §** (1) Az MMA tv. 8. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A közgyűlés a 7. § (4) bekezdésében meghatározott eljárás alkalmazásával levelező tagokat választhat. A levelező tagnak meg kell felelnie a 7. § (1) vagy (1a) bekezdésében meghatározott feltételeknek.”
(2) Az MMA tv. 8. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) A levelező tagok száma nem lehet több 50 főnél.”
- 7. §** Az MMA tv. a következő 8/A. és 8/B. §-sal egészül ki:
„8/A. § (1) Nem akadémikus tagként felvételét kérheti az MMA-ba
a) a DLA fokozattal,

* A törvényt az Országgyűlés a 2014. február 4-i ülésnapján fogadta el.

b) az Alapszabályban meghatározott hazai művészeti szakmai elismeréssel vagy

c) külföldi művészeti szakmai elismeréssel rendelkező személy.

(2) Az (1) bekezdés a) és b) pontja alapján felvételét kérő személyt az elnökség felveszi a nem akadémikus tagok központi köztestületi nyilvántartásába.

(3) Az (1) bekezdés c) pontja alapján felvételét kérő személyt az elnökség a kérelmező által megjelölt tagozat támogató javaslata alapján felveszi a nem akadémikus tagok központi köztestületi nyilvántartásába.

(4) A nem akadémikus tag képviselő útján, a 13. § (2) bekezdése, a 16. § (4) bekezdése és a 20. § (3a) bekezdése szerint gyakorolja köztestületi jogait.

8/B. § (1) A nem akadémikus tagok köztestületi jogaik gyakorlására maguk közül közgyűlési képviselőket (a továbbiakban: közgyűlési képviselő) választanak. A közgyűlési képviselők számát tagozatonként – a rendes és levelező tagok, valamint a nem akadémikus tagok létszámának tagozatonkénti megoszlására figyelemmel – az elnökség határozza meg azzal, hogy minden, nem akadémikus taggal rendelkező tagozat rendelkezzen legalább két fő közgyűlési képviselővel.

(2) A közgyűlési képviselők száma nem lehet több 50 főnél.

(3) A közgyűlési képviselő mandátuma négy évre szól."

8. § Az MMA tv. 11. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tagfelvételi eljárás és a közgyűlési képviselők megválasztásának részletes szabályairól e törvény keretei között az Alapszabály rendelkezik.”

9. § Az MMA tv. 13. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A közgyűlést a rendes tagok, a levelező tagok és a közgyűlési képviselők alkotják, akik köztestületi jogukat a közgyűlésen – ha e törvény másként nem rendelkezik – szavazati joguk útján gyakorolják. A közgyűlésen tanácskozási joggal részt vehet az MMA tiszteletbeli, valamint pártoló tagja.”

10. § (1) Az MMA tv. 14. § c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az MMA közgyűlése)

„c) a nem akadémikus tag kivételével dönt a tagok megválasztásáról, valamint a tagozatok vezetői kivételével megválasztja és visszahívja az MMA tisztségviselőit;”

(2) Az MMA tv. 14. § h) és i) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Az MMA közgyűlése)

„h) határoz az 5/A. § (2) bekezdése szerinti stratégiai együttműködési megállapodás megkötéséről;

i) a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően határoz az MMA vagyona

ia) átruházásáról, megterheléséről, ha a vagyonelem forgalmi értéke meghaladja a 25 millió forintot, továbbá – értékhatártól függetlenül – átruházásának és megterhelésének elveiről, valamint

ib) használatba adásának, egyéb módon történő hasznosításának elveiről;”

(3) Az MMA tv. 14. § k) és l) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Az MMA közgyűlése)

„k) dönt – az i) pont ia) alpontjában foglalt eltéréssel – az MMA általi kötelezettségvállalásról (a továbbiakban: egyéb kötelezettségvállalás), ha annak értéke meghaladja a 100 millió forintot;

l) elfogadja az Alapszabály részét képező

la) az i) pont ia) és ib) alpontja, valamint a j) pont szerinti elvekre is figyelemmel megállapított vagyongazdálkodási szabályzatot és

lb) közbeszerzési szabályzatot;”

11. § (1) Az MMA tv. 15. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A közgyűlést a napirend megjelölésével az MMA elnöke, valamint a 18. § (6) bekezdése esetén az MMA felügyelő testülete hívja össze.”

(2) Az MMA tv. 15. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Közgyűlést kell tartani akkor is, ha ezt – a napirend megjelölésével – a rendes tagok, a levelező tagok és a közgyűlési képviselők (a továbbiakban együtt: szavazati jogú tagok) egyötöde vagy a felügyelő testület írásban kezdeményezi. Az Alapszabály meghatározhatja a közgyűlés kötelező összehívásának további eseteit is.”

- 12. §** Az MMA tv. 16. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
 „(4) A közgyűlési képviselő a tagválasztás, valamint a rendes és a levelező tag köztestületi jogainak gyakorlásával összefüggő döntések során szavazati joggal nem rendelkezik.”
- 13. §** Az MMA tv. 17. § (5) bekezdés i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, valamint a bekezdés a következő j) és k) ponttal egészül ki:
[Az elnökség az (1) bekezdésben foglaltakon túl]
 „i) javaslatot tesz az 5/A. § (2) bekezdése szerinti stratégiai együttműködési megállapodás megkötésére;
 j) vezeti a nem akadémikus tagok központi köztestületi nyilvántartását; továbbá
 k) ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket a közgyűlés vagy az Alapszabály a hatáskörébe utal.”
- 14. §** (1) Az MMA tv. 20. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(1) Az MMA közfeladatainak ellátását tagozatok segítik.”
 (2) Az MMA tv. 20. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:
 „(3a) A közgyűlési képviselő annak a tagozatnak a munkájában vehet részt, amely tagozatban közgyűlési képviselővé választották. A közgyűlési képviselő a tagjelölés és a tagok köztestületi jogainak gyakorlásával összefüggő tagozati döntések során szavazati joggal nem rendelkezik.”
- 15. §** Az MMA tv. 22. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:
 „(2a) Az elnök dönt az egyéb kötelezettségvállalásról, ha annak értéke nem haladja meg az 50 millió forintot és a döntés nem tartozik az elnökség vagy a közgyűlés kizárólagos hatáskörébe.”
- 16. §** Az MMA tv. 23. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
 „23. § Az elnököt feladatai ellátásában – a határon túli magyar ügyekben és a nemzetközi ügyekben – két, a közgyűlés által három évre a rendes vagy levelező tagok közül választott alelnök segíti. Az alelnök egy alkalommal újraválasztható.”
- 17. §** (1) Az MMA tv. 27. § (1)–(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:
 „(1) Az MMA – közfeladatai ellátása érdekében – a vagyonával önállóan gazdálkodik, ennek részletes szabályait a vagyongazdálkodási szabályzat határozza meg.
 (2) Az MMA vagyona lehet
 a) ingatlan és ingó (ideértve a pénzeszközöket is) dolog,
 b) tagsági jogviszonyt megtestesítő értékpapír, egyéb gazdasági társasági részesedés, valamint
 c) immateriális javak, vagyoni értékű jog.
 (3) Az MMA vagyona származása szerint lehet
 a) törvény alapján az MMA tulajdonába adott állami vagyon,
 b) az MMA számára ingyenesen átruházott (adományozott) vagyon (ideértve a tag által juttatott vagyont is), valamint
 c) az MMA közfeladatai ellátása érdekében az a) és b) pontban foglaltaktól eltérő módon a tulajdonába került vagyon.
 (4) Az MMA vagyonának átruházásáról, megterheléséről, használatba adásáról (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: hasznosítás) – ide nem értve a pénzeszköz-felhasználást – e törvényben és a vagyongazdálkodási szabályzatban meghatározottak szerint a közgyűlés vagy az elnökség dönt.
 (5) Az MMA vagyonának hasznosítására – ide nem értve a pénzeszköz-felhasználást – kizárólag külső, független szakértő által megállapított értékbecslés alapján kerülhet sor. A vagyon hasznosítására – a 28. § (1) és (4) bekezdésében meghatározott kivétellel – az MMA nyilvános pályázatot ír ki a vagyongazdálkodási szabályzatban meghatározott részletes szabályok szerint, ha az érvényes értékbecsléssel megállapított forgalmi érték ingatlan esetében a 25 millió forintot, egyéb vagyonelem esetében az 5 millió forintot meghaladja. A vagyon hasznosítására irányuló szerződés – ide nem értve a vagyon átruházását, megterhelését célzó szerződést – megkötéséről, ha a szerződéssel érintett vagyon forgalmi értéke az 50 millió forintot nem haladja meg, az elnök, ha az 50 millió forintot meghaladja, az elnökség, és ha a 100 millió forintot meghaladja, a közgyűlés dönt.
 (6) Az MMA a vagyona hasznosításából származó, átmenetileg szabad pénzeszközeit állampapírok vásárlásával hasznosíthatja.”

(7) Az MMA a vagyona terhére – közfeladatai ellátása céljából – zártkörűen működő részvénytársaságot, korlátolt felelősségű társaságot alapíthat, vagy ilyen gazdasági társaságban – ha törvény más feltételt nem határoz meg – legalább a nemzeti vagyonról szóló törvény szerinti többségi befolyást szerezhethet.”

(2) Az MMA tv. 27. § (12) és (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(12) Az MMA irányítása alá tartozó költségvetési szerv saját tulajdonnal nem rendelkezik, vagyont kizárólag az MMA képviseletében eljárva, az MMA javára szerezhethet.

(13) Az MMA működésének és fejlesztésének elősegítésére – tulajdonába kerülő – adományokat, támogatásokat fogadhat el. Az elfogadás feltételeit és a kapcsolódó részletszabályokat a vagyongazdálkodási szabályzat határozza meg.”

18. § Az MMA tv. 28. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„28. § (1) Az MMA

a) közfeladatainak szervezését,

b) vagyonának hasznosításával összefüggő pénzügyi, vagyonkezelési és ellenőrzési feladatokat, valamint

c) költségvetési fejezetével és az MMA által irányított költségvetési szervekkel kapcsolatos, a köztisztület közfeladatai ellátásával összefüggő igazgatási és gazdálkodási feladatokat

az MMA Titkársága látja el.

(2) Az MMA Titkársága az MMA irányítása alá tartozó költségvetési szerv, amelynek a közfeladat-szervezési, igazgatási és gazdálkodási feladatokat ellátó alkalmazottja – a főtitkárt is beleértve – közszolgálati jogviszonyban álló köztisztviselő és közszolgálati ügykezelő.

(3) Az MMA Titkárságának alapító okiratát az MMA elnöke adja ki.

(4) Az MMA Titkárságának vagyonkezelési feladatait, illetve vagyonhasználati jogait részletesen a vagyongazdálkodási szabályzat határozza meg. Ha az MMA a vagyona hasznosításával összefüggő valamely pénzügyi, vagyonkezelési és ellenőrzési feladat ellátására az irányítása alá tartozó egyéb költségvetési szervet bíz meg, azzal – pályázat kiírása nélkül – vagyon hasznosítására irányuló szerződést köt. A vagyon hasznosítására irányuló szerződés megkötésére a 27. § (5) bekezdését alkalmazni kell. A vagyon hasznosítására irányuló szerződés tartalmára és formájára irányadó rendelkezéseket a vagyongazdálkodási szabályzat határozza meg.

(5) Az MMA által irányított költségvetési szerveknél foglalkoztatottra – az MMA Titkárságának a közfeladat-szervezési, igazgatási és gazdálkodási feladatokat ellátó köztisztviselője, közszolgálati ügykezelője vagy munkavállalója kivételével – a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvényt kell alkalmazni.”

19. § Az MMA tv. a 28. §-t követően a következő III/A. Fejezettel egészül ki:

„III/A. FEJEZET

A NEMZET MŰVÉSZE DÍJ

28/A. § (1) Az Országgyűlés a magyar művészeti élet kimagasló teljesítményt nyújtó, leginkább elismert – megelőzőleg Kossuth-díjban részesített és 65. életévét, táncművész, valamint cirkuszművész esetében 50. életévét betöltött – képviselőinek személyes megbecsülése, méltó életkörülményeinek biztosítása céljából Nemzet Művésze díjat (a továbbiakban: díj) alapít.

(2) A díj az alábbi művészeti területeken adományozható:

a) színházművészet,

b) irodalom,

c) zeneművészet,

d) képzőművészet,

e) filmművészet,

f) építőművészet,

g) táncművészet,

h) iparművészet,

i) fotóművészet,

j) népművészet, valamint

k) cirkuszművészet.

(3) A díjazott az adományozásról okiratot kap, jogosult a Nemzet Művésze cím viselésére, és az adományozást követő hónap első napjától élete végéig havi életjáradékban részesül. Az életjáradék összege havonta az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének a huszonháromszorosa.

(4) Ha a díjazott Nemzet Színésze, Magyar Mozgókép Mestere vagy Magyar Állami Operaház Mesterművésze cím (a továbbiakban együtt: egyéb művészeti elismerés) viselésére is jogosult, a (3) bekezdés szerinti életjáradék igénybevételével egyidejűleg az egyéb művészeti elismerésre tekintettel a központi költségvetés terhére havi juttatásban, életjáradékban vagy egyéb jutalomban nem részesíthető.

28/B. § (1) A Nemzet Művésze címet egyidejűleg legfeljebb 70 személy viselheti.

(2) Ha a Nemzet Művésze címet egyidejűleg viselők száma 70 fő alá csökken, az elnökség határozza meg, hogy a megüresedett díjazotti helyen a díj a 28/A. § (2) bekezdésében meghatározott mely művészeti területen adományozható azzal, hogy az egyes művészeti területeken a Nemzet Művésze címet viselők száma lehetőleg ne legyen kevesebb egy főnél.

28/C. § (1) A díj kizárólag egyéni teljesítmény elismeréseként és személyenként egy alkalommal adományozható.

(2) A díj megosztva vagy posztumusz nem adományozható.

(3) A díj nem adományozható a köztársasági elnök, országgyűlési képviselő, európai parlamenti képviselő, az Alkotmánybíróság tagja, a Kúria elnöke és elnökhelyettese, a legfőbb ügyész és helyettese, az Állami Számvevőszék elnöke és alelnöke, a Magyar Nemzeti Bank elnöke és alelnöke, az alapvető jogok biztosa és helyettesei, valamint állami vezető részére.

28/D. § (1) A díjat az MMA elnöke az MMA megalakulásának évfordulója (november 5.) alkalmából adományozza.

A díjat az MMA elnöke és a miniszterelnök vagy az általuk kijelölt egy-egy személy adja át.

(2) A díj adományozására tárgyév június 30. napjáig javaslatot tehet

a) a díj birtokosa,

b) a (3) bekezdésben foglaltakra figyelemmel a tagozat és

c) a kultúráért felelős miniszter.

(3) Az elnökség határozza meg, hogy mely tagozat a 28/A. § (2) bekezdésében meghatározott mely művészeti területen tehet a díj adományozására javaslatot.

(4) A díj adományozását a javaslattételre jogosultnál bárki kezdeményezheti.

(5) Az írásban előterjesztett javaslattétel tartalmaznia kell a jelölt szakmai életútját és művészeti teljesítménye ismertetését, valamint azokat az indokokat, amelyek a díj odaítélését megalapozhatják.

28/E. § (1) A díj odaítéléséről a Nemzet Művésze díj Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) dönt.

(2) A Bizottságot 11 Kossuth-díjjal kitüntetett művész alkotja.

(3) A Bizottság elnöke az MMA elnöke, amennyiben Kossuth-díjjal kitüntetett személy. Ha az MMA elnöke nem Kossuth-díjjal kitüntetett személy, a Bizottság elnökét az elnökség kéri fel az MMA Kossuth-díjjal kitüntetett rendes vagy levelező tagjai közül.

(4) A Bizottság 8 tagját a Bizottság elnöke, 2 tagját a kultúráért felelős miniszter kéri fel legfeljebb 3 évre.

(5) A Bizottság tagjainak felkérése során törekedni kell a 28/A. § (2) bekezdése szerinti egyes művészeti területek lehetőség szerinti reprezentálására, amelynek érdekében a tagok jelölése során a Bizottság elnöke és a kultúráért felelős miniszter együttműködésre köteles.

(6) A Bizottság saját tagjai közül alelnököt választ.

(7) A Bizottság elnökére vagy valamely tagjára vonatkozó díjazási javaslattétel esetén, ha a jelölést az érintett elfogadja, az érintett helyett az arra jogosult a tárgyévi döntésre új elnököt vagy tagot kér fel.

28/F. § A Bizottság a javaslattal érintett személyt tárgyév július 31. napjáig tájékoztatja a jelölésről. Ha a díjra javasolt személy tárgyév szeptember 15. napjáig nyilatkozik arról, hogy a díjat nem fogadja el, részére a Bizottság a díjat nem ítélni oda. Az így megüresedett díjazotti helyre a tárgyévet követő évben tehető javaslat és ítélni oda a díj.

28/G. § A díj adományozásával és a Bizottság működésével kapcsolatos adminisztratív és titkársági feladatokat az MMA Titkársága látja el.

28/H. § (1) A Nemzet Művésze cím viselésére és a díjjal járó életjáradékra nem jogosult az a személy, akitől a díjat visszavonták vagy aki a díjról lemondott.

(2) A Bizottság érdemtelenség esetén a díj visszavonásáról dönthet. Érdemtelenség esete áll fenn különösen, ha a díjazottat bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen elítélik, függetlenül attól, hogy mentesült-e az elítéléshez fűződő jogkövetkezmények alól.

(3) A díjazott a díjról – a Bizottsághoz címzett írásbeli nyilatkozat útján – lemondhat.

28/I. § (1) Az MMA Titkársága a díjazottakról nyilvántartást vezet, amely tartalmazza

a) a díjazott nevét, születési helyét és időpontját,

b) a díj adományozásának időpontját és rövid indokolását,

- c) az egyéb művészeti elismerés adományozásának időpontját,
- d) a díj visszavonása esetén a visszavonás időpontját, valamint
- e) a díjról való lemondás esetén a lemondás időpontját.

(2) A díj adományozásával és visszavonásával kapcsolatos eljárás lefolytatásához szükséges személyes adatok biztosítása céljából a Bizottság tagjai részére az (1) bekezdés szerinti nyilvántartásból adat továbbítható. Az MMA Titkárságának a főtitkár által erre felhatalmazott köztisztviselője a nyilvántartásba jogosult betekinteni.

(3) A nyilvántartás az (1) bekezdésben meghatározott adatokat a díj adományozásától – visszavonása esetén a visszavonástól, lemondás esetén a lemondástól – számított harminc évig tartalmazza.

28/J. § A díjjal járó életjáradék összegét és a díj adományozásával járó egyéb költségeket az MMA költségvetése tartalmazza.

28/K. § A díj adományozásával kapcsolatos eljárási szabályokról és a Bizottság működéséről e törvény keretei között az Alapszabály rendelkezik.”

20. § Az MMA tv. 9/A. alcíme helyébe a következő rendelkezés lép:

„9/A. Felhatalmazó rendelkezés

28/L. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a rendes és a levelező tagokat megillető életjáradék mértékét, a folyósítására vonatkozó részletes szabályokat, valamint az életjáradékban részesített tag elhalálozása esetén megállapítható hozzátartozói ellátásokra vonatkozó szabályokat rendeletben állapítsa meg.”

21. § Az MMA tv. 11. alcíme a következő 30/A. §-sal egészül ki:

„30/A. § (1) A díj az első két alkalommal arra figyelemmel adományozható, hogy 2015. november 5-én a Nemzet Művésze címet egyidejűleg viselők száma 70 fő, és ebből a Nemzet Művésze címmel

- a) 12 fő az irodalom;
- b) 10-10 fő a színházművészet, a zeneművészet és a képzőművészet;
- c) 7 fő az iparművészet;
- d) 6-6 fő a filmművészet és az építőművészet;
- e) 3-3 fő a táncművészet és a népművészet;
- f) 2 fő a fotóművészet; valamint
- g) 1 fő a cirkuszművészet

művészeti területen rendelkezik.

(2) A Bizottság tagjait a Bizottság elnöke és a kultúráért felelős miniszter első alkalommal 2014. március 31. napjáig kéri fel.”

22. § Az MMA tv.

- a) 1. § (1) bekezdésében az „és az iparművészettel” szövegrész helyébe az „az ipar- és tervezőművészettel”,
- b) 7. § (1) bekezdésében az „A rendes tagok” szövegrész helyébe a „Rendes taggá választható” és a „művészek” szövegrész helyébe a „művész”,
- c) 14. § b) pontjában az „Országgyűlés és a Kormány számára készülő beszámolókat” szövegrész helyébe az „5. § (1) és (2) bekezdése szerinti beszámolót és tájékoztatókat”,
- d) 16. § (1)–(3) bekezdésében a „rendes tagok” szövegrész helyébe a „szavazati jogú tagok”,
- e) 17. § (1) bekezdésében a „pontban” szövegrész helyébe a „pontjában” és az „a 14. § ia) alpont” szövegrész helyébe az „a 14. § i) pont ia) alpontja és k) pontja”,
- f) 17. § (3) bekezdésében a „rendes tag” szövegrész helyébe a „rendes vagy levelező tag”,
- g) 17. § (5) bekezdés c) pontjában a „bekezdésben” szövegrész helyébe a „bekezdéseiben”, továbbá a „beszámolókat” szövegrész helyébe a „beszámolót és tájékoztatókat”,
- h) 17. § (5) bekezdés g) pont ga) alpontjában az „elidegenítéséről” szövegrész helyébe az „átruházásáról”,
- i) 18. § (1) bekezdésében a „rendes tagjai” szövegrész helyébe a „rendes vagy levelező tagjai”,
- j) 20. § (2) bekezdésében a „tagjait magába foglaló” szövegrész helyébe a „tagjait, valamint a közgyűlési képviselőket magában foglaló”,
- k) 22. § (1) bekezdésében a „rendes tagok” szövegrész helyébe a „rendes vagy levelező tagok”,
- l) 24. § (3) bekezdésében a „28. § (2) bekezdés” szövegrész helyébe a „28. § (3) bekezdése”, valamint
- m) 27. § (14) bekezdésében az „a Magyar Államot” szövegrész helyébe az „az államot” szöveg lép.

- 23. §** (1) Ez a törvény – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – 2014. január 1-jén lép hatályba.
(2) Az 5. § (2) bekezdése 2014. november 1-jén lép hatályba.
(3) A 19. §-nak az MMA tv. 28/B. § (2) bekezdését megállapító rendelkezése 2015. november 6-án lép hatályba.

24. § Hatályát veszti az MMA tv.

- a) II. Fejezet 4. alcíme,
- b) 17. § (4) bekezdésében az „és a társult szervezetek képviselőit” szövegrész, valamint
- c) 20. § (6) bekezdése.

Áder János s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

III. Kormányrendeletek

A Kormány 31/2014. (II. 12.) Korm. rendelete az egyes sajátos ipari építményekre vonatkozó építésügyi hatósági eljárások szabályairól

A Kormány az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 62. § (1) bekezdés 3., 17. és 19. pontjában, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 174/A. § (1) bekezdésében, valamint

a 42. § (2) bekezdése tekintetében a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 31. § (1) bekezdés b) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. A rendelet hatálya

- 1. §** A rendelet hatálya a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatalról és a területi mérésügyi és műszaki biztonsági hatóságokról szóló 320/2010. (XII. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: MKEHr.) 13. § (2) bekezdés a)–k) pontjában meghatározott sajátos építmények (a továbbiakban: sajátos építmények) építésügyi hatósági eljárásaira és az azok lefolytatásához szükséges műszaki dokumentáció tartalmi követelményeire terjed ki.

2. Értelmező rendelkezések

- 2. §** E rendelet alkalmazásában:

1. *autógáz-töltőhely*: az autógázzal üzemelő jármű számára biztonságos töltés céljára kialakított terület;
2. *energetikai építmény*: ipari és mezőgazdasági célú hőfejlesztő-hőhasznosító, gáz- és olajfogyasztó energetikai berendezés elhelyezését vagy védelmét közvetlenül szolgáló sajátos építmény az energetikai berendezéssel együtt;
3. *építésügyi hatóság*: az MKEHr. 13. § (1) bekezdésében kijelölt hatóság;
4. *érzékeny szerkezetű építmény*: olyan építmény, mely a bontás során állékonyságát veszti, melynek bontásakor életveszély léphet fel;
5. *gáztároló létesítmény*: a veszélyes anyagnak minősülő gázok tárolására szolgáló, nyomástartó berendezésnek nem minősülő, ipari, mezőgazdasági vagy szolgáltatási célú tároló létesítmény, beleértve a kapcsolódó csővezetéseket és műtárgyakat;
6. *hatásterület*: hatásterületként meghatározott földrajzi terület, ideértve a szakhatóság által megállapított hatásterületet is;
7. *hőtávvezeték tartó vagy magában foglaló építmény a hőszolgáltatás nyomvonal jellegű építményeivel*: a távhőszolgáltatásról szóló törvény hatálya alá nem tartozó hőtávvezeték és építményei, beleértve a hőtermelő, hőszolgáltató létesítményből a hőhordozó közeget (gőzt, melegített vizet) szállító csővezeték, csővezeték hálózatot a tartószerkezeteivel, építményeivel;
8. *hőtermelő-hőszolgáltató létesítmény*: 50 kVA-nál nagyobb névleges teljesítőképességű kiserőművet ellátó hőtermelési rendeltetésű berendezés védelmét vagy a 0,5 MW-nál nagyobb hőteljesítményű hőtermelési és hőszolgáltatási berendezés – ideértve a fűtőművet is – védelmét közvetlenül szolgáló sajátos építmény a hőtermelési, hőszolgáltatási berendezéssel együtt;
9. *közforgalmú autógáz-töltőállomás*: kereskedelmi rendeltetésű, üzemanyagellátás-szolgáltatási célból létesített, a belső égésű motorok gázüzemanyag tartályának töltésére szolgáló sajátos építmény, amely magában foglalja az autógáz kimérő szerkezetet, a gázüzemanyag-tárolót, a töltőhelyet, a gázüzemanyagot szállító tartályautó lefejtőhelyet, az ideiglenes parkolásra szolgáló helyet és a működtetéshez szükséges egyéb építményt, műtárgyat az utak kivételével;

10. *közforgalmú üzemanyag-töltőállomás*: kereskedelmi rendeltetésű, üzemanyagellátás-szolgáltatási célból létesített, gépjárművek és munkagépek üzemanyag tartályaiba, illetve szállítóedényekbe történő üzemanyag töltésére, kenőanyag tárolására és kiszolgálására szolgáló sajátos építmény, amely magában foglalja az üzemanyag tárolására, töltésére szolgáló létesítményt, kezelőhelyet, és az azokkal szorosan összefüggő rendeltetésű építményeket, műtárgyakat az utak kivételével;
11. *nukleáris létesítmény és radioaktív hulladék-tároló biztonsági övezete*: a nukleáris létesítmény és a radioaktív hulladék-tároló biztonsági övezetéről szóló kormányrendeletben meghatározott biztonsági övezet, biztonsági távolság, védőtávolság, telepítési távolság, elhelyezési távolság;
12. *nyomástartó rendszerek építményei*: a nyomástartó berendezések és rendszerek elhelyezését vagy védelmét közvetlenül szolgáló sajátos építmény a nyomástartó berendezéssel, rendszerrel együtt;
13. *terményszárító*: mezőgazdasági termék tisztítása vagy szárítása céljából létesített, helyhez kötött szárítóberendezés az elhelyezésére szolgáló építménnyel, a működéséhez közvetlenül kapcsolódó technológiai és tároló berendezésekkel, a terménytisztító, magszállító rendszer, porleválasztó, tároló, siló, tranzittartály együtt;
14. *veszélyes folyadékok, olvadékok tároló létesítménye*: az éghető folyadékok és olvadékok tárolótartályairól szóló miniszteri rendeletben meghatározott, nyomástartó edénynek nem minősülő, helyhez kötött, az éghető, a gyújtó hatású, a maró és a mérgező folyadékok- és olvadékok tárolására szolgáló tárolótartályok elhelyezését vagy védelmét közvetlenül szolgáló sajátos építmény a tárolótartályokkal együtt.

3. Az építésügyi hatósági eljárások

3. § A rendelet hatálya alá tartozó építési tevékenység végzéséhez – kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában – az építésügyi hatóság eljárásának lefolytatása szükséges.

4. § Az építésügyi hatóság

- a) építési engedélyezési,
 - b) használatbavételi engedélyezési,
 - c) fennmaradási engedélyezési,
 - d) bontási engedélyezési,
 - e) engedély hatályának meghosszabbítása iránti engedélyezési,
 - f) jogutódlás tudomásulvételi,
 - g) használatbavételi tudomásulvételi,
 - h) szakhatósági,
 - i) veszélyhelyzet esetén szükségessé váló építési tevékenység tudomásulvételi,
 - j) építési engedély módosítási, valamint
 - k) kötelezési
- eljárásokat folytat.

5. § Az építésügyi hatósági eljáráshoz nem kötött építmény, építési tevékenység építőipari kivitelezési tevékenysége akkor folytatható, ha

- a) az építésügyi jogszabályok, ideértve a helyi építési szabályzatot, településszerkezeti tervet, az országos településrendezési és építési követelmények előírásait, valamint
- b) az építőipari kivitelezési tevékenységet érintő más hatósági előírásokat megtartják.

4. Az építésügyi hatósági engedély iránti kérelem

6. § (1) Az építésügyi hatósági engedély iránti kérelmet az építető az 1. melléklet szerinti adattartalmú, erre a célra rendszeresített formanyomtatványon – a kérelem tartalmából következő, speciális eltérésekkel – írásban terjesztheti elő az építésügyi hatósághoz. A kérelemhez csatolni kell:

- a) a tervezett építési tevékenységnek a VI. Fejezetben meghatározott tartalmú tervdokumentációját két példányban, és – az előzetes szakhatósági állásfoglalást kiadó szakhatóság kivételével – az érintett szakhatóságok számától függően további egy-egy példányban,
- b) az igazgatási szolgáltatási díj befizetésének igazolását.

- (2) Az eljárásban közreműködő szakhatóság megkereséséhez a kérelem tartalmától függően a 2. mellékletben meghatározott műszaki dokumentációt is csatolni kell, ha a kérelem benyújtásakor előzetes szakhatósági állásfoglalás nem áll rendelkezésre.
- (3) A kérelemhez mellékelni lehet a következőket:
 - a) ha a kérelem benyújtásakor rendelkezésre áll, az ügyben érintett szakhatóság előzetes állásfoglalását és a hozzá tartozó, a szakhatóság által záradékolt műszaki dokumentációt,
 - b) a 10. § (4) bekezdése szerinti nyilatkozatokat, illetve az ügyben érintett összes ismert ügyfélnek a fellebbezési jogról lemondó nyilatkozatát.

5. Az építésügyi hatóság eljárásában közreműködő szakhatóságok kijelölése és közreműködése, valamint a közmű-, közút- és vasút üzemeltetők kijelölése

- 7. §**
- (1) A Kormány a sajátos építményekkel kapcsolatos első és másodfokú hatósági engedélyezési eljárásokban a 3. mellékletben meghatározott feltételek fennállása esetén és szakkérdésben a 3. mellékletben meghatározott hatóságokat szakhatóságként jelöli ki.
 - (2) Ha az építető előzetes szakhatósági állásfoglalást kér, a szakhatóság a kérelem mellékleteként becsatolt műszaki dokumentáció egy példányát az állásfoglalásával megegyező azonosítószámmal, keltezéssel, aláírással és bélyegzőlenyomattal látja el, és azt a szakhatósági állásfoglalásával együtt megküldi az építetőnek. Az előzetes szakhatósági állásfoglalás iránti kérelemhez a műszaki dokumentációt két példányban kell benyújtani.
 - (3) Az építésügyi hatóság az építető által a kérelemhez csatolt előzetes szakhatósági állásfoglalást legfeljebb az előzetes szakhatósági állásfoglalás kiadásától számított egy évig elfogadja, ha a hozzá és a szakhatósághoz benyújtott kérelem és műszaki dokumentáció tartalma azonos, és a szakhatóság a (2) bekezdésben foglaltak szerint a műszaki dokumentációt záradékolta.
 - (4) Az építésügyi engedélyezési eljárásokban érintettségektől függően a 4. mellékletben meghatározott közművek, kezelők és üzemeltetők hozzájárulásokról nyilatkoznak. A közművek, kezelők és üzemeltetők nyilatkozatát az engedélyes vagy megbízása alapján a tervező köteles beszerezni és a kérelemhez csatolni.
- 8. §**
- (1) A 3. mellékletben foglalt táblázat 7. és 9. sora szerinti esetben, ha az engedélyezési eljárás a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII. 25.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Khvr.) 3. számú mellékletében meghatározott olyan tevékenység megkezdését vagy folytatását szolgálja, amely a Khvr.-ben meghatározott küszöbértéket nem éri el vagy a Khvr.-ben a tevékenységre megállapított feltétel nem teljesül, a kérelemhez csatolni kell a környezeti hatások jelentőségének vizsgálatára szolgáló – a Khvr.-ben meghatározott – adatlapot.
 - (2) Az építésügyi hatóság az eljárást felfüggeszti, ha az eljárásban a környezetvédelmi hatóság szakhatósági állásfoglalásában megállapította, hogy a tevékenység várható környezeti hatásai jelentősek. A felfüggesztésről szóló végzésnek tartalmaznia kell a szakhatóságként eljáró környezetvédelmi hatóság megnevezését, valamint állásfoglalása rendelkező részét és indokolását. Amennyiben az építésügyi eljárás felfüggesztését követően a környezetvédelmi hatóság a környezeti hatásvizsgálati eljárás alapján megállapítja, hogy a környezetvédelmi engedély nem adható ki, akkor az építésügyi hatóság az eljárása folytatása során elutasítja az építésügyi hatósági engedély iránti kérelmet.
 - (3) Az építésügyi hatóság – annak jogerőre emelkedésére tekintet nélkül – nyilvánosan közzéteszi azt a határozatot, valamint a felfüggesztés tárgyában hozott végzést, amit olyan eljárásban hozott, amelyben a szakhatóságként eljáró környezetvédelmi hatóság a tevékenység következtében várható környezeti hatások jelentőségét vizsgálta.

6. Az építésügyi hatósági engedély időbeli hatálya

- 9. §**
- (1) A jogerős használatbavételi – beleértve a részleges használatbavételi engedélyt is – és a fennmaradási engedély határozatlan ideig hatályos.
 - (2) Az építési engedély a jogerőssé válás napjától három évig hatályos, kivéve ha
 - a) a hatályossága alatt az építető kezdeményezte a 4. § e) pontja szerinti eljárást és az építésügyi hatóság azt meghosszabbította,
 - b) az építési tevékenységet a hatályossága alatt megkezdték és az építési tevékenység megkezdésétől számított öt éven belül az építmény használatbavételi engedély megadására vagy használatbavétel tudomásulvételére alkalmassá válik.
 - (3) A bontási engedély a jogerőssé válás napjától számított két évig hatályos.

7. Egyéb közös eljárási szabályok

- 10. §**
- (1) Több építésügyi hatóság illetékességi területét érintő sajátos építmény engedélyezési ügyében az első fokon eljáró építésügyi hatóságot a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal jelöli ki.
 - (2) Az építésügyi hatóság engedélyezési eljárásának az ügyintézés határideje harminc nap.
 - (3) Az építésügyi hatóságnak az építésügyi hatósági engedélyezési eljárásban hozott érdemi döntését a döntés hirdetményi úton történő közlésének szabályai szerint a hatásterületen lévő önkormányzat hirdetőtábláján is ki kell függeszteni.
 - (4) Nincs ellenérdekű ügyfél az eljárásban, ha az építető benyújtotta az ügyben érintett összes ügyfélnek a kérelmezett építési tevékenység végzéséhez történő, a tervdokumentáció ismeretében tett és az abban foglaltakkal egyetértést tartalmazó teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozatát.
 - (5) A nukleáris létesítmény és radioaktív hulladék-tároló biztonsági övezetén túl, de 30 km-es körzetében veszélyes létesítmények és tevékenységek építésügyi hatósági engedélyezése esetén az engedélyezésre hatáskörrel rendelkező hatóság az eljárás megindításáról tájékoztatja az Országos Atomenergia Hivatalt.
 - (6) Az (5) bekezdés szerinti eljárásban az Országos Atomenergia Hivatal ügyfélnek minősül.

II. FEJEZET

AZ ENGEDÉLYEZÉSI ELJÁRÁSOK

8. Az építési engedélyezési eljárás

- 11. §**
- (1) Építési tevékenység – az 5. mellékletben felsoroltak kivételével – az építésügyi hatóság építési engedélye alapján végezhető.
 - (2) Az építési engedélyt – a (3) bekezdésben foglaltak kivételével – az elvégezni kívánt építési tevékenység egészére kell kérni.
 - (3) Több megvalósulási szakaszra bontott építkezés esetében az egyes szakaszokban megépítendő sajátos építményekre szakaszonként külön-külön is lehet építési engedélyt kérni.
 - (4) A sajátos építményekkel kapcsolatos műszaki biztonsági szabályzatban előírt követelményektől eltérő műszaki megoldásra irányuló kérelmet az építési engedély iránti kérelemmel együtt kell előterjeszteni.
- 12. §**
- (1) Az építési engedély iránti kérelemhez a 6. § (1) bekezdésében foglaltakon túl mellékelni kell:
 - a) a környezetvédelmi hatóság
 - aa) jogerős környezetvédelmi vagy egységes környezethasználati engedélyt, több megvalósulási szakaszra bontott építkezés esetében az összes szakaszra együttesen, vagy
 - ab) előzetes vizsgálati eljárásban hozott határozatát, amely szerint az építkezéssel kapcsolatban nem feltételezhető jelentős környezeti hatás – kivéve, ha a kérelmező rendelkezik egységes környezethasználati engedéllyel –,
 - b) termőföldön megvalósítandó sajátos építmény esetében az ingatlanügyi hatóságnak a termőföld más célú hasznosításának engedélyezéséről vagy a más célú hasznosítás folytatásához való hozzájárulásáról szóló jogerős határozatát,
 - c) a hivatásos katasztrófavédelmi szerv katasztrófavédelmi engedélyt a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló kormányrendeletben meghatározott határértéket elérő veszélyes anyagokkal foglalkozó üzem, veszélyes anyagokkal foglalkozó létesítmény építése esetében.
 - (2) A biogáz- és komposztáló üzemek létesítését a környezetvédelmi, élelmiszerlánc-felügyeleti és közegészségügyi szakhatósági hozzájárulás mellett engedélyezi az építésügyi hatóság a nem emberi fogyasztásra szánt állati eredetű melléktermékekre vonatkozó állategészségügyi szabályok megállapításáról szóló miniszteri rendelettel (a továbbiakban: VM rendelet) összhangban.
- 13. §**
- (1) Az építési engedélynek a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdésében foglaltakon túl tartalmaznia kell:
 - a) az engedélyezett építési tevékenység feltételeit,
 - b) tájékoztatást arról, hogy
 - ba) az építésügyi hatósági engedély nem mentesít az egyéb engedélyek, hozzájárulások megszerzésének kötelezettsége alól,

- bb) az építtetőt a tervezett építőipari kivitelezési tevékenység megkezdésével kapcsolatban milyen kötelezettség terheli, és
 - bc) az építőipari kivitelezési tevékenységről szóló kormányrendeletben (a továbbiakban: Épkiv.) meghatározottak szerint az építőipari kivitelezési tevékenység folytatása során építtetői fedezetkezelő közreműködése kötelező-e,
 - c) az engedély hatályát, meghosszabbításának lehetőségeit és feltételeit,
 - d) a sajátos építmény helyét, helyrajzi számát, megnevezését és rendeltetését,
 - e) az építési tevékenységgel érintett ingatlanok címét és helyrajzi számát, és
 - f) az esetleges próbaüzemre vonatkozó feltételeket.
- (2) A határozat az engedély tárgyától függően tartalmaz
- a) figyelmeztetést arra, hogy az építtető építési tevékenységet csak a jogerős építési engedély és az ahhoz tartozó – engedélyezési záradékkal ellátott – tervdokumentáció alapján, az engedély hatályának időtartama alatt, továbbá a saját felelősségére és veszélyére végezhet,
 - b) figyelmeztetést arra, hogy az építési engedély polgári jogi igényt nem dönt el,
 - c) figyelmeztetést arra vonatkozóan, hogy a létrehozott építmény csak használatbavételi engedély kiadását vagy tudomásulvételt követően használható,
 - d) tájékoztatást arról, hogy a jogorvoslatra nyitva álló idő alatt az ügyfél az engedélyezés tárgyát képező tervdokumentációba milyen módon tekinthet be.

- 14. §**
- (1) Az építési engedély iránti kérelemben hozott döntést írásban kell közölni.
 - (2) Az érdemi döntést közölni kell
 - a) ügyféli minőségben, az értesítettek körének feltüntetése mellett
 - aa) az építtetővel vagy meghatalmazottjával,
 - ab) az építési tevékenységgel érintett telek, építmény, építményrész tulajdonosával,
 - ac) azzal, akit az építésügyi hatóság az eljárásba ügyfélként bevont,
 - ad) a szakhatóságok által megállapított ügyféli körrel,
 - b) tájékoztatásul azzal, akinek az építési tevékenységgel érintett telekre, építményre vonatkozó jogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték és ügyféli jogállással nem rendelkezik,
 - c) azzal a hatósággal, amely az ügyben szakhatósági állásfoglalást adott.
 - (3) A jogerős döntést közölni kell
 - a) az építtetővel vagy meghatalmazottjával,
 - b) az építésfelügyeleti hatósággal,
 - c) az illetékes környezetvédelmi hatósággal, ha az építési engedélyezési eljárás környezetvédelmi vagy egységes környezethasználati engedély köteles építményre vonatkozott,
 - d) a fővárosi és megyei kormányhivatal munkavédelmi felügyelőségével, ha az építési tevékenységgel érintett építmény azbesztet tartalmaz,
 - e) mindazokkal, akiknek értesítését jogszabály előírja.
 - (4) Az építési engedélyezési eljárás során hozott jogerős döntés a hozzátartozó, engedélyezési záradékkal ellátott tervdokumentációban foglaltakkal együtt hatályos.

15. § Az építtető csak a jogerős építési engedély és az ahhoz tartozó – engedélyezési záradékkal ellátott – tervdokumentáció alapján, az engedély hatályának időtartama alatt végezheti az engedélyköteles építési tevékenységet.

- 16. §**
- (1) Ha az építésügyi hatóság az építési engedélyt megadja, a jogerőre emelkedés időpontjának tudomásra jutásától számított nyolc napon belül az engedélyezésre benyújtott tervdokumentáció egy záradékolt példányát az irattárban helyezi el, egy példányát az építtetőnek megküldi.
 - (2) Amennyiben az építésügyi hatóság nem adja meg az építésügyi engedélyt, akkor az építésügyi eljárás jogerős lezárását követő nyolc napon belül a tervdokumentáció példányait – az irattárba helyezendő példány kivételével – az építtetőnek megküldi.

9. A használatbavételi engedélyezési eljárás

- 17. §**
- (1) A használatbavételi engedély iránti kérelmet az építtető az építmény rendeltetésszerű és biztonságos használatra alkalmassá válásakor, az építési munkaterület építtető részére történő, építési naplóban igazolt átadását követően, az építési engedély időbeli hatálya alatt – a használatbavétel előtt – nyújtja be az építésügyi hatósághoz.

- (2) Használatbavételi engedély alapján vehető használatba a rendeltetésszerű és biztonságos használatra alkalmas, építési engedélyhez kötött építési tevékenységgel érintett építmény, építményrész, ha annak használatbavételi engedélyezési eljárásába szakhatóságot szükséges bevonni.
- (3) Szakhatóságot kell bevonni a használatbavételi engedélyezési eljárásba,
 - a) ha az építési engedélyezési eljárás lefolytatásához a szakhatóság kikötéssel vagy feltételekkel járult hozzá, vagy
 - b) ha az építési tevékenység folyamán az engedélyezett tervektől eltértek és az eltérés a szakhatóság állásfoglalásának tartalmát érinti.
- (4) A használatbavételi engedély iránti kérelemmel egy időben a fennmaradási engedélyre irányuló kérelem is előterjeszhető.
- (5) Több megvalósulási szakaszra bontott építkezés esetében az építési engedély szerinti egyes megvalósulási szakaszokban megépített sajátos építményekre vagy a rendeltetésszerű és biztonságos használatra önmagukban alkalmas sajátos építményrészekre önállóan is lehet használatbavételi engedélyt kérelmezni.
- (6) A használatbavételi engedély iránti kérelemhez – a 6. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottakon túlmenően – annak tartalmától függően mellékelni kell a papír alapon vezetett építési napló esetében az Épkiv.-ben meghatározott építési napló összesítő lapját.

18. § Az építésügyi hatóság a használatbavételi engedélyt megadja, ha

- a) az építési munkát az építési engedélynek, az ahhoz tartozó engedélyezési záradékkal ellátott dokumentációnak, továbbá az engedélyezett eltérésnek megfelelően végezték el, és
- b) a sajátos építmény az építési engedélyben megjelölt rendeltetésének megfelelő és biztonságos használatra alkalmas állapotban van.

19. § A használatbavételi engedélynek tartalmaznia kell:

- a) az építési engedély számát és keltét,
- b) a sajátos építmény helyének, helyrajzi számának és rendeltetésének megjelölését, megállapítva a használat főbb műszaki, biztonsági jellemzőit,
- c) esetlegesen az érintett idegen ingatlanokra vonatkozó korlátozásokat, tilalmakat,
- d) a használatbavétel hatósági feltételeit,
- e) a biztonságos használatot nem veszélyeztető kisebb hibák és hiányosságok megszüntetése érdekében szükséges további munkálatok elvégzésére vonatkozó kötelezést határidő tűzésével,
- f) ha a sajátos építmény megépítése révén az ingatlan-nyilvántartási térképi adatbázis tartalmában változást eredményez, figyelmeztetést arra, hogy a használatbavételi engedély közlését követően az építető köteles – az ingatlan-nyilvántartási átvezetés céljából – a megvalósult állapotról változási vázrajzot és mellékleteit az ingatlanügyi hatósághoz benyújtani.

20. § A még befejezetlen sajátos építmény rendeltetészerű és biztonságos használatra önállóan alkalmas részére vagy a 19. § e) pontjában meghatározott esetben részleges használatbavételi engedély adható.

10. A fennmaradási engedélyezési eljárás

- 21. §**
- (1) A fennmaradási engedély kiadására irányuló eljárásban az ebben az alcímben foglalt eltérésekkel az építési és a használatbavételi engedélyezési eljárásra vonatkozó rendelkezéseket megfelelően kell alkalmazni.
 - (2) Ha a sajátos építményt vagy annak részét építési engedély nélkül vagy az építési engedélyben foglaltaktól eltérő módon létesítették, az építésügyi hatóság arra – az építető vagy az ingatlanulajdonos kérelme alapján – építésügyi bírság kiszabása mellett fennmaradási engedélyt adhat, ha a jogszabályban, vagy az építési engedélyben előírt követelmények megteremthetők.
 - (3) Nem lehet építésügyi bírságot kiszabni, ha a fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatónak nyilvánított építési engedélyt megsemmisítették, vagy azt a bíróság hatályon kívül helyezte.

22. § A fennmaradási engedély iránti kérelemhez csatolt helyszínrajzon és műszaki tervdokumentációban a tényleges – még befejezetlen sajátos építmény vagy sajátos építményrész esetében pedig a további tervezett – állapotot is ábrázolni kell.

- 23. §** (1) Az építésügyi hatóság a fennmaradási engedélyt megadja, ha a megépített sajátos építmény vagy sajátos építményrész megfelel vagy átalakítással megfeleltethető a jogszabályokban foglalt követelményeknek. A sajátos építményrészre vonatkozó fennmaradási engedélyben az építésügyi hatóságnak rendelkeznie kell az építmény befejezésére vonatkozó építési tevékenység végzéséről, annak feltételeiről is.
- (2) A fennmaradási engedély egyben a sajátos építményre vonatkozó használatbavételi engedély is, ha ennek feltételei fennállnak. Továbbépítés esetében a továbbépített sajátos építményrész csak használatbavételi engedély alapján vehető használatba és üzemeltethető.
- (3) A fennmaradási engedély iránti kérelem elutasítása esetén rendelkezni kell a sajátos építmény bontásáról vagy műszaki felszámolásáról, valamint az eredeti állapot lehetőség szerinti helyreállításáról.

11. Bontási engedélyezési eljárás

- 24. §** (1) Bontási tevékenység – az 5. mellékletben felsoroltak kivételével – az építésügyi hatóság bontási engedélye alapján végezhető.
- (2) A sajátos építmény bontására vonatkozó engedélyezési eljárás a sajátos építmény tulajdonosának kérelmére indul.
- (3) A bontási engedély sajátos építményrészre is kérhető.
- (4) Új sajátos építmény építése esetén a bontási és építési engedélyezési eljárás egy eljárás keretében is lefolytatható.
- 25. §** A sajátos építmény bontására irányuló kérelemhez a 6. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakon túl mellékelni kell:
- a) a bontási technológia leírását,
- b) a sajátos építmény elbontása utáni állapotot tartalmazó helyszínrajzot.
- 26. §** A bontási engedélynek a Ket. 72. § (1) bekezdésében foglaltakon túl tartalmaznia kell:
- a) a bontásra kerülő sajátos építmény megjelölését,
- b) a környezet megfelelő helyreállításának főbb paramétereit és
- c) az engedélytől eltérő végrehajtás szankcionálási lehetőségére való figyelemfelhívást.

12. Építési engedélytől eltérés, az építési engedély módosítása

- 27. §** (1) Az építésügyi hatósági engedélyben és az ahhoz tartozó engedélyezési záradékkal ellátott tervdokumentációban foglaltaktól való eltéréshez az építésügyi hatóság engedélye szükséges, ha az eltérés
- a) megváltoztatja a sajátos építmény rendeltetési célra való alkalmasságát, vagy biztonsági szintjét kedvezőtlenül befolyásolja,
- b) megváltoztatja a sajátos építmény befogadó vagy teljesítő képességét vagy geometriai paramétereit, vagy
- c) megváltoztatja a sajátos építmény tartószerkezeti rendszerét.
- (2) Az építési engedély módosítása iránti kérelemhez a 6. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakon és a 6. § (2) bekezdésében foglaltakon túlmenően az eltérés jellegétől függően
- a) a helyszínrajzi elhelyezés változása esetén módosított helyszínrajzot,
- b) módosított műszaki tervrészletet, és
- c) a műszaki leírás változása esetén módosított műszaki leírást kell mellékelni a 6. § (1) bekezdés a) pontja szerinti példányban.
- (3) Az építésügyi hatóság teljes körű tervdokumentáció elkészítésére kötelezheti az építtetőt, ha a tervezett módosítás az engedélyezett tervdokumentáció több részletére terjed ki.

III. FEJEZET

AZ EGYES ÉPÍTÉSÜGYI HATÓSÁGI TUDOMÁSULVÉTELI ELJÁRÁSOK

13. Jogutódlás tudomásulvétele

- 28. §** (1) Az építésügyi hatóság – a használatbavételi és a fennmaradási engedélyezési eljárás kivételével – az engedélyek és kötelezettségek tekintetében a jogutódlásról végzésben dönt.
- (2) Az építésügyi hatóság az (1) bekezdés szerinti döntését közli az építésfelügyeleti hatósággal.

14. Használatbavétel tudomásulvétele

- 29. §**
- (1) Az építető kérelmére az építésügyi hatóság tudomásulvételi eljárásával vehető használatba – a 17. § (1) és (2) bekezdése szerint használatbavételi engedélyhez kötött építmények kivételével – az építési engedélyhez kötött építmény, építményrész, építési tevékenység.
 - (2) A használatbavétel tudomásulvételeire irányuló kérelmet a 6. melléklet szerinti adattartalommal az építető
 - a) az építmény rendeltetésszerű és biztonságos használatra alkalmassá válásakor,
 - b) az építési munkaterület építető részére történő az építési naplóban jegyzőkönyvvel igazolt átadását követően,
 - c) az építési engedély hatályossága alatt – használatbavétel előtt – nyújtja be az építésügyi hatósághoz.
 - (3) Az (1) bekezdés szerinti eljárásban az építésügyi hatóság vizsgálja, hogy a (2) bekezdés b) pontja szerinti jegyzőkönyv az építési naplóban rendelkezésre áll-e.
 - (4) Az építésügyi hatóság helyszíni szemlén tisztázza a tényállást, ha a kérelem elbírálásához szükséges információk, adatok és dokumentumok nem állnak a rendelkezésére.
 - (5) Az építésügyi hatóság az eljárás megindulásától számított tíz napon belül a használatbavétel tudomásulvételét megtagadja és az építmény, építményrész használatát megtiltja, ha
 - a) a használatbavétel tudomásulvételeire irányuló kérelemhez a (12) bekezdésben meghatározott mellékleteket nem csatolták,
 - b) a rendeltetésszerű és biztonságos használat követelményeinek az építmény, építményrész nem felel meg, vagy
 - c) megállapítja, hogy az építési engedélytől és a hozzá tartozó engedélyezési záradékkal ellátott tervdokumentációtól eltértek és az eltérés építésügyi hatósági engedélyhez kötött.
 - (6) Az építésügyi hatóság – az (5) és a (7) bekezdésben meghatározott eset kivételével – a használatbavételt hallgatással tudomásul veszi, egyidejűleg határidő megjelölésével az esetlegesen hiányzó munkálatok elvégzésére kötelezi az építetőt.
 - (7) Az építésügyi hatóság az eljárás ügyintézési határidejét legfeljebb huszonegy nappal meghosszabbítja, ha az eljárásban megállapítja, hogy a (2) bekezdés b) pontja szerinti jegyzőkönyv az építési naplóban nem áll rendelkezésre és erről az építetőt értesíti.
 - (8) Ha a (7) bekezdésben meghatározott idő alatt az építési naplóban a jegyzőkönyv továbbra sem áll rendelkezésre, és a használatbavétel e rendelet szerinti egyéb feltételei teljesültek, a határidő leteltével az építésügyi hatóság a használatbavételt hallgatással tudomásul veszi.
 - (9) Ha az elektronikus építési naplóban a (2) bekezdés b) pontja szerinti jegyzőkönyv a (7) bekezdés szerinti határidő lejártáig rendelkezésre áll, az építésügyi hatóság a használatbavételt a jegyzőkönyvnek az építésügyi hatóság tudomására jutásától számított öt nap elteltével hallgatással tudomásul veszi.
 - (10) Az építésügyi hatóság a tudomásulvételi eljárás ügyintézési határidejének (7) bekezdés szerinti meghosszabbításáról a használatbavétel tudomásulvételi eljárás megindulásától számított tíz napon belül végzésben dönt.
 - (11) Az eljárás során az építésügyi hatóság az eljárás megindításáról értesítést és – az igazgatási szolgáltatási díj előzetes megfizetése elmaradásának esetét kivéve – hiánypótlásra felhívást nem bocsát ki, és a szakhatóságot nem keresi meg.
 - (12) A használatbavétel tudomásulvételeire irányuló kérelemhez az igazgatási szolgáltatási díj befizetésének igazolását kell mellékelni.
 - (13) A használatbavétel megtiltásáról szóló határozat rendelkező része a Ket. 72. § (1) bekezdésében foglaltakon kívül tartalmazza
 - a) az építési engedély számát, keltét,
 - b) – az eljárási bírság kiszabásának kilátásba helyezése mellett – a használat megtiltására vonatkozó kötelezést.
 - (14) A (13) bekezdés szerinti határozatot írásban kell közölni
 - a) ügyféli minőségben, az értesítettek körének feltüntetése mellett
 - aa) az építetővel vagy meghatalmazottjával,
 - ab) az építési tevékenységgel érintett telek, építmény, építményrész tulajdonosával,
 - b) azzal a hatósággal, amely az építési engedélyezési eljárásban részt vett.

15. Veszélyhelyzet esetén építési tevékenység tudomásulvétele

- 30. §** (1) Az építésügyi hatóság a veszélyhelyzet elhárítása érdekében vagy a kihirdetett veszélyhelyzet következtében végzett, az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 48. § (2) bekezdése szerint jogszerűtlen építési tevékenységgel
- megvalósult építmény, építményrész, építményszerkezet, építési tevékenység fennmaradását,
 - az építmény, építményrész, építményszerkezet elbontását,
 - veszélyes állapotú építmények, építményrészek, építményszerkezetek jogszerűtlen építési tevékenységgel történő halasztást nem tűrő veszélyelhárítása, vagy részleges elbontása esetén a megvalósult építmény, építményrész, építményszerkezet fennmaradását
- az építető, vagy amennyiben az építető személye nem ismert, a tulajdonos kérelmére – ha az elvégzett építési tevékenység az előírásoknak megfelel – építésügyi bírság kiszabásának mellőzésével hallgatással tudomásul veszi.
- (2) A tudomásulvételi eljárásra a fennmaradási engedélyezési eljárásra vonatkozó rendelkezéseket az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.
- (3) Az eljárás során az építésügyi hatóság az eljárás megindításáról értesítést és hiánypótlásra felhívást nem bocsát ki, a szakhatóságot nem keresi meg.
- (4) Az építésügyi hatóság az (1) bekezdés szerinti kérelemben az eljárás megindulásától számított tizenöt napon belül az előírt feltételek fennállása esetén
- az elutasításról határozatban dönt, vagy
 - a szabálytalanságot – bírság kiszabásának mellőzésével – hallgatással tudomásul veszi.

IV. FEJEZET

AZ ÉPÍTÉSÜGYI HATÓSÁG SZAKHATÓSÁGI ELJÁRÁSA

- 31. §** (1) Az építésügyi hatóság kérelemre előzetes szakhatósági állásfoglalást ad. A szakhatósági állásfoglalás legfeljebb hat hónapig érvényes.
- (2) Az építésügyi hatóság szakhatóságként történő közreműködése során
- helyszíni szemlét tart,
 - megvizsgálja a sajátos építményfajtára vonatkozó építésügyi követelményekben előírtakat.

V. FEJEZET

HATÓSÁGI ELLENŐRZÉS SZABÁLYAI

16. Az építésügyi hatósági ellenőrzés szabályai

- 32. §** Az építésügyi hatóság az építési, a bontási, a használatbavételi és a fennmaradási engedélyezési eljárási ügyekben építésügyi hatósági hatáskörében az engedélyhez kötött, az építéssel összefüggő tevékenység végzésével kapcsolatosan a Ket.-ben meghatározottakon túl ellenőrizheti az építési naplót.

17. Építésügyi kötelezési eljárás

- 33. §** (1) Az építésügyi hatóság az érintett telek vagy építmény, építményrész tulajdonosát kötelezi. Ha az elvégzett szabálytalan tevékenységet nem a telek vagy az építmény, építményrész tulajdonosa végezte, az építetőt vagy az építési tevékenység végzőjét kell kötelezni.
- (2) Több személy együttes kötelezése esetén,
- ha a kötelezettség teljesítése osztható, az egyes kötelezettek részkötelezettségeit – a polgári jog szabályai szerint – külön-külön kell meghatározni,
 - ha a kötelezettség teljesítése oszthatatlan, a kötelezés egyetemleges.
- (3) A kötelezettség teljesítéséhez szükséges építési tevékenységek és az ezzel kapcsolatos cselekmények elvégzése ütemekre és szakaszokra bontva is előírható.
- (4) A kötelezettség teljesítésének határidejét – azonnali beavatkozást igénylő veszélyhelyzet esetének kivételével – az összes körülmény figyelembevételével kell megállapítani.

18. Építésügyi bírság megfizetése

- 34. §** Az építésügyi bírság megállapításának részletes szabályairól szóló kormányrendeletben meghatározott bírságot az építtető a jogerős határozatban megjelölt fizetési számlára fizeti meg.

VI. FEJEZET

TERVDOKUMENTÁCIÓ

19. A műszaki tervdokumentáció szabályai

- 35. §** A tervezett építési tevékenység műszaki tervdokumentációját a tervezett sajátos építmény helyének, környezetének, rendeltetésének, a tervezett építési tevékenység jellegének, a tervfajtának, valamint az építésügyi hatósági eljárás jellegének megfelelő tartalommal és részletezettséggel, magyar nyelven kell összeállítani.
- 36. §** A műszaki tervdokumentációban az építési szakmai követelmények teljesítését a vonatkozó szabványok alkalmazása hiányában azokkal legalább egyenértékű műszaki megoldás alkalmazásával kell igazolni.
- 37. §** (1) A műszaki tervdokumentációt aláíró-címlappal, tartalomjegyzékkel és tervjegyzékkel kell ellátni. A címlap az engedélyezés tárgyát képező építési tevékenység megnevezésén túl tartalmazza az építtető nevét vagy megnevezését és a tervező nevét. Az aláírólap tartalmazza a tervezésben részt vett minden tervező nevét, a tervezési jogosultság számát és a tervező sajátkezű eredeti aláírását. A dokumentáció tartalmát a tervező együtt és dokumentumrészekenként is hitelesítheti.
- (2) Az egyes különálló tervlapokon szerepeltetni kell:
- a tervezett építési tevékenység megnevezését, az építmény rendeltetését,
 - az építési tevékenységgel érintett ingatlan címét és helyrajzi számát,
 - az adott tervrajz megnevezését és méretarányát önálló ábránként,
 - a tervező vagy tervezők nevét, tervezői jogosultságát és aláírását,
 - a tervlap elkészítésének időpontját, és
 - az építésügyi hatósági engedélyt kérelmező nevét.
- 38. §** (1) A műszaki tervdokumentáció tervrészei:
- a sajátos építmény általános műszaki leírása,
 - a terület-előkészítési munkák műszaki tervei,
 - a sajátos építményt egészében, a hatásterülettel érintett ingatlanokat részben vagy egészben tartalmazó, az ingatlanügyi hatóság által hitelesített, 3 hónapnál nem régebbi ingatlan-nyilvántartási térképmásolat,
 - az Egységes Országos Vetületi Rendszer (EOV) koordináta hálójával ellátott helyszínrajz,
 - alaprajz a tervezett építmény valamennyi eltérő szintjéről, a méretarányának megfelelő műszaki tartalommal,
 - metszetrajz a megértéshez szükséges számú, de legalább két egymással szöveget bezáró módon felvett metszettel,
 - homlokzati tervek az építmény minden nézetéről,
 - a technológiai berendezések tervei és tervrajzai,
 - a közlekedés, a közművek, az energiaátvitel, az adatátviteli és kommunikációs rendszer hálózata, valamint ezek kapcsolatainak tervei,
 - a műszaki biztonsági, az egészségvédelmi, a tűzvédelmi és a környezetvédelmi előírások érvényesítésének ismertetése, a sajátos építmény környezetbe illeszkedésének módja, és
 - a tervezett próbauzem tervei, a próbauzem szükségességének indokolása.
- (2) Az általános műszaki leírásnak tartalmaznia kell a sajátos építmény főbb adatait és rendeltetését, a technológia főbb, meghatározó berendezéseit, a technológiai folyamat leírását, az irányítás- és szabályozástechnikai berendezéseket, a várható veszélyek ismertetését, valamint a sajátos építményen belül elhelyezésre kerülő, nem technológiai célú berendezések leírását.
- (3) A terület előkészítési munkák terveiben ismertetni kell a kivitelezéshez szükséges tereprendezési, bontási és földmunkákat.

- (4) A technológiai berendezések terveit és tervrajzait, valamint a közlekedés, a közművek, az energiaátvitel, az adatátviteli és kommunikációs rendszer hálózata kapcsolatainak terveit olyan részletességgel és méretarányban kell elkészíteni, és annyi magassági adattal kell kiegészíteni, hogy azok alapján elrendezésük, kialakításuk egyértelműen megállapítható legyen.
- (5) Az építési tevékenységgel érintett telken, ha az építési tevékenység a telek természetes terepviszonyainak a megváltoztatását is eredményezi, a csapadékvíz-elvezetésének műszaki megoldását is ábrázolni kell. A telek természetes terepviszonyának feltöltéssel vagy terepbevágással történő megváltoztatása esetén a telek eredeti és a megváltoztatott, végleges állapotát a terep szintmagasságának ábrázolásával méretezett terepmetszeten kell bemutatni.
- (6) Több ütemben megvalósuló építési tevékenység esetében a tervrajzokon az egyes ütemeket egyértelműen jelölni kell.
- (7) A tervezett építési tevékenység szempontjából érdemi adatot, tény, körülményt nem tartalmazó dokumentáció-részek elhagyhatók.
- (8) A jogerős és végrehajtható építési engedélyezési dokumentációtól való eltérésre irányuló kérelem (módosított építési engedély iránti kérelem) mellékletét szolgáló dokumentációnak csak az eltérést ábrázoló tervrajzokat, valamint az azokat ismertető munkarészeket (pl. műszaki leírást és számításokat) kell tartalmaznia. A műszaki leírásban egyértelműen meg kell nevezni és fel kell sorolni az eltéréseket.
- (9) A bontási engedélyezési dokumentáció részét képező műszaki leírásnak ismertetnie kell az építmény rendeltetését, főbb és jellemző méreteit, szükség szerint anyagait és szerkezeteit, a csatlakozó közművek fajtáját, állapotát és helyzetét.
- (10) A bontáshoz tervezett technológiai leírásnak tartalmaznia kell a bontáshoz felhasználandó eszközöket, segédszerkezeteket, a műveletek sorrendjét, a közművezetékek leválasztási módját, a munkavédelmi és környezetvédelmi előírásokat, valamint az elbontásra kerülő szerkezetek, anyagok további sorsának meghatározását.
- (11) Az érzékeny szerkezetű építmény bontásakor a veszély elhárítását is megoldó tartószerkezeti műszaki leírás is szükséges.
- (12) A szabálytalanul megépített vagy befejezetlen építmény esetében a jelenlegi állapotot és a szándékolt továbbépített állapotot külön-külön kell ábrázolni. A fennmaradási engedélyezési tervben egyértelműen ábrázolni kell, hogy miben nyilvánult meg a szabálytalanság (méretekkel), és a szabálytalanságot milyen módon szüntetik meg.
- (13) Ha a kivitelezés során – építési naplóba bejegyezten – módosított építési engedélyezést nem igénylő eltérés történik, a használatbavételi engedélyezéshez, tudomásulvételhez a megépült állapotot dokumentálni szükséges.

20. A helyszínrajz

- 39. §**
- (1) A helyszínrajzot – figyelemmel a (2) bekezdésben foglaltakra is – legfeljebb 1:1000 méretarányban, égtájjelöléssel úgy kell elkészíteni, hogy a sajátos építmény elrendezése, kialakítása egyértelműen megállapítható legyen, továbbá szerepeljen rajta a sajátos építmény szélső pontjainak vetületétől számított 100 méteres távolságon belüli területek bemutatása is.
 - (2) A sajátos építmény engedélyezéséhez a tervező által készített helyszínrajzon, hiteles földhivatali térképmásolat alapján, mérethelyesen fel kell tüntetni
 - a) a tervezett sajátos építményt és a védő- és biztonsági távolságokat, valamint – ha a helyrajzi számokat, belterület esetében az utcaneveket és a házsámokat külön jegyzékben nem közölték – a létesítménnyel érintett földrészleteket, azok helyrajzi számait, belterület esetében megjelölve az utca nevét és a házsámot is,
 - b) a földrészletre vonatkozó szabályozási és építési vonalakat, megjelölve az építési előírásokat és korlátozásokat,
 - c) az érintett területen meglévő és meghagyni vagy lebontani tervezett, továbbá a létesítendő épületek, épületrészek és más építmények külső határoló körvonalait, megjelölve a terep jellegzetességeit,
 - d) az érintett közműveket,
 - e) a sajátos építménynek a közlekedési, az energia- és a közműhálózathoz, továbbá a felszíni vizek medréhez, a felszín alatti vizekhez, a vízi létesítményekhez való csatlakozás szempontjából lényeges adatokat,
 - f) az érintett területen lévő védett természeti és kulturális örökségi elemeket,

- g) a tervezési területre vonatkozó jogszabályban előírt paraméterek teljesítését igazoló mutatószámokat, jellemzőket (telek területe, beépítettség mértéke, épületmagasság, zöldfelület aránya, építmények egymástól való távolsága, elő-, hátsó-, oldalkertek mérete),
- h) az építmény személy- és gépkocsiforgalmára szolgáló be- és kijáratok közúthoz való csatlakozását, valamint a gépkocsik telken belüli elhelyezésének ábrázolását,
- i) a $\pm 0,00$ kiinduló relatív szintmagasságnak megfelelő abszolút szintmagassági értéket, és
- j) a meglévő terepviszonyok ábrázolását a jellemző szintmagasságok értékeivel, 10 százaléknál nagyobb lejtésű terület esetén az 1 méter szintkülönbséget ábrázoló rétegvonalakkal.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

- 40. §** Ez a rendelet 2014. július 1-jén lép hatályba.
- 41. §** Ez a rendelet az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2011. december 13-i 2011/92/EU európai parlamenti és a tanács irányelv 2., 4. és 9. cikkének, valamint II. és III. mellékletének való megfelelést szolgálja.
- 42. §** (1) Hatályát veszti az MKEHr. 15. § (3) bekezdése, 18. §-a, 15/A. alcíme, 26. §-a, valamint 3., 4. és 6. melléklete.
(2) Hatályát veszti az autógáz töltőállomások építési munkáiról és építésügyi hatósági eljárásairól szóló 27/2006. (V. 5.) GKM rendelet.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

1. melléklet a 31/2014. (II. 12.) Korm. rendelethez

Az építésügyi hatósági engedély iránti kérelem adattartalma

1. Az építtető megnevezése és elérhetősége. A költségviselő megnevezése, székhelye, adószáma, bankszámlaszáma.
2. A kérelemmel érintett építmény adatai: megnevezése, helye, rendeltetése, helyrajzi száma.
3. Az építési tevékenységgel érintett ingatlan adatai (címe, helyrajzi száma, tulajdonosa), amennyiben ismert, a hatásterülettel érintett terület mérete.
4. A kérelmezett engedély fajtája.
5. A kérelem tárgya és annak rövid leírása.
6. A tervezett műszaki megoldásnak az építményekkel kapcsolatos országos szakmai követelményeknek az Étv.-ben, valamint az országos településrendezési és építési követelményekről szóló kormányrendeletben meghatározott előírásaitól való esetleges eltérése engedélyezésének szükségessége.
7. A kérelem tárgyával összefüggésben korábban keletkezett hatósági határozatok megnevezése, száma, kelte, jogerőre emelkedésének napja.
8. A közreműködő tervező vagy tervezők neve, címe, jogosultsága.
9. A benyújtott mellékletek felsorolása.
10. Az építés elvégzésének tervezett időtartama.
11. Az építtető nyilatkozata arról, hogy rendelkezik építési jogosultsággal.
12. Keltezés, az építtető (cégszerű) aláírása.
13. Az érintett közmű-, közút-, vasút-üzemeltetők nyilatkozatai.

2. melléklet a 31/2014. (II. 12.) Korm. rendelethez

A szakhatósági megkereséshez csatolandó műszaki dokumentáció tartalmi követelményei a kérelem tartalmától függően

1. Adószámmal rendelkező építtető esetében az építtető adószáma.
2. A sajátos építmény helye, rendeltetése.
3. A sajátos építmény általános műszaki leírása.
4. Az ingatlanügyi hatóság által hitelesített, 3 hónapnál nem régebbi ingatlan-nyilvántartási térképmásolat felhasználásával készített helyszínrajz.
5. Az építési tevékenységgel és a sajátos építmény hatásterületével érintett ingatlanok helyrajzi száma, amennyiben ismert, a hatásterülettel érintett terület mérete.
6. A közlekedés, a közművek, valamint ezek kapcsolatainak ismertetése vagy tervei.
7. A közmű üzemeltető hozzájárulása.
8. A biztonságtechnikai, az egészségvédelmi, a tűzvédelmi és a környezetvédelmi előírások teljesítése, külterületen, illetve védett természeti területen a sajátos építmény tájba illesztésének módja.
9. Ha zajjal járó tevékenységekre irányuló hatósági engedélyezési eljárásokban a környezetvédelmi hatóság szakhatóságként jár el, akkor az építészeti-műszaki dokumentációnak a zaj- és rezgésvédelmi szabályozás tekintetében a környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007. (X. 29.) Korm. rendelet 2. számú mellékletében meghatározott tartalmú zaj elleni védelemről szóló munkarészt kell tartalmaznia.

3. melléklet a 31/2014. (II. 12.) Korm. rendelethez

Az építésügyi hatóság engedélyezési eljárásában kijelölt szakhatóságok

	A	B	C	D
1.	Bevonás és közreműködés feltétele	Szakkérdés	Első fokú eljárásban	Másodfokú eljárásban
2.	Ha a sajátos építmény emberi tartózkodás céljára szolgáló építményt is magába foglal, a bontási engedélyezési eljárás kivételével.	A higiénés és egészségvédelmi, az ivóvíz minőségi, a települési hulladékkal és nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvízzel kapcsolatos közegészségügyi, járványügyi vonatkozású követelményeknek való megfelelés. Munkavégzés céljára szolgáló építmények esetében a kémiai biztonságra és a dohányzóhelyek kijelölésére vonatkozó jogszabályi előírásoknak való megfelelés.	a fővárosi és megyei kormányhivatal járási (fővárosi kerületi) hivatalának járási (fővárosi kerületi) népegészségügyi intézete	fővárosi és megyei kormányhivatal népegészségügyi szakigazgatási szerve
3.	Az eljárás termőföldön vagy termőföld igénybevételével megvalósuló építmény vagy tevékenység engedélyezésére irányul, a használatbavételi és a bontási engedélyezési eljárás kivételével.	A termőföld minőségi védelme.	fővárosi és megyei kormányhivatal növény- és talajvédelmi igazgatósága	Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal

	A	B	C	D
1.	Bevonás és közreműködés feltétele	Szakkérdés	Első fokú eljárásban	Másodfokú eljárásban
4.	Erdőben megvalósuló vagy a megvalósítás során erdőre, az erdő talajára, vízháztartására vagy mikroklímájára hatást gyakorló módon megvalósuló létesítmény esetében, a használatbavételi és a bontási engedélyezési eljárás kivételével.	Az erdőre gyakorolt hatások vizsgálata.	fővárosi és megyei kormányhivatal erdészeti igazgatósága	Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal
5.	Az eljárás termőföldön vagy termőföld igénybevételel megvalósuló építmény vagy tevékenység engedélyezésére irányul, a használatbavételi és a bontási engedélyezési eljárás kivételével.	A termőföld mennyiségi védelme.	járás földhivatal	fővárosi és megyei kormányhivatal földhivatala
6.	Honvédelmi és katonai célú építmény működési vagy védőterületén tervezett sajátos építmény építésügyi eljárásaiban, a bontási engedélyezési eljárás kivételével.	Annak elbírálása kérdésében, hogy a Magyar Honvédség nemzeti és szövetségi védelmi feladatai a kérelemben foglaltak szerinti esetben vagy további feltételek mellett biztosíthatóak-e.	Honvédelmi Minisztérium Hatósági Hivatal vezetője	honvédelemért felelős miniszter
7.	Ha a tevékenység megkezdéséhez egységes környezethasználati engedély vagy környezetvédelmi engedély nem szükséges.	Annak elbírálása, hogy a) az adott tevékenység megfelel-e az elérhető legjobb technika alapján meghatározott levegővédelmi követelményeknek és előírásoknak, valamint a védelmi övezet kijelölési szabályainak, b) az engedélyezési tervdokumentáció, illetve a létesítmény zajkibocsátása megfelel-e a környezeti zaj és rezgés elleni védelem követelményeinek, c) az építési és bontási hulladékok, illetve az engedélyezett berendezésekből, létesítményekből származó hulladékok kezelésének feltételei megfelelnek-e a hulladékgazdálkodási előírásoknak, d) az építmény vagy tevékenység a természet védelmére vonatkozó nemzeti és közösségi jogi követelményeknek a kérelemben foglaltak szerint vagy további feltételek mellett megfelel-e.	környezetvédelmi és természetvédelmi felügyelőség	Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

	A	B	C	D
1.	Bevonás és közreműködés feltétele	Szakkérdés	Első fokú eljárásban	Másodfokú eljárásban
8.	Ha a tevékenység megkezdéséhez egységes környezethasználati engedély vagy környezetvédelmi engedély nem szükséges.	Annak elbírálása, hogy a felszíni vizek, a felszín alatti vizek és a földtani közeg minősége védelmére jogszabályban foglalt követelmények a kérelemben foglaltak szerint vagy további feltételek mellett érvényesülnek-e.	környezetvédelmi és természetvédelmi felügyelőség	Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség
9.	Ha a tevékenység megkezdéséhez a Khvr. 1. § (3) bekezdésében foglalt vizsgálatra az eljárást megelőzően más hatósági eljárásban nem került sor az alábbi létesítmények esetében: a) Szélerőmű, szélerőműpark védett természeti területen, Natura 2000 területen, barlang védőövezetén 200 kW teljesítmény alatt; nem védett természeti területen, nem Natura 2000 területen, nem barlang védőövezetén 600 kW teljesítmény alatt; b) Föld alatti villamosvezeték védett természeti területen, Natura 2000 területen, barlang védőövezetén.	Az építési tevékenység és az építményben folytatott tevékenység alapján jelentős környezeti hatások feltételezhetők-e.	környezetvédelmi és természetvédelmi felügyelőség	Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség
10.	Minden engedélyezési eljárásban.	A településrendezési követelményeknek és a helyi építési szabályzatnak való megfelelés kérdésében, valamint annak elbírálása kérdésében, hogy az építmény vagy tevékenység a helyi önkormányzati rendeletben meghatározott természetvédelmi követelményeknek a kérelemben foglaltak szerint vagy további feltételek mellett megfelel-e.	az építési tevékenység helye szerinti települési, fővárosi kerületi önkormányzat jegyzője, a fővárosi önkormányzat által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi főjegyző	fővárosi és megyei kormányhivatal
11.	Hatósági nyilvántartásban szereplő régészeti lelőhelyen, vagy műemléki jelentőségű területen vagy világörökségi területen, vagy arra közvetlen hatást gyakorló módon megvalósuló építmény esetén.	Annak elbírálása kérdésében, hogy az építmény a régészeti örökség és a kulturális örökség vagy a világörökség védelme jogszabályban rögzített követelményeinek a kérelemben foglaltak szerint, vagy további feltételek mellett megfelel-e.	illetékes járási (fővárosi kerületi) hivatal járási építésügyi és örökségvédelmi hivatala	illetékes fővárosi és megyei kormányhivatal építésügyi és örökségvédelmi hivatala vagy régészet esetén Budapest Főváros Kormányhivatala Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatala

	A	B	C	D
1.	Bevonás és közreműködés feltétele	Szakkérdés	Első fokú eljárásban	Másodfokú eljárásban
12.	Az éghető töltetű nyomástartó vagy töltő rendszerek, éghető folyadék- és olvadéktárolók, közforgalmú üzemanyag-töltő állomások műtárgyai az utak kivételével, közforgalmú autógáz-töltőállomások műtárgyai az utak kivételével, éghető gáz és olaj előállító és tároló energetikai építmény, az ipari és mezőgazdasági célú földgázfogyasztó hőfejlesztő-hőhasznosító létesítmény, erőmű esetén, a bontási engedélyezési eljárás kivételével.	Az építménnyel, létesítménnyel összefüggő tűzvédelmi követelmények érvényre juttatása.	első fokon eljáró tűzvédelmi szakhatóság	másodfokon eljáró tűzvédelmi szakhatóság
13.	Ha az építmény szélső pontjainak vetületétől számított 100 méteren belül gyorsforgalmi út vagy közúti határátkelőhely található, és a kérelmező az útkezelői hozzájárulás megtagadását vagy a hozzájárulásban előírt feltételeket sérelmesnek tartja.	Annak elbírálása kérdésében, hogy a közút területének nem közlekedési célú igénybevétele a kérelemben foglaltak szerint vagy további feltételek mellett – a közúti forgalom biztonságára, a közút fejlesztési terveinek végrehajtására, a közútkezelő fenntartási, üzemeltetési feladatainak ellátására, a közút állagára gyakorolt hatása alapján – engedélyezhető-e.	Nemzeti Közlekedési Hatóság Útügyi, Vasúti és Hajózási Hivatala	Nemzeti Közlekedési Hatóság Központja
14.	Ha az építmény szélső pontjainak vetületétől számított 50 méteren belül egyéb országos közút vagy helyi közút található, és a kérelmező az útkezelői hozzájárulás megtagadását vagy a hozzájárulásban előírt feltételeket sérelmesnek tartja.	Annak elbírálása kérdésében, hogy a közút területének nem közlekedési célú igénybevétele a kérelemben foglaltak szerint vagy további feltételek mellett – a közúti forgalom biztonságára, a közút fejlesztési terveinek végrehajtására, a közútkezelő fenntartási, üzemeltetési feladatainak ellátására, a közút állagára gyakorolt hatása alapján – engedélyezhető-e.	területileg illetékes fővárosi és megyei kormányhivatal közlekedési felügyelősége	Nemzeti Közlekedési Hatóság Központja
15.	Ha az építmény szélső pontjainak vetületétől számított 50 méteren belül a fővárosi önkormányzat tulajdonában levő közút található, és a kérelmező az útkezelői hozzájárulás megtagadását vagy a hozzájárulásban előírt feltételeket sérelmesnek tartja.	Annak elbírálása kérdésében, hogy a közút területének nem közlekedési célú igénybevétele a kérelemben foglaltak szerint vagy további feltételek mellett – a közúti forgalom biztonságára, a közút fejlesztési terveinek végrehajtására, a közútkezelő fenntartási, üzemeltetési feladatainak ellátására, a közút állagára gyakorolt hatása alapján – engedélyezhető-e.	Budapest Főváros Kormányhivatala Közlekedési Felügyelősége	Nemzeti Közlekedési Hatóság Központja

	A	B	C	D
1.	Bevonás és közreműködés feltétele	Szakkérdés	Első fokú eljárásban	Másodfokú eljárásban
16.	Ha az építmény szélső pontjainak vetületétől számított 50 méteren belül a fővárosi kerületi önkormányzatok tulajdonában levő közút található, és a kérelmező az útkezelői hozzájárulás megtagadását vagy a hozzájárulásban előírt feltételeket sérelmesnek tartja.	Annak elbírálása kérdésében, hogy a közút területének nem közlekedési célú igénybevétele a kérelemben foglaltak szerint vagy további feltételek mellett – a közúti forgalom biztonságára, a közút fejlesztési terveinek végrehajtására, a közútkezelő fenntartási, üzemeltetési feladatainak ellátására, a közút állagára gyakorolt hatása alapján – engedélyezhető-e.	illetékes fővárosi kerületi hivatal	Budapest Főváros Kormányhivatala Közlekedési Felügyelősége
17.	A vasúti pálya szélső vágányának tengelyétől számított 50 méteren erőmű esetén 100 méteren belüli építmény építése, elhelyezése, megszüntetése esetén, ha a vasúti pályahálózat működtetője hozzájárulásának a megtagadását vagy a hozzájárulásban előírt feltételeket sérelmesnek tartja.	Annak elbírálása, hogy a vasúti pálya területének nem közlekedési célú igénybevétele a kérelemben foglaltak szerint vagy további feltételek mellett – a tervezett igénybevétel a vasút állagára, a vasúti forgalom biztonságára, a vasút kezelő fenntartási, üzemeltetési feladatainak ellátására, fejlesztési terveinek végrehajtására gyakorolt hatása alapján – engedélyezhető-e.	Nemzeti Közlekedési Hatóság Útügyi, Vasúti és Hajózási Hivatala	Nemzeti Közlekedési Hatóság Központja
18.	Ha az építési tevékenység a) külterületen felszínmozgásveszélyes, illetve bányászati tevékenységgel érintett területen valósul meg; vagy b) nyomvonaljellegű kőolaj- és földgázbányászati létesítmény, szállítóvezeték, elosztóvezeték, célvezeték, valamint egyéb gáz és gáztermék vezeték biztonsági övezetében valósul meg, és az építető az üzemeltetőnek a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény végrehajtásáról szóló 203/1998. (XII. 19.) Korm. rendelet 19/B. § (2) bekezdése szerint egyetértésének megtagadását vagy az üzemeltető által az egyetértés megadásához szabott feltételeket sérelmesnek tartja.	Az a) pont esetében az építési engedély iránti kérelem földtani szempontú megalapozottságának vizsgálata. A b) pont esetében annak megállapítása, hogy az üzemeltető nyilatkozatában foglalt feltételek vagy a hozzájárulás megtagadása a gázipari tevékenységgel kapcsolatos létesítmény rendeltetésszerű használatával és védelmével kapcsolatos jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő-e.	bányakapitányság	Magyar Bányászati és Földtani Hivatal
19.	A bioetanol vagy a biogáz és komposztáló telep technológiáinak elhelyezését vagy védelmét közvetlenül szolgáló építménnyel kapcsolatos eljárás, a bontási engedélyezési eljárás kivételével.	A VM rendelet szerinti állat-egészségügyi előírásoknak való megfelelés.	fővárosi és megyei kormányhivatal élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi igazgatósága	Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal

	A	B	C	D
1.	Bevonás és közreműködés feltétele	Szakkérdés	Első fokú eljárásban	Másodfokú eljárásban
20.	A repülőtér és a repülés biztonságát szolgáló földi berendezések biztonsági övezetén belül létesített minden építmény építése esetén, a repülőtér telekhatárától mért 15 kilométer távolságon belül 40 méternél, bárhol másutt a beépítésre szánt területen	A polgári célú repülés biztonsága érdekében az építmény elhelyezése, magassága közvetlen és közvetett hatásainak vizsgálata a légiközlekedésre, a földi telepítésű berendezések működésére és a légiközlekedés biztonságára.	Nemzeti Közlekedési Hatóság Légügyi Hivatala	Nemzeti Közlekedési Hatóság Központja
21.	100 méternél, beépítésre nem szánt területen 50 méternél magasabb építmény építése, építménymagasságot növelő bővítése, kizárólag helikopterleszállóhellyel rendelkező repülőtér telkének szélétől mért 500 méteren belül 40 méternél magasabb építmény építése, építménymagasságot növelő bővítése esetén, bontási engedélyezési eljárás kivételével.	Az állami célú repülés biztonsága érdekében az építmény elhelyezése, magassága közvetlen és közvetett hatásainak vizsgálata a légiközlekedésre, a földi telepítésű berendezések működésére és a légiközlekedés biztonságára.		honvédelemért felelős miniszter
22.	Hajózási létesítmény területén, illetve víziúttól mért 50 m távolságon belüli építmény esetén.	Víziközlekedés biztonságára, a fenntartási, üzemeltetési feladatok ellátására, fejlesztési tervek végrehajtására gyakorolt hatásának vizsgálata.	Nemzeti Közlekedési Hatóság Útügyi, Vasúti és Hajózási Hivatala	Nemzeti Közlekedési Hatóság Központja

4. melléklet a 31/2014. (II. 12.) Korm. rendelethez

Az építésügyi hatósági eljárásban közreműködő közmű-, közút-, vasút-üzemeltetők

1. Víz- és csatornázási mű, gázmű, távhőellátó-, áramszolgáltató, távközlési szolgáltató és a villamosmű üzemben tartója
2. Az érintett közutak kezelői
3. A vasúti pályahálózat működtetői
4. Kéményseprőipari szolgáltató szerv (vállalkozó)

5. melléklet a 31/2014. (II. 12.) Korm. rendelethez

A Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal és a területi mérésügyi és műszaki biztonsági hatóságok építésügyi hatósági engedélye nélkül végezhető építési tevékenységek, ha azok nem nukleáris létesítmény és radioaktív hulladék-tároló biztonsági övezetében történnek

1. Nem közforgalmú autógáz-töltőállomás, -töltőhely technológiai berendezéseivel egybeépített, vagy a berendezés elhelyezését vagy védelmét közvetlenül szolgáló műtárgy építésével, bővítésével, elmozdításával és bontásával összefüggő építési tevékenységek.

2. Nem közforgalmú üzemanyag-töltőállomás technológiai berendezéseivel egybeépített, vagy a berendezés elhelyezését vagy védelmét közvetlenül szolgáló műtárgy építésével, bővítésével, elmozdításával és bontásával összefüggő építési tevékenységek.
3. A rendelet hatálya alá tartozó sajátos építmény részét képező, a technológiai berendezés védelmét szolgáló előtető, védőtető, ernyőszerkezet építésével, bővítésével, felszerelésével, átalakításával és bontásával összefüggő építési tevékenységek.
4. A legfeljebb 60 m³ össztérfogatú berendezésből vagy berendezésekből álló nyomástartó rendszer elhelyezését vagy védelmét közvetlenül szolgáló építmény – melynek mérete az építési tevékenység után sem haladja meg a nettó 50 m³ térfogatot és 3,0 m gerincmagasságot – építésével, bővítésével, elmozdításával és bontásával összefüggő építési tevékenységek.
5. A nyomástartó berendezésnek nem minősülő, legfeljebb 5 m³ össztérfogatú gáztárolók és tárolórendszerek elhelyezését vagy védelmét közvetlenül szolgáló építmény (gáztároló létesítmény) építésével, bővítésével, elmozdításával és bontásával összefüggő építési tevékenységek.
6. Legfeljebb négy tartályból álló, legfeljebb 60 m³ össztérfogatú veszélyes folyadék tároló rendszer elhelyezését vagy védelmét közvetlenül szolgáló építmény – melynek mérete az építési tevékenység után sem haladja meg a nettó 50 m³ térfogatot és 3,0 m gerincmagasságot – építésével, bővítésével, elmozdításával és bontásával összefüggő építési tevékenységek.
7. A közműcsatlakozással nem rendelkező, helyhez kötötten használt terményszárító és terménytisztító, valamint útépítő (aszfaltkeverő) berendezés építésével, bővítésével, elmozdításával és bontásával összefüggő építési tevékenységek.
8. Az építési engedéllyel építhető, a rendelet hatálya alá tartozó sajátos építmény felújítása, helyreállítása, korszerűsítése, ha az építési tevékenységgel az építmény tartószerkezeti rendszerét vagy tartószerkezeti elemeit nem kell megváltoztatni, átalakítani, elbontani, kicserélni, megerősíteni vagy változatlan formában újjáépíteni.
9. Az 1–6. pontban nem említett, nem emberi tartózkodásra szolgáló, a rendelet hatálya alá tartozó sajátos építmény építése, bővítése és elmozdítása, melynek mérete az építési tevékenység után sem haladja meg a nettó 50 m³ térfogatot, 15 m² alapterületet és 3,0 m gerincmagasságot.
10. Az 1–6. pontban nem említett, legfeljebb nettó 300 m³ térfogatot vagy a rendezett terepcsatlakozástól mért 4,0 m épületmagasságot meg nem haladó egyszintes, a rendelet hatálya alá tartozó sajátos építmény bontása.
11. A rendelet hatálya alá tartozó sajátos építménnyel kapcsolatos építési tevékenység végzéséhez szükséges, annak befejezését követően elbontandó állványzat építése mérethatár nélkül, az építési tevékenység végzéséhez szükséges állványzat elbontása, a nettó 50 m³ térfogatot meg nem haladó felvonulási építmény építése, bontása.

6. melléklet a 31/2014. (II. 12.) Korm. rendelethez

A használatbavétel tudomásulvételére irányuló kérelem adattartalma

1. Az építtető megnevezése és elérhetősége. A költségviselő megnevezése, székhelye, adószáma, bankszámlaszáma.
2. A kérelemmel érintett építmény adatai: megnevezése, helye, rendeltetése, helyrajzi száma.
3. A bejelentés tárgyával összefüggésben korábban keletkezett hatósági döntések megnevezése, száma és kelte.
4. A kérelem tárgya és annak rövid leírása.
5. A korábban keletkezett engedély előírásaitól való esetleges eltérés.
6. A benyújtott mellékletek felsorolása.
7. Az építtető nyilatkozata arról, hogy rendelkezik építési jogosultsággal.
8. Keltezés, az építtető (cégszerű) aláírása.

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A közigazgatási és igazságügyi miniszter 8/2014. (II. 12.) KIM rendelete a kormányablakok személyi és technikai feltételeiről szóló 39/2013. (XII. 30.) KIM rendelet és a kormányablakok eljárásához kapcsolódó igazgatási szolgáltatási díjakról szóló 41/2013. (XII. 31.) KIM rendelet módosításáról

A fővárosi és megyei kormányhivatalokról, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok kialakításával és a területi integrációval összefüggő törvénymódosításokról szóló 2010. évi CXXVI. törvény 21/B. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján,

a 2. § tekintetében a fővárosi és megyei kormányhivatalokról, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok kialakításával és a területi integrációval összefüggő törvénymódosításokról szóló 2010. évi CXXVI. törvény 21/B. § (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 12. § c) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, – az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § c) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró nemzetgazdasági miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

- 1. §** (1) A kormányablakok személyi és technikai feltételeiről szóló 39/2013. (XII. 30.) KIM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. melléklet 1. d) pont helyébe a következő szöveg lép:
(*Munkahelyenként ügyélfogadási munkahelyen:*)
„d) 1 darab legalább 9.5”-os táblaszámítógép (több profilt kezelni képes szabad felhasználású operációs rendszer/ min. Android v4.2/, NFC támogatás, beleértve az NFC read/write mód támogatását, lopás elleni rögzítés),”
- (2) Az R. 11. § (2) bekezdés a) pontjában az „1. f) pontban” szövegrész helyébe „4. f) pontban” szöveg lép.
- (3) Hatályát veszti az R.
- a) 11. § (2) bekezdés e) pontja,
- b) 1. melléklet 4. g) pontjában a „színes” szövegrész.
- 2. §** (1) A kormányablakok eljárásához kapcsolódó igazgatási szolgáltatási díjakról szóló 41/2013. (XII. 31.) KIM rendelet (a továbbiakban: R2.) a következő 4/A. §-sal egészül ki:
„4/A. § A kormányablak által kiállított papír alapú hiteles tulajdonilap-másolat, valamint térképmásolat szolgáltatásért beszedett igazgatási szolgáltatási díj tekintetében a vidékfejlesztési miniszter által kiadott rendeletekben foglaltakat kell alkalmazni.”
- (2) Az R2. 1. melléklete helyébe a Melléklet lép.
- 3. §** Ez a rendelet 2014. február 15-én lép hatályba.

Dr. Navracsics Tibor s. k.,
közigazgatási és igazságügyi miniszter

Melléklet a 8/2014. (II. 12.) KIM rendelethez

„1. melléklet a 41/2013. (XII. 31.) KIM rendelethez

	A	B
1.	Fővárosi és megyei kormányhivatal	Számlaszám
2.	Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal	10025004-00299657-00000000
3.	Baranya Megyei Kormányhivatal	10024003-00299585-00000000
4.	Békés Megyei Kormányhivatal	10026005-00299578-00000000
5.	Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal	10027006-00299561-00000000
6.	Budapest Főváros Kormányhivatala	10023002-00299592-00000000
7.	Csongrád Megyei Kormányhivatal	10028007-00299664-00000000
8.	Fejér Megyei Kormányhivatal	10029008-00299640-00000000
9.	Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal	10033001-00299633-00000000
10.	Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal	10034002-00299626-00000000
11.	Heves Megyei Kormányhivatal	10035003-00299619-00000000
12.	Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal	10045002-00299602-00000000
13.	Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal	10036004-00299554-00000000
14.	Nógrád Megyei Kormányhivatal	10037005-00299547-00000000
15.	Pest Megyei Kormányhivatal	10023002-00333489-00000000
16.	Somogy Megyei Kormányhivatal	10039007-00299688-00000000
17.	Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal	10044001-00299695-00000000
18.	Tolna Megyei Kormányhivatal	10046003-00299530-00000000
19.	Vas Megyei Kormányhivatal	10047004-00299523-00000000
20.	Veszprém Megyei Kormányhivatal	10048005-00299516-00000000
21.	Zala Megyei Kormányhivatal	10049006-00299509-00000000

”

**A közigazgatási és igazságügyi miniszter 9/2014. (II. 12.) KIM rendelete
a fejezeti kezelésű előirányzatok kezelésének és felhasználásának szabályairól szóló
2/2013. (III. 6.) KIM rendelet módosításáról**

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 109. § (5) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 1. melléklet 9. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § b) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró nemzetgazdasági miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. § A fejezeti kezelésű előirányzatok kezelésének és felhasználásának szabályairól szóló 2/2013. (III. 6.) KIM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. § a)–b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E rendelet hatálya]

„a) a központi költségvetésről szóló törvénynek a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium) fejezetében eredeti előirányzatként megállapított fejezeti kezelésű előirányzatokra,
b) a költségvetési évet megelőző évek központi költségvetéséről szóló törvényben az a) pont szerinti költségvetési fejezetet irányító szerv vezetője (a továbbiakban: miniszter) által vezetett minisztérium és annak jogelődjei költségvetési fejezetében megállapított fejezeti kezelésű előirányzatok költségvetési maradványára és”

[[az a)–c) pont a továbbiakban együtt: előirányzatok] terjed ki.]

- 2. §** Az R. 11. § (1) bekezdés h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A kötelezettségvállaló a támogatási döntésről szóló értesítésben a szerződés megkötéséhez szükséges – az Ávr.-ben meghatározott nyilatkozatok és dokumentumok megjelölésén túl – következő nyilatkozatok, dokumentumok benyújtására hívja fel a kedvezményezettet:]
 „h) – ha e rendelet vagy a támogatási szerződés költségvetési támogatás visszafizetésének biztosítása céljából eltérő biztosíték kikötéséről nem rendelkezik – támogatási előleg nyújtása esetén a kedvezményezett beszedési megbízás benyújtására vonatkozó, kizárólag a támogató hozzájárulásával visszavonható – az Ávr. 77. § (2) bekezdése szerinti – felhatalmazó nyilatkozata,”
- 3. §** Az R. 15. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(2) A költségvetési támogatás beszámoló vagy részbeszámoló elfogadását megelőző folyósítására – ha e rendelet a támogatási előleg folyósítását kifejezetten ki nem zárja – a támogatási szerződés ilyen rendelkezése esetén van lehetőség.”
- 4. §** Az R. 22. § (1) bekezdés l) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Az előirányzat a miniszter irányítása, felügyelete alá tartozó szervezet és a miniszter felelősségi körébe tartozó feladat, szakmai program támogatására használható fel, így különösen]
 „l) az első világháború centenáriumi keretprogramtervben meghatározott programokra és a centenáriumi feladatok előkészítését végző, Kormány által kijelölt szerv működésére.”
- 5. §** Az R. a következő 11/A. alcímmel egészül ki:
„11/A. Magyar Kormánytisztviselői Kar működésének támogatása (20/2/2)
 22/A. § (1) Az előirányzat a Magyar Kormánytisztviselői Kar működésének támogatására szolgál.
 (2) Az előirányzat vissza nem térítendő támogatás formájában, egyedi döntéssel, a kedvezményezettel kötött támogatási szerződés alapján kerül felhasználásra.”
- 6. §** Az R. 25. alcíme helyébe a következő rendelkezés lép:
„25. Bárka Színház támogatása (20/2/44)
 37. § (1) Az előirányzat a Bárka Józsefvárosi Színházi- és Kulturális Nonprofit Kft. működéséhez nyújt támogatást.
 (2) Az előirányzat vissza nem térítendő támogatás formájában, egyedi döntéssel, a kedvezményezettel kötött támogatási szerződés alapján kerül felhasználásra.”
- 7. §** Az R. a következő 25/A alcímmel egészül ki:
„25/A. Nagykovácsi Kastélypark Komplexum fejlesztése (20/2/46)
 37/A. § (1) Az előirányzat a Nagykovácsi Kastélypark Komplexum fejlesztése keretében megvalósuló Kárpát-medencei vezetőképzési és ifjúsági központ létrehozására nyújt fedezetet.
 (2) Az előirányzat vissza nem térítendő támogatás formájában, egyedi döntéssel, a kedvezményezettel kötött támogatási szerződés alapján kerül felhasználásra.”
- 8. §** Az R. 38. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(2) Az előirányzat felhasználása vissza nem térítendő támogatás formájában, támogatási kérelemre, egyedi döntéssel, a kedvezményezettel kötött támogatási szerződés alapján valósul meg.”
- 9. §** Az R. 44. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
 „44. § (1) Az előirányzat célja a Közép- és Kelet-Európai Történelem és Társadalom Kutatásért Közalapítvány működésének támogatása. Az előirányzathoz nyújtott költségvetési támogatást a Közép- és Kelet-Európai Történelem és Társadalom Kutatásért Közalapítvány az általa fenntartott XX. Század Intézet, XXI. Század Intézet és Terror Háza Múzeum működésének biztosítására is felhasználhatja. Az előirányzat fedezetet nyújt továbbá a rendszerváltás 25. évfordulója rendezvénysorozat kiadásaira is.
 (2) Az előirányzat vissza nem térítendő támogatás formájában, egyedi döntéssel, a kedvezményezettel kötött támogatási szerződés alapján kerül felhasználásra.”

- 10. §** Az R. a következő 33/A. alcímmel egészül ki:
„33/A. Fővárosi és megyei kormányhivatalok peres ügyei (20/12)
48/A. § (1) Az előirányzat a miniszter egyedi döntése alapján a fővárosi és megyei kormányhivatallal – ideértve a fővárosi és megyei kormányhivatal önálló feladat- és hatáskörrel rendelkező szervezeti egységét is – vagy annak jogelődjével szemben 9,0 millió forint pertárgyértéket meghaladó perben vagy nemperes eljárásban hozott jogerős bírósági döntés alapján megállapított fizetési kötelezettség ellentételezésére, illetve teljesítésére használható fel, ha annak viselése a költségvetése terhére nem biztosítható, és a marasztalást tartalmazó döntéssel összefüggő bírósági eljárásban eljárási hiba vagy mulasztás nem terheli. Az 50,0 millió forint pertárgyértéket meg nem haladó per vagy nemperes eljárás esetén a kifizetés feltétele a fizetési kötelezettség fővárosi és megyei kormányhivatal általi teljesítése.
(2) Az előirányzathoz munkügyi perekkel kapcsolatos kifizetések nem finanszírozhatók.
(3) Az előirányzat felhasználása az érintett fővárosi és megyei kormányhivatal kérelme alapján, a fővárosi és megyei kormányhivatal részére történő átutalással valósul meg.”
- 11. §** Az R. IV. fejezete a következő 55–56. §-sal egészül ki:
„55. § E rendeletnek a fejezeti kezelésű előirányzatok kezelésének és felhasználásának szabályairól szóló 2/2013. (III. 6.) KIM rendelet módosításáról szóló 9/2014. (II. 12.) KIM rendelettel megállapított rendelkezéseit a fejezeti kezelésű előirányzatok kezelésének és felhasználásának szabályairól szóló 2/2013. (III. 6.) KIM rendelet módosításáról szóló 9/2014. (II. 12.) KIM rendelet hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.
56. § E rendelet az SA.34770 (2012/N-2). számú európai bizottsági határozat hatálya alá tartozó kulturális célú támogatást tartalmaz.”
- 12. §** Az R.
1. 10. §-ában a „költségvetési tervet” szövegrész helyébe a „költségtervet” szöveg,
2. 11. § (1) bekezdés g) pontjában az „előleg, előfinanszírozás” szövegrész helyébe a „támogatási előleg” szöveg,
3. 17. § (1) bekezdés a) pontjában a „költségvetési tervben” szövegrész helyébe a „költségtervben” szöveg, az „(5)” szövegrész helyébe a „(4)” szöveg,
4. 17. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában a „költségvetési terv” szövegrész helyébe a „költségterv” szöveg,
5. 13. alcímének címében a „2013” szövegrész helyébe a „2014” szöveg lép.
- 13. §** Hatályát veszti az R.
1. 6. § (1) bekezdésében a „vállalkozási” szövegrész,
2. 20. § (2) bekezdése,
3. 24. § (2) bekezdés b) pontjában, 27. § (2) bekezdésében, 47. § (3) bekezdésében az „elő- vagy utófinanszírozás útján juttatott,” szövegrész,
4. 18. alcíme,
5. 39. § (4) bekezdése.
- 14. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Dr. Navracsics Tibor s. k.,
közigazgatási és igazságügyi miniszter

A nemzetgazdasági miniszter 6/2014. (II. 12.) NGM rendelete az egyes pénzügyi tárgyú miniszteri rendeletek módosításáról

A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény 129. § (2) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § c) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, a 2. alcím tekintetében a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény 38. § (2) bekezdés d) és e) pontjában kapott felhatalmazás alapján az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § b) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, a 3. alcím tekintetében a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény 290. § (2) bekezdés e) pontjában kapott felhatalmazás alapján az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § f) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, a 4. alcím tekintetében a pénzügyi konglomerátumok kiegészítő felügyeletéről szóló 2013. évi LXXXIII. törvény 17. §-ában kapott felhatalmazás alapján az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § f) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, az 5. alcím tekintetében a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény 290. § (2) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § f) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, a 13. § tekintetében a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 31. § (2) bekezdés b) pontjában kapott felhatalmazás alapján az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § f) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 8/2004. (III. 10.) PM rendelet módosításáról

- 1. §** A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 8/2004. (III. 10.) PM rendelet 29. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(3) Nem fogadható el a bankgarancia, ha a bankgaranciát nyújtó hitelintézettel szemben a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény 189. §-a szerinti kivételes intézkedésre kerül sor.”

2. Az egyes szerencsejátékok engedélyezésével, lebonyolításával és ellenőrzésével kapcsolatos feladatok végrehajtásáról szóló 32/2005. (X. 21.) PM rendelet módosításáról

- 2. §** Az egyes szerencsejátékok engedélyezésével, lebonyolításával és ellenőrzésével kapcsolatos feladatok végrehajtásáról szóló 32/2005. (X. 21.) PM rendelet (a továbbiakban: 32/2005. PM rendelet) 71/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
- „71/B. § A totalizátóri rendszerű lóversenyfogadás esetén a szervező a jóváhagyott játéktervben szereplő fogadási formákat üzemeltetheti.”
- 3. §** A 32/2005. PM rendelet 72. § (1) bekezdés a) pont a következő 17. alponttal egészül ki:
- (A játéktervnek tartalmaznia kell:*
a totalizátóri rendszerű fogadás esetén)
 „17. lóversenyfogadás esetén a fogadási formákat;”
- 4. §** A 32/2005. PM rendelet 53. § (2) bekezdés a) pontjában az „a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvényben” szövegrész helyébe az „a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvényben” szöveg lép.

3. A pénzügyi szolgáltatás közvetítói hatósági képzés követelményrendszeréről és a hatósági vizsgáról szóló 18/2010. (IV. 29.) PM rendelet módosításáról

- 5. §** A pénzügyi szolgáltatás közvetítói hatósági képzés követelményrendszeréről és a hatósági vizsgáról szóló 18/2010. (IV. 29.) PM rendelet (a továbbiakban: 18/2010. PM rendelet) 1. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(E rendelet határozza meg)
- „a) a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 74. § (1) bekezdés c) pontja szerinti hatósági vizsga (a továbbiakban: hatósági vizsga) követelményeit,”
- 6. §** A 18/2010. PM rendelet 2. § (3) bekezdésében a „Hpt. 2. számú melléklet III. rész 36. pontja” szövegrész helyébe a „Hpt. 6. § (1) bekezdés 10. pontja” szöveg lép.

4. A pénzügyi konglomerátum szintű tőke megfelelés számításáról szóló 41/2013. (IX. 30.) NGM rendelet módosításáról

- 7. §** A pénzügyi konglomerátum szintű tőke megfelelés számításáról szóló 41/2013. (IX. 30.) NGM rendelet (a továbbiakban: 41/2013. NGM rendelet) 3. § (1)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(1) A pénzügyi konglomerátum szavatoló tőkéjének meghatározása során a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó
- a) hitelintézet tekintetében a hitelintézetekre és a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló 575/2013/EU rendelet (a továbbiakban: 575/2013/EU rendelet) szerinti szavatoló tőkét,
 - b) befektetési vállalkozás tekintetében az 575/2013/EU rendelet szerinti szavatoló tőkét,
 - c) biztosító tekintetében a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény (a továbbiakban: Bit.) 121. § (1) bekezdése szerinti szavatoló tőkét,
 - d) a harmadik országbeli szabályozott vállalkozás tekintetében a székhelye szerinti ország jogszabályai szerinti – a működés feltételeként előírt – legkisebb tőkét
kell figyelembe venni.
- (2) A pénzügyi konglomerátum tőkeszükségletének meghatározása során a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó
- a) hitelintézet tekintetében a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 79. § (2) bekezdése szerinti tőkekövetelményt,
 - b) befektetési vállalkozás tekintetében a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény 105. § (2) bekezdése szerinti tőkekövetelményt,
 - c) biztosító tekintetében a Bit. 8. számú melléklete szerinti minimális szavatoló tőke szükségletet,
 - d) a harmadik országbeli szabályozott vállalkozás tekintetében a székhelye szerinti ország jogszabályai szerinti – a működés feltételeként előírt – legkisebb tőkét
kell figyelembe venni.
- (3) A pénzügyi konglomerátum szavatoló tőkéjének meghatározása során a pénzügyi ágazatbeli nem szabályozott vállalkozások esetében
- a) a pénzügyi vállalkozás szavatoló tőkéje az 575/2013/EU rendeletben meghatározott tőkeelemek összege,
 - b) a járulékos vállalkozás szavatoló tőkéje az 575/2013/EU rendeletben meghatározott tőkeelemek összege,
 - c) a viszontbiztosító szavatoló tőkéje a Bit. 121. § (1) bekezdésében meghatározott szavatoló tőke,
 - d) a biztosítói holding társaság szavatoló tőkéje a Bit. 123. § (2) bekezdésében meghatározott tőkeelemek összege,
 - e) a vegyes pénzügyi holding társaság szavatoló tőkéjének meghatározásakor a pénzügyi konglomerátumban legjelentősebb pénzügyi ágazatbeli szabályozott vállalkozásra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.
- (4) A pénzügyi konglomerátum tőkeszükségletének meghatározása során a pénzügyi ágazatbeli nem szabályozott vállalkozások esetében
- a) a pénzügyi vállalkozás tőkeszükséglete a Hpt. 12. § (4) bekezdése vagy a Hpt. 76. § (3) bekezdése szerinti minimális jegyzett tőke,
 - b) a járulékos vállalkozás tőkeszükséglete az adott jogi személyre, illetve jogi személyiség nélküli gazdasági társaságra előírt legkisebb tőke,
 - c) a viszontbiztosító tőkeszükséglete a Bit. 8. számú mellékletében meghatározott minimális szavatoló tőke szükséglet,

- d) a biztosítói holding társaság tőkeszükséglete nulla,
- e) a vegyes pénzügyi holding társaság tőkeszükségletének meghatározásakor a pénzügyi konglomerátumban legjelentősebb pénzügyi ágazatbeli szabályozott vállalkozásra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni."

8. § A 41/2013. NGM rendelet 5. § (3) bekezdésében az „a Hpt. 5. számú mellékletében, a Bsztv. 2. mellékletében és” szövegrész helyébe az „az 575/2013/EU rendelet szerinti, valamint” szöveg lép.

5. A hitelintézetek befektetési szabályzatáról szóló 42/2013. (IX. 30.) NGM rendelet módosításáról

9. § A hitelintézetek befektetési szabályzatáról szóló 42/2013. (IX. 30.) NGM rendelet (a továbbiakban: 42/2013. NGM rendelet) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § E rendelet hatálya a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 8. § (1) bekezdésében meghatározott hitelintézetekre, a Hpt. 103. §-ában meghatározott pénzügyi vállalkozásra és a hitelintézetek összevont alapú felügyeletének ellátása tekintetében a Hpt.-ben meghatározott pénzügyi holding társaságra terjed ki.”

10. § A 42/2013. NGM rendelet 3. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az összevont alapú felügyelet alá tartozó hitelintézetnek és a pénzügyi holding társaságnak gondoskodnia kell arról, hogy a Hpt. szerinti ellenőrző befolyása alatt álló pénzügyi intézmények az e rendeletben meghatározott szabályzatok elkészítésekor prudenciális szempontból azonos elveket alkalmazzanak.”

11. § A 42/2013. NGM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A befektetési szabályzatnak a befektetési célú részesedésekkel kapcsolatosan tartalmaznia kell:)

„a) a befektetési célú részesedésekkel kapcsolatos eljárásrendet, amelynek magában kell foglalnia

aa) mind a közvetett, mind a közvetlen befektetések kezelésének szabályait,

ab) a közvetett és közvetlen befektetésekre vonatkozó döntéshozatallal kapcsolatos alapelveket és eljárásrendet és

ac) a felmerülő kockázatok kezelésére vonatkozó eljárásrendet

különös tekintettel azon – amelyekre az összevont alapú felügyelet kiterjed – vállalkozások közötti és a pénzügyi szektorbeli befektetésekre, a nem összevont alapú felügyelet alá tartozó befektetésekre is kiterjedően;”

6. Záró rendelkezések

12. § Ez a rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

13. § Hatályát veszti az összevont alapú szavatoló tőke és összevont alapon számított tőkekövetelmény számításáról szóló 27/2007. (XII. 20.) PM rendelet.

Varga Mihály s. k.,
nemzetgazdasági miniszter

**A nemzeti fejlesztési miniszter 6/2014. (II. 12.) NFM rendelete
az ügyi hatósági eljárások díjairól szóló 26/1997. (XII. 12.) KHVM rendelet módosításáról**

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. § (3) bekezdés e) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 84. § e) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § c) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró nemzetgazdasági miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

- 1. §** (1) Az ügyi hatósági eljárások díjairól szóló 26/1997. (XII. 12.) KHVM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(2) A díjakat a kérelem benyújtásával egyidejűleg, vagy a közlekedési hatóság számviteli bizonylatának kézbesítésétől számított 8 napon belül
- a) a Nemzeti Közlekedési Hatóság vagy a fővárosi és megyei kormányhivatal közlekedési felügyelőségei által lefolytatott hatósági eljárás esetében a Nemzeti Közlekedési Hatóság Magyar Államkincstárnál vezetett 10032000-00289926-00000000 számú előirányzat-felhasználási keretszámlájára,
- b) a fővárosi és megyei kormányhivatal járási (fővárosi kerületi) hivatala által lefolytatott hatósági eljárás esetében a fővárosi és megyei kormányhivatal 2. számú mellékletben meghatározott, a Magyar Államkincstárnál vezetett előirányzat-felhasználási keretszámlájára,
- c) az ügyi hatósági eljárásban a Nemzeti Közlekedési Hatóság szakhatósági közreműködése esetén a Nemzeti Közlekedési Hatóság Magyar Államkincstárnál vezetett 10032000-00289926-00000000 számú keretszámlájára kell befizetni.
- (3) Az ügyi hatósági eljárásokért befizetett díj a (2) bekezdés a) és c) pontjában meghatározott esetben a Nemzeti Közlekedési Hatóság, a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott esetben a fővárosi és megyei kormányhivatal bevétele. A díjak nyilvántartására és elszámolására az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I. 11.) Korm. rendelet előírásait kell alkalmazni.”
- (2) Az R. 1. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:
- „(4) Ha ügyi hatósági eljárásban jogszabály a közlekedési hatóság szakhatósági közreműködését írja elő, az 1. számú melléklet 16. pont a) és b) alpontja, 17. pont a) és b) alpontja, 18. pont a) és b) alpontja, 19.2. pont a) és b) alpontja, valamint 20.8. pont a) és b) alpontja szerinti díjat a szakhatóságként eljáró közlekedési hatóságnak kell megfizetni.”
- 2. §** Az R. 4. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:
- „(2) 2013. január 1-jétől 2013. május 31-éig a Nemzeti Közlekedési Hatóság részére befizetett díjak a Nemzeti Közlekedési Hatóságot illetik. Az ezt követően az 1. § (2) bekezdés b) pontja szerint lefolytatott eljárások díja a fővárosi és megyei kormányhivatalt illeti. A Nemzeti Közlekedési Hatóság intézkedik ezen díjaknak a fővárosi és megyei kormányhivatalok részére történő visszafizetéséről.”
- 3. §** Az R. az 1. melléklet szerinti 2. számú melléklettel egészül ki.
- 4. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba.

Németh Lászlóné s. k.,
nemzeti fejlesztési miniszter

1. melléklet a 6/2014. (II. 12.) NFM rendelethez

„2. számú melléklet a 26/1997. (XII. 12.) KHVM rendelethez

	A	B
	Eljáró hatóság megnevezése	Eljáró hatóság előirányzat-felhasználási keretszámlájának száma
1.	Nemzeti Közlekedési Hatóság	10032000-00289926-00000000
2.	Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal	10025004-00299657-00000000
3.	Baranya Megyei Kormányhivatal	10024003-00299585-00000000
4.	Békés Megyei Kormányhivatal	10026005-00299578-00000000
5.	Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal	10027006-00299561-00000000
6.	Budapest Főváros Kormányhivatala	10023002-00299592-00000000
7.	Csongrád Megyei Kormányhivatal	10028007-00299664-00000000
8.	Fejér Megyei Kormányhivatal	10029008-00299640-00000000
9.	Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal	10033001-00299633-00000000
10.	Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal	10034002-00299626-00000000
11.	Heves Megyei Kormányhivatal	10035003-00299619-00000000
12.	Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal	10045002-00299602-00000000
13.	Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal	10036004-00299554-00000000
14.	Nógrád Megyei Kormányhivatal	10037005-00299547-00000000
15.	Pest Megyei Kormányhivatal	10023002-00299671-00000000
16.	Somogy Megyei Kormányhivatal	10039007-00299688-00000000
17.	Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal	10044001-00299695-00000000
18.	Tolna Megyei Kormányhivatal	10046003-00299530-00000000
19.	Vas Megyei Kormányhivatal	10047004-00299523-00000000
20.	Veszprém Megyei Kormányhivatal	10048005-00299516-00000000
21.	Zala Megyei Kormányhivatal	10049006-00299509-00000000

„

A nemzeti fejlesztési miniszter 7/2014. (II. 12.) NFM rendelete

a fejezeti kezelésű előirányzatok kezelésének és felhasználásának szabályairól szóló

27/2013. (VI. 12.) NFM rendelet ivóvízellátással, valamint egyéb rendelkezésekkel összefüggő módosításáról

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 109. § (5) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet 1. melléklet 13. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva – az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 73. § b) pontjában megállapított feladatkörében eljáró nemzetgazdasági miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

- 1. §** (1) A fejezeti kezelésű előirányzatok kezelésének és felhasználásának szabályairól szóló 27/2013. (VI. 12.) NFM rendelet (a továbbiakban: NFM rendelet) 35. § (1) bekezdés b) pont bb) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:
- [A területfejlesztési célelőirányzat (a továbbiakban: TFC) terhére a miniszter forrást biztosíthat*
- b) területfejlesztési, fejlesztéspolitikai szakmai háttérfeladatok vonatkozásában]*
- „bb) a Lechner Lajos Tudásközpont Országos Területfejlesztési és Területrendezési Információs Rendszerhez kapcsolódó 2013. évi működéséhez és szakmai feladatok ellátásához;”

- (2) Az NFM rendelet 35. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A miniszter az (1) bekezdés a)–c) pontban foglaltak kivételével egyedi döntés alapján támogatási szerződést köt. A támogatás rendelkezésre bocsátására a kedvezményezett részére történő kifizetéssel kerül sor. A kedvezményezett részére nyújtott támogatás a támogatási szerződésben rögzített módon, előfinanszírozás vagy utófinanszírozás keretében folyósítható. Az (1) bekezdés e) alpontja szerinti feladatokra a közbeszerzésekről szóló törvény alapján kiválasztott szervezettel megbízási vagy vállalkozási szerződés is köthető.”

2. § Az NFM rendelet a következő 39/A. alcímmel egészül ki:

**„39/A. ÉRV Zrt. egészséges ivóvízellátással kapcsolatos feladatainak támogatása
(17-20-35-9, ÁHT: 344606)**

62/A. § (1) Az előirányzat fedezetet nyújt a Mátrafüred és Abasár közötti távvezeték megvalósítására, továbbá Gyöngyös és térsége lakónépességének egészséges ivóvízzel történő közüzemi ivóvízellátásnak folyamatos biztosítása érdekében, a haladéktalanul szükséges műszaki beavatkozásokra vonatkozó részletes javaslati dokumentáció elkészítésére.

(2) Az (1) bekezdés szerinti feladatok ellátása érdekében a miniszter a Mátrafüred és Abasár közötti távvezeték megvalósítására támogatási, Gyöngyös és térsége lakónépességének egészséges ivóvízzel történő közüzemi ivóvízellátásának folyamatos biztosítása érdekében, a haladéktalanul szükséges műszaki beavatkozásokra vonatkozó részletes javaslati dokumentáció elkészítésére vállalkozási szerződést köt az Északmagyarországi Regionális Vízművek Zártkörűen Működő Részvénytársasággal.”

3. § (1) A Rendelet 65. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti célok megvalósítása érdekében az előirányzat felhasználása a XLIII. Az állami vagyonnal kapcsolatos bevételek és kiadások fejezetbe történő átcsoportosítást követően az MNV Zrt. vagy az MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság útján, illetve a (3) bekezdésben meghatározott esetekben közvetlen támogatás nyújtásával történik.”

(2) A Rendelet 65. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az (1) bekezdés c) pontja szerinti cél megvalósítása érdekében az előirányzat felhasználása a XX. Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezet javára történő előirányzat-átcsoportosítással történik.”

4. § (1) A Rendelet 22/A. § (2) bekezdésében az „Állami Autópálya Kezelő Zrt.-vel” szövegrész helyébe a „Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató Zrt.-vel” szöveg lép.

(2) A Rendelet 65. § (1) bekezdés a) pontjában az „állami tulajdonba” szövegrész helyébe „az állami vagy közvetlenül önkormányzati tulajdonba” szöveg, a 65. § (3) bekezdésében a „részére a PPP projektekből eredő” szövegrész helyébe a „részére a létesítmény helyi önkormányzat általi megvásárlásához vagy a PPP projektekből eredő” szöveg lép.

5. § Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Németh Lászlóné s. k.,
nemzeti fejlesztési miniszter

A Magyar Közlönyt a Szerkesztőbizottság közreműködésével a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Biró Marcell,

a szerkesztésért felelős: dr. Borókainé dr. Vajdovits Éva.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 2–4.

A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyar kozlony.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Majláth Zsolt László ügyvezető.